

แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2

THE PRACTICAL APPROACH OF INCLUSIVE EDUCATION FOR
CHILDREN WITH SPECIAL REQUIREMENT IN PRIMARY
SCHOOL UNDER THE SARABURI PRIMARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2

จรรยา ตรุษฎี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

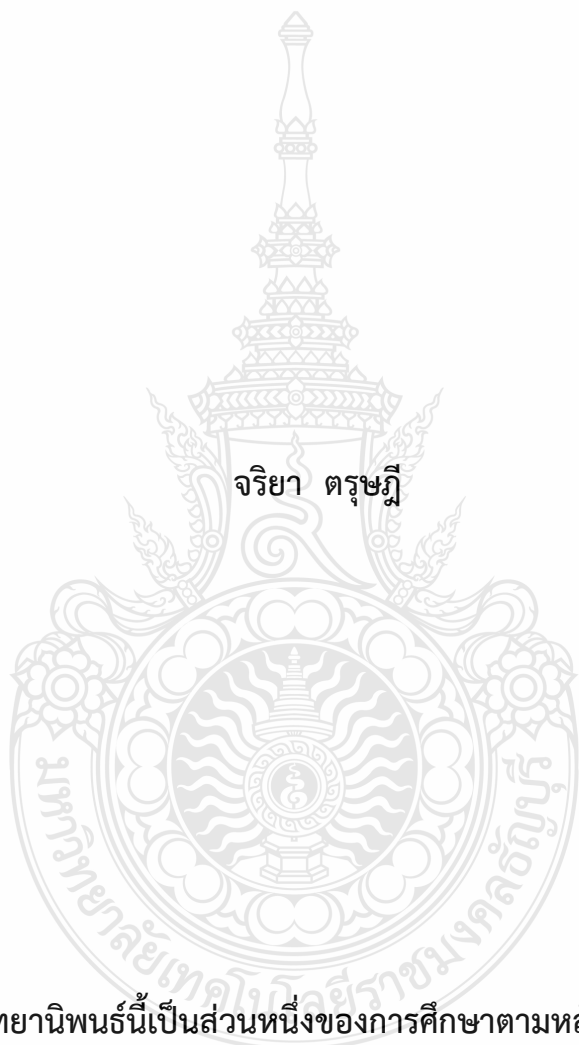
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์

แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสระบุรี เขต 2

The Practical Approach of Inclusive Education for Children
with Special Requirement in Primary School under
the Saraburi Primary Educational Service Area Office 2

ชื่อ - นามสกุล

นางสาวจรรยา ตรีชัย

สาขาวิชา

การบริหารการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ชัยอนันต์ มั่นคง, ศษ.ด.

ปีการศึกษา

2562

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ด.)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ วิจิตรพัชรภรณ์, ค.ด.)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิมพ์พรรณ เพชรสมบัติ, ปร.ด.)

..... กรรมการ
(อาจารย์ชัยอนันต์ มั่นคง, ศษ.ด.)

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล, ค.อ.ม.)

วันที่...25... เดือน..พฤษภาคม.. พ.ศ.2563..

หัวข้อวิทยานิพนธ์	แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2
ชื่อ – นามสกุล	นางสาวจรียา ตรุษฎี
สาขาวิชา	การบริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ชัยอนันต์ มั่นคง, ศษ.ด.
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 และ 2) ศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 จาก 136 โรงเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน และผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 7 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถามแบบมาตราวัดประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยประชากร ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประชากร และแบบสัมภาษณ์ใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 โดยมีภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 พบว่า ด้านนักเรียน นักเรียนพิเศษเรียนร่วมได้มีโอกาสเรียนร่วมกับนักเรียนปกติทั่วไปตามศักยภาพ และโรงเรียนมีการจัดให้นักเรียนพิเศษเข้าเรียนตามห้องเรียนแต่ละชั้นอย่างเหมาะสมตามระดับความสามารถ ด้านสิ่งแวดล้อม โรงเรียนมีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อมอบหมายหน้าที่ให้กับบุคคลที่เกี่ยวข้อง จัดให้มีสื่อเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก และอื่นๆ เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โรงเรียนมีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียนพิเศษเรียนร่วม โดยมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ด้านเครื่องมือ นักเรียนพิเศษเรียนร่วมได้รับสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก และความช่วยเหลืออื่นๆ ทางการศึกษาสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของตนเอง โดยโรงเรียนส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมเพิ่มความรู้ด้านการทำสื่อทางการศึกษาพิเศษ

คำสำคัญ: การจัดการเรียนร่วม เด็กที่มีความต้องการพิเศษ โรงเรียนประถมศึกษา

Thesis Title	The Practical Approach of Inclusive Education for Children with Special Requirements in Primary School under the Saraburi Primary Educational Service Area Office 2
Name – Surname	Miss Jariya Trussadee
Program	Educational Administration
Thesis Advisor	Mr. Chaianan Mankong, Ed.D.
Academic Year	2019

ABSTRACT

This research aimed to: 1) explore the inclusive education provision for children with special requirements in the primary schools under the Saraburi Primary Educational Service Area Office 2, and 2) find out the practical approach of inclusive education for children with special requirements in the primary schools under the Saraburi Primary Educational Service Area Office 2.

The population in the research consisted of school administrators from 136 schools under Saraburi Primary Educational Service Area Office 2. The key informants in the interview comprised seven administrators. The instruments included five-rating-scale questionnaires and interview forms. The collected data were analyzed by using frequency, percentage, mean, and standard deviation for the quantitative research, and content analysis for the qualitative study.

Results revealed that: 1) the overall and individual aspects of inclusive education provision for children with special requirements in elementary schools under the Saraburi Primary Educational Service Area Office 2 was at a high level, and 2) the practical approach of inclusive education for children with special requirements in elementary schools under the Saraburi Primary Educational Service Area Office 2 could be presented in the following aspects: for the student aspect, schools gave students with special needs an opportunity to study in regular classes with other normal students based on their potential and abilities. For the environment aspect, schools appointed and assigned a working group to prepare media, technology, facilities, and other supplies for teaching and learning activities. For the activities in teaching and

learning, schools provided a variety of learning processes focusing on student-centered approach, and techniques for learning management suitable for these students through the preparation of Individualized Education Program (IEP) and Individual Implementation Plan (IIP). For the tool aspect, schools provided these students with media, facilities, and other educational assistance in line with their own unique needs by encouraging teachers to attend training courses in producing special educational media.

Keywords: inclusive education, children with special requirements, primary schools

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องมาจากความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก อาจารย์ ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ ประธานหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ที่ได้ช่วยเหลือให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่างๆ ในการทำวิทยานิพนธ์มาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญส่ง ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ วิจิตรพัชรภรณ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่ามาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ตลอดจนให้คำแนะนำที่มีคุณค่าด้วยความเอาใจใส่ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วิไลวรรณ ศรีสงคราม ดร.วัชรภรณ์ เชื้อนวัง ดร.สุกัญญา บุญศรี และ ดร.สุรัตน์ บุญจันทร์ ที่กรุณาตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้ถูกต้อง สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต2 เป็นอย่างสูงที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลการวิจัย รวมทั้ง ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ทุกท่านที่สละเวลาและให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม ตลอดจนเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม โดยได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ครบถ้วน

ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ผู้เป็นแรงผลักดันและให้ความช่วยเหลือทุกสิ่งอย่าง เป็นกำลังใจที่สำคัญให้ผู้วิจัยสามารถผ่านพ้นปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในการศึกษาครั้งนี้ และขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ นักศึกษาหลักสูตรการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่คอยให้คำปรึกษา ให้กำลังใจ ให้คำแนะนำ และช่วยเหลือแบ่งปันต่างๆ ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำวิทยานิพนธ์ตลอดมา

จรรยา ตรุษณี

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้กล่าวถึงสิทธิและเสรีภาพด้านการศึกษา ในมาตรา 54 บุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ และความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2550, น.15) รวมถึงพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 10 หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา วรรคหนึ่งระบุว่า การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปี ที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และระบุไว้ในวรรคสองว่าการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ และวรรคสาม การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสองให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545, น.5)

จากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติการศึกษาดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มีเจตนารมณ์ในการจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มคนที่มีความต้องการพิเศษ โดยกำหนดไว้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากกว่าที่เคยผ่านมา ทำให้การจัดการศึกษาเอื้อประโยชน์ต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ให้ได้รับสิทธิและความเสมอภาค ทั้งทางด้านการศึกษา การพัฒนาคุณภาพชีวิต การสื่อสาร การเข้าถึงอาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามกฎหมายและกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้กำหนดไว้เช่นเดียวกับนักเรียนทั่วไป โดยรัฐต้องพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ในรูปแบบและวิธีการอันเหมาะสมกับสภาพความต้องการพิเศษทางด้านการศึกษาเป็นรายบุคคล และเป็นการจัดการศึกษาเพื่อมุ่งแก้ไขปัญหาและอุปสรรคอันเนื่องมาจากสภาพความบกพร่อง หรือความต้องการพิเศษโดยจัดให้เข้าเรียนตามสภาพความบกพร่องในสภาพแวดล้อมที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุด ซึ่งโดยทั่วไป หมายถึง การจัดให้เข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติรวมกับนักเรียนทั่วไป

การจัดโครงการการเรียนรู้ร่วมจึงเป็นการเปิดโอกาสทางการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่างๆ ในวัยเรียน ได้เรียนร่วมกับเด็กปกติในระบบโรงเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อตอบสนองความต้องการพิเศษทางการศึกษา และเพื่อการพัฒนาศักยภาพเด็กเป็นรายบุคคล โดยมีครูประจำชั้นและครูการศึกษาพิเศษให้ความร่วมมือและรับผิดชอบร่วมกันในการดำเนินการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการในโรงเรียนที่ดำเนินการจัดการเรียนรู้ร่วม กระทรวงศึกษาธิการได้มีความพยายามดำเนินการในรูปแบบโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในทุกจังหวัดอย่างเป็นรูปธรรมมาตั้งแต่ พ.ศ.2547 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขยายโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภทได้เข้าเรียนในโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมอย่างทั่วถึงในพื้นที่ใกล้บ้าน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550, น.10) นอกจากนี้การเรียนรู้ร่วมยังเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือพิการได้เข้าเรียนรู้สังคมและสิ่งแวดล้อมของชั้นเรียนปกติ เพื่อให้ปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ จากการเรียนรู้สิ่งแวดล้อมและจากการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน นโยบายการศึกษาชาติได้ให้โอกาสทางการศึกษาแก่คนไทยทุกคนให้สามารถเรียนได้ในทุกที่ที่เปิดเรียน ทั้งคนปกติและคนไม่ปกติ ซึ่งหมายถึง ผู้พิการ ผู้มีปัญหาด้านสุขภาพ และเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ทั้งนี้ ด้วยจุดประสงค์เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันทางสังคม เกิดการยอมรับในความเป็นมนุษย์ สร้างความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจกัน นับเป็นนโยบายการศึกษาที่สร้างสรรค์ความเป็นคนและความสมบูรณ์ทางสังคม แต่สิ่งหนึ่งที่ผู้กำหนดนโยบายทางการศึกษาต้องคำนึงถึง และนำมาพิจารณาให้เป็นรูปธรรม คือ การสร้างโอกาสทางการศึกษา และการสร้างความเป็นคนที่เข้าใจกันและเมตตาซึ่งกันและกันต้องเกิดจากการพัฒนารอบการดำเนินงานอย่างมีแบบแผน มิใช่เพียงเพื่อให้ได้กระทำแต่ต้องเป็นการกระทำที่ผ่านการพิจารณาถึงมาตรฐานการศึกษา และสร้างความเป็นไปได้ที่มีคุณค่าแท้จริงด้วย มิฉะนั้นนโยบายที่กำหนดมานั้นจะมีปัญหาเมื่อนำไปปฏิบัติขาดคุณค่าตามเจตนาศึกษาของประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายให้โรงเรียนที่จัดการสอนสำหรับคนพิการในแบบการเรียนร่วมได้ดำเนินงาน โดยอาศัยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นปกติโดยใช้ชื่อว่า “โครงสร้างซีท” (SEAT Framework) ซึ่ง เบลูจา ชลธารันท์ (2545) ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาพิเศษได้พัฒนามาจากหลักการของ การศึกษาเพื่อมวลชน (Education For All: EFA) ซึ่งเป็นแนวคิดที่ประเทศตะวันตกหลายประเทศให้ความสำคัญกับการได้รับสิทธิในการศึกษาของประชาชนทุกคนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกันโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ ซึ่งแนวคิดดังกล่าวมีหลักการและแนวทางปฏิบัติสำคัญ 2 ประการ คือ การจัดสภาพแวดล้อมที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุด (Least Restrictive Environment: LRE) และการออกแบบที่เป็นสากล (Universal Design: UD) เพื่อความสอดคล้องกับความต้องการความจำเป็นพิเศษทางการศึกษาเป็นกรณีเฉพาะบุคคล มีองค์ประกอบสำคัญ 4 ด้าน คือ ด้านผู้เรียน (Students) ด้านสภาพแวดล้อม (Environment) ด้าน

กิจกรรมการเรียนการสอน (Activities) และด้านเครื่องมือ (Tools) (วรรณิ เจตจา นงนุช; ปิยวรรณ วิเศษสุวรรณภูมิ; ชนิศา (อภิชาติบุตร) ตันติเฉลิม และ कुสิดา ทินมาลา, 2555, น.76) เพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพที่ดีที่สุดในการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน

จากสภาพปัญหาดังกล่าว แนวความคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาให้กับบุคคลพิการเปลี่ยนไป บุคคลพิการมีสิทธิและโอกาสได้รับการบริการและความช่วยเหลือทางการศึกษาเป็นพิเศษตั้งแต่แรกเกิด หรือพบความพิการ อีกทั้งนักศึกษามีแนวความคิดทัศนคติความเชื่อว่า บุคคลพิการสามารถเรียน ร่วมกับบุคคลปกติได้ แต่ในสภาพความเป็นจริงการจัดการเรียนการสอนนั้นยังเกิดปัญหาต่างๆ อย่าง ต่อเนื่อง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาแนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษใน โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ว่ามีปัญหาดังข้าง ภายใต้งานบริหารการจัดการเรียนร่วมใน 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้าน กิจกรรมการเรียนรู้ และด้านเครื่องมือ เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผน แก้ไขปัญหาที่เกิดจากการ ปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 และเพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไป เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนจัดการเรียน ร่วมทั่วไปให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1.2.1 เพื่อศึกษาการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2

1.2.2 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2

1.3 คำถามการวิจัย

1.3.1 แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 อยู่ในระดับใด

1.3.2 แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 เป็นอย่างไร

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาแนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1.4.1 ขอบเขตประชากร

การวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 จาก 136 โรงเรียน มีผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 จำนวน 136 คน

1.4.2 ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT FRAMEWORK) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2548, น.133)

1.4.2.1 นักเรียน

1.4.2.2 สภาพแวดล้อม

1.4.2.3 กิจกรรมการเรียนการสอน

1.4.2.4 เครื่องมือ

1.4.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตของเนื้อหามุ่งศึกษาแนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ซึ่งดำเนินการจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT FRAMEWORK) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2548, น.133) 4 องค์ประกอบ ดังต่อไปนี้คือ

1.4.3.1 ด้านนักเรียน (S-Students) ประกอบด้วย การเตรียมความพร้อมของโรงเรียนสำหรับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม คือ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและกลุ่มนักเรียนทั่วไป

1.4.3.2 ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment) ทำการศึกษาครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสิ่งแวดล้อมที่เป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของเด็ก

1.4.3.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) ทำการศึกษาการดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตร การทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล IEP (Individual Education Plan) แผนการสอนเฉพาะบุคคล IIP (Individual Instruction Plan) การตรวจสอบทางการศึกษา เทคนิคการสอน การรายงานความก้าวหน้าของนักเรียน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียนและในชุมชนให้เหมาะสมกับสภาพของเด็กเรียนร่วมตามหลักสูตร

1.4.3.4 ด้านเครื่องมือ (T-Tools) ทำการศึกษาถึงแนวการดำเนินงานในเรื่องของการกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์เพื่อใช้ในการบริหารเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม มีระบบการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม เทคโนโลยี และสื่อสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นใดทางการศึกษาที่สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ

1.4.4 ขอบเขตระยะเวลา

ในระหว่างช่วงเดือนกรกฎาคม 2562 – ธันวาคม 2562 รวมระยะเวลา 6 เดือน

1.4.5 ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 จำนวน 136 โรงเรียน แบ่งจำนวนตามสหวิทยศึกษา ได้แก่

- 1) สหวิทยศึกษาผาเสด็จ อำเภอแก่งคอย
- 2) สหวิทยศึกษาแก่งคอยร่วมใจ อำเภอแก่งคอย
- 3) สหวิทยศึกษาวังสีทา อำเภอแก่งคอย
- 4) สหวิทยศึกษาเมืองใหม่ อำเภอแก่งคอย
- 5) สหวิทยศึกษาพหลโยธิน อำเภอหนองแค
- 6) สหวิทยศึกษาระพีพัฒนา อำเภอหนองแค
- 7) สหวิทยศึกษาสุวรรณโยธิน อำเภอหนองแค
- 8) สหวิทยศึกษาศรีเสาวภาค อำเภอหนองแค
- 9) สหวิทยศึกษาวิหารแดง อำเภอวิหารแดง
- 10) สหวิทยศึกษาสุวรรณศร อำเภอวิหารแดง
- 11) สหวิทยศึกษามิตรภาพมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก
- 12) สหวิทยศึกษาซับสนุน-หนองย่างเสือ อำเภอมวกเหล็ก
- 13) สหวิทยศึกษาลำพญา อำเภอมวกเหล็ก
- 14) สหวิทยศึกษาวังม่วง อำเภอวังม่วง
- 15) สหวิทยศึกษาสัมพันธ์วังม่วง อำเภอวังม่วง

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในงานวิจัยเรื่อง แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์ ดังนี้

1.5.1 การจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง การจัดการศึกษาให้เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้มีโอกาสเข้าไปเรียนและทำกิจกรรมในชั้นเรียนปกติร่วมกับเด็กทั่วไป ทั้งในและนอกชั้นเรียนโดยไม่แบ่งแยกความพิการหรือความต้องการพิเศษ โดยมีครูทั่วไปและครูการศึกษาพิเศษร่วมมือและรับผิดชอบร่วมกัน แบ่งเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1.5.1.1 การเรียนร่วมบางเวลา (Integration) หมายถึง การที่เด็กพิเศษได้เข้าเรียนในโรงเรียนเดียวกันกับเด็กปกติ แต่เด็กเหล่านี้อาจถูกจัดให้อยู่รวมกันเป็นชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติ เด็กเรียนวิชาหลักในชั้นพิเศษโดยมีครูประจำชั้นที่ผ่านการอบรมหรือเชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษเป็นผู้สอน แต่ในบางวิชาที่ส่วนมากไม่ใช่วิชาทักษะเด็กที่พิเศษมีโอกาสไปเรียนร่วมกับเด็กปกติ เช่น วิชาพลศึกษา คณิตศาสตร์ เป็นต้น หรือเด็กอาจมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน เช่น กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี กีฬา งานแสดงต่างๆ ของโรงเรียน โดยคาดหวังว่าเด็กพิเศษจะได้แสดงออกและมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กปกติ

1.5.1.2 การเรียนร่วมเต็มเวลา (Mainstreaming) หมายถึง การจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้มีโอกาสได้เรียนชั้นเดียวกันกับเด็กปกติตลอดเวลาที่เด็กอยู่ในโรงเรียนเด็กปกติ ได้รับการบริการการเรียนการสอนและบริการการนอกห้องเรียนอย่างไร เด็กที่มีความต้องการพิเศษก็ได้รับการบริการเช่นเดียวกันจุดประสงค์สำคัญของการเรียนร่วมเต็มเวลา คือ เพื่อให้เด็กเข้าใจซึ่งกันและกันและตอบสนองความต้องการซึ่งกันและกันและมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติเด็กปกติจะยอมรับความหลากหลายของมนุษย์ เข้าใจว่าคนเราเกิดมาไม่จำเป็นต้องเหมือนกันทุกอย่างท่ามกลางความแตกต่างกัน มนุษย์เราก็ต้องการความรักความสนใจความเอาใจใส่เช่นเดียวกันทุกคน

1.5.2 แนวทางการจัดการเรียนร่วม หมายถึง วิธีการที่นำมาใช้เพื่อแก้ไขปัญหาหรือเหตุขัดข้องในสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ใน 4 องค์ประกอบ คือ 1) ด้านนักเรียน 2) ด้านสภาพแวดล้อม 3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน 4) ด้านเครื่องมือ

1.5.2.1 ด้านนักเรียน (S-Student) หมายถึง โรงเรียนมีการจัดปฐมนิเทศให้นักเรียนปกติและนักเรียนพิเศษเรียนร่วมเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน โดยโรงเรียนมีการจัดให้นักเรียนพิเศษเข้าเรียนตามห้องเรียนแต่ละชั้นอย่างเหมาะสมตามระดับความสามารถ และช่วยเหลือนักเรียนพิเศษเรียนร่วมอย่างเป็นระบบ โดยจัดการเรียนการสอนให้เด็กนักเรียนปกติและเด็กนักเรียนพิเศษได้มีกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกัน ช่วยเหลือกันระหว่างเด็กนักเรียนปกติและเด็กนักเรียนพิเศษ โดยโรงเรียนจัดให้มีระบบการให้รางวัลนักเรียนทั่วไปที่ช่วยเหลือนักเรียนพิเศษเรียนร่วม โรงเรียนมีการส่งต่อโดย

ผู้บริหาร ครูประชุมร่วมวางแผนกับผู้ปกครองเพื่อเตรียมความพร้อมนักเรียนปกติและนักเรียนพิเศษเรียนร่วม ทั้งนี้ยังมีการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารในการจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถของนักเรียนพิเศษเรียนร่วมโดยคำนึงถึงสภาพความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล

1.5.2.2 ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment) หมายถึง โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์โครงการให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบโดยทั่วกัน และมีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อมอบหมายหน้าที่ให้บุคคลที่เกี่ยวข้อง จัดบริเวณสำหรับทำสวนหย่อม สนามเด็กเล่น เพื่อให้เด็กพิเศษเรียนร่วมได้ใช้พักผ่อน มีการปรับสภาพห้องเรียนให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม จัดให้มีสื่อ เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล มีการจัดห้องน้ำ ห้องส้วมที่เหมาะสมต่อความบกพร่องทางร่างกายของเด็กพิเศษเรียนร่วม และจัดอาคารเรียนให้มีทางลาดเอียงสำหรับนักเรียนบกพร่องทางร่างกายที่ต้องใช้เก้าอี้รถเข็นและเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละบุคคล รวมทั้งผู้บริหารสร้างความมั่นใจเรื่องความปลอดภัยด้านกายภาพ

1.5.2.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) หมายถึง ฝ่ายบริหารจัดครูเข้าสอนในชั้นเรียนเรียนร่วมตรงตามความสามารถของครูผู้สอน และให้ครูผู้สอนจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เด็กพิเศษเรียนร่วมรู้จักการปรับตัวให้เหมาะสมกับสังคมปัจจุบันที่เอื้อต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับเด็กพิเศษเรียนร่วม ครูมีการวัดผลประเมินผลเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาต่อในชั้นสูงสุดตามศักยภาพของตน ครูสอนซ่อมเสริมให้แก่เด็กพิเศษเรียนร่วมหลังจากการวัดผลระหว่างเรียนเมื่อไม่ผ่านเกณฑ์ ครูนำผลประเมินมาปรับปรุงเป็นระยะสม่ำเสมอและต่อเนื่องจนกว่าจะจบการศึกษาชั้นสูงสุดของโรงเรียน การวัดและการประเมินผลการเรียนของนักเรียนพิเศษเรียนร่วมต้องมีความสอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคล ผู้บริหารจัดให้มีคณะนิเทศวัดผลและประเมินผล รายงานการจัดการเรียนร่วมอย่างเป็นระบบ โดยมีการประเมินผลตามสภาพจริง และรายงานผลความก้าวหน้าของเด็กพิเศษเรียนร่วมให้กับผู้บริหารและผู้ปกครองรับทราบเป็นระยะ

1.5.2.4 ด้านเครื่องมือ (T-Tools) หมายถึง โรงเรียนมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์เพื่อใช้ในการบริหารจัดการเรียนร่วม มีแผนงาน โครงการ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วมที่สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และการบริหารจัดการโดยจัดให้มีบริการต่างๆ ที่ช่วยสนับสนุนการศึกษาของเด็กพิเศษเรียนร่วม โรงเรียนมีการบริหารจัดการโดยใช้โครงสร้างซีทเป็นข้อกำหนดในการจัดการเรียนร่วม จัดทำหลักสูตรตำราในรูปแบบอื่นๆ ที่เหมาะสมกับประเภทความต้องการพิเศษของแต่ละบุคคล และสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนที่เป็นพื้นฐานด้านการศึกษาพิเศษ

โรงเรียนส่งเสริมครูให้อบรมความรู้ในการทำสื่อทางการศึกษาพิเศษ เพื่อนำมาจัดทำระบบข้อมูลนักเรียนพิเศษเรียนร่วม บุคลากร สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก ให้เด็กพิเศษเรียนร่วมได้ใช้อย่างทั่วถึง

1.5.3 โรงเรียนเรียนร่วม หมายถึง โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปได้เข้ามาเรียนในชั้นเรียนปกติร่วมกันทั้งในและนอกชั้นเรียนตลอดเวลา โดยไม่แบ่งแยกความพิการหรือความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2

1.5.4 เด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม หมายถึง ผู้ที่มีความพิการหรือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่ผ่านการคัดกรองด้วยแบบคัดกรองจากสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ และระบุความบกพร่อง 1 ใน 9 ประเภทความพิการ ซึ่งได้แก่ 1) เด็กที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น 2) เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน 3) เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา 4) เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย 5) เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 6) เด็กที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา 7) เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านพฤติกรรมหรืออารมณ์ 8) เด็กออทิสติก 9) เด็กพิการซ้ำซ้อน โดยเข้าเรียนร่วมกับนักเรียนปกติทั่วไปในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2

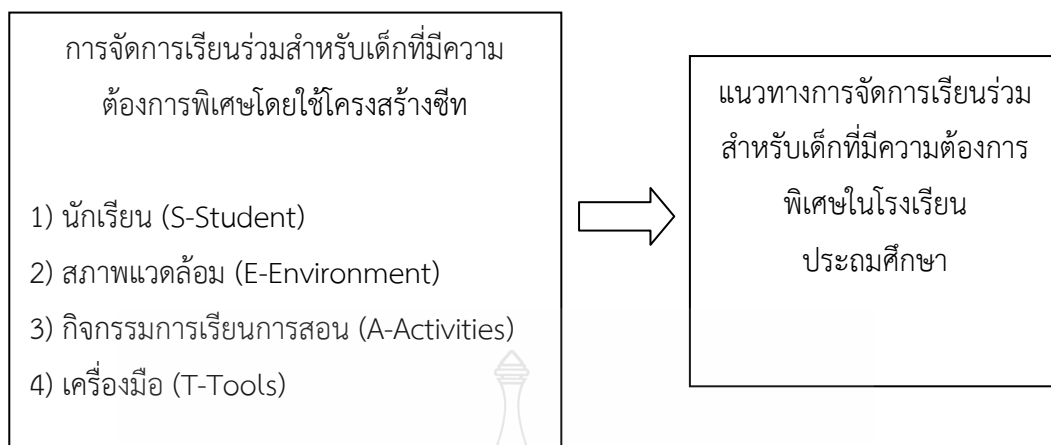
1.5.5 นักเรียนปกติ หมายถึง นักเรียนปกติที่เรียนร่วมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในชั้นเรียนปกติในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2

1.5.6 โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2

1.5.7 แนวทางการพัฒนา หมายถึง การวางแผนที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากสิ่งเดิมเพื่อให้เกิดสิ่งใหม่ๆ ขึ้นในทางที่ดีกว่าเดิม ไม่ว่าจะความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาแนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ซึ่งดำเนินงานการจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT FRAMEWORK) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2548, น.133) ใน 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านเครื่องมือ เพื่อให้การศึกษาอยู่ในขอบข่ายของการวิจัย ผู้วิจัยนำตัวแปรที่ใช้ในการศึกษามากำหนดกรอบแนวคิดวิจัย ดังภาพที่ 1.1 ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยอาศัยกรอบแนวคิดของการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ผลจากการศึกษาวิจัย เรื่อง แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ในครั้งนี้คาดว่าจะเกิดประโยชน์ ดังนี้

1.7.1 ได้แนวทางในการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อนำไปปรับใช้ตามบริบทของโรงเรียนในระดับประถมศึกษาในแต่ละโรงเรียน

1.7.2 เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับโรงเรียน ผู้ปกครอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้สนใจหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีการจัดการศึกษาที่ใกล้เคียงกัน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษรูปแบบเรียนร่วมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ
 - 2.1.1 ความหมายของการศึกษาพิเศษ
 - 2.1.2 ความสำคัญของการศึกษาพิเศษ
 - 2.1.3 เด็กที่มีความต้องการพิเศษ
 - 2.1.4 หลักปรัชญาในการจัดการศึกษาพิเศษ
 - 2.1.5 ประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
- 2.2 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม
 - 2.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม
 - 2.2.2 ความหมายของการจัดการเรียนร่วม
 - 2.2.3 การดำเนินการจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท
 - 2.2.4 ประโยชน์ของการจัดการเรียนร่วม
 - 2.2.5 ทฤษฎีพื้นฐานการเรียนร่วม
 - 2.2.6 ปรัชญาของการศึกษาแบบเรียนร่วม
 - 2.2.7 รูปแบบในการจัดการเรียนร่วม
 - 2.2.8 องค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการเรียนร่วมให้ประสบผลสำเร็จ
 - 2.2.9 ปัญหาการจัดการเรียนร่วม
- 2.3 บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ

การศึกษาพิเศษมีความเชื่อว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษควรจะได้รับการศึกษาในระบบการศึกษาทั่วไปในชั้นเรียนตามปกติในโรงเรียนที่อยู่ใกล้บ้านและในชุมชนที่อาศัยได้เข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อนๆ ที่เป็นเด็กปกติ แนวคิดนี้ต่างกับแนวคิดที่เกิดขึ้นในช่วงกลางของศตวรรษที่ 18 คือ แนวคิดนี้เชื่อว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกคนต้องได้รับการศึกษาแบบที่จัดในชั้นเรียนนักเรียนที่ต้องการวิธีสอนแบบพิเศษ และมีเทคโนโลยีที่อำนวยความสะดวกด้วยการบำบัด หรือการช่วยเหลือเฉพาะคนเป็นสิ่งที่จะต้องจัดให้ในชั้นเรียนปกติ ซึ่งแนวคิดนี้สะท้อนให้เห็นถึงสิทธิทางการศึกษาของเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะได้รับความเสมอภาคทางการศึกษา

2.1.1 ความหมายของการศึกษาพิเศษ

วรนุช ประมวลการ (2557, น.21) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การศึกษาพิเศษ หมายถึง การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ หรือมีความบกพร่องทางด้านร่างกายสติปัญญา อารมณ์ และสังคม อันเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ในชั้นเรียนปกติจะต้องมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้ และวิธีการสอนตลอดจนเนื้อหาให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของแต่ละคน โดยใช้เครื่องมือ สื่อ อุปกรณ์ที่สนับสนุนในการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถเฉพาะทางของแต่ละบุคคลตามศักยภาพที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองได้

จุไรรัตน์ แก้วมณี (2556, น.3) ได้ให้ความหมายของไว้ว่า การศึกษาพิเศษ หมายถึง การศึกษาที่จัดให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือมีความบกพร่องทางด้านร่างกายและสติปัญญาสามารถได้รับการจัดการศึกษาได้เท่าเทียมกับเด็กปกติในด้านเนื้อหาการจัดการเรียนรู้วิธีการสอนรวมทั้งหนังสือ อุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นโดยจัดให้เหมาะสมกับความต้องการและความสามารถของแต่ละบุคคล

พัทธนันท์ วงษ์วิชัยดุม (2550, น.4) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การศึกษาพิเศษ หมายถึง การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภท รวมถึงเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ซึ่งการจัดการศึกษาแบบปกติไม่สามารถพัฒนาให้เด็กพิเศษเกิดการเรียนรู้เต็มศักยภาพได้ จึงต้องมีการจัดการศึกษาให้มีลักษณะพิเศษ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการที่แตกต่างของแต่ละบุคคลจากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การศึกษาพิเศษหมายถึงการจัดบริการทางการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษในทุกประเภท โดยเน้นการตอบสนองความต้องการพิเศษที่จำเป็นที่จะส่งผลต่อการจัดการศึกษาทุกรูปแบบของการเรียนรู้และการสร้างเสริมศักยภาพส่วนบุคคล โดยการจัดหลักสูตรรูปแบบ วิธีการสอน จุดประสงค์การเรียนรู้ เทคนิคการสอน เทคโนโลยี สื่อ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก สภาพแวดล้อม การวัดผลประเมินผลที่สอดคล้องกับความสามารถ

ความสนใจ ความถนัดและความต้องการจำเป็นที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคลให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภทอย่างเหมาะสม

2.1.2 ความสำคัญของการศึกษาพิเศษ

การศึกษาพิเศษมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษในทุกๆ ด้าน ทั้งต่อเด็ก ต่อครอบครัว ต่อครูและบุคลากรทางการศึกษา และต่อสังคม ดังนี้

2.1.2.1 ความสำคัญต่อตัวเด็ก ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ เด็กปกติ และเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

1) เด็กปกติ ได้รับประสบการณ์ในการเรียนรู้ถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งส่งผลที่ดีต่อการพัฒนาตนเองในด้านการยอมรับความแตกต่าง การเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน และยังอาจรวมไปถึงความมีน้ำใจในการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์

2) เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้รับโอกาสในการพัฒนาศักยภาพ การเรียนรู้ตามความต้องการ และความแตกต่างระหว่างบุคคล และการเห็นคุณค่าแห่งตนเอง

2.1.2.2 ความสำคัญต่อครอบครัว ส่งผลให้ครอบครัวของเด็กปกติและครอบครัวของเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับการพัฒนาในทุกๆ ด้าน อาทิ ครอบครัวของเด็กปกติได้รับประสบการณ์ในการเรียนรู้ถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และการยอมรับความแตกต่าง การเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน และยังอาจรวมไปถึงความมีน้ำใจในการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ ส่วนครอบครัวของเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับโอกาสในการแบ่งเบาภาระหน้าที่ในการพัฒนาเด็กให้กับบุคคลต่างๆ ของสังคม รวมถึงได้รับความรู้ความเข้าใจในเรื่องการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

2.1.2.3 ความสำคัญต่อครู และบุคลากรทางการศึกษา ทำให้ครูได้มีโอกาสในการพัฒนาตนเองในด้านการการสอน และการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพิเศษ

2.1.2.4 ความสำคัญต่อสังคม ทำให้สังคมได้ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลของคนในสังคม เพื่อให้เป็นสังคมแห่งความเสมอภาคและเท่าเทียม

จากความสำคัญของการศึกษาพิเศษข้างต้นจะเห็นได้ว่า การศึกษาพิเศษมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการส่งเสริม และพัฒนาบุคคล สังคม และประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้าทั้งในด้านการระบบการศึกษา และด้านคุณธรรม จริยธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านคุณธรรม จริยธรรม นับได้ว่ามีความสำคัญต่อทุกคน ถ้าทุกคนมีคุณธรรม จริยธรรม ก็จะส่งเสริมให้สังคมและประเทศชาติน่าอยู่

2.1.3 เด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ศศิวิมล มณีวระ (2554, น.14) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา เด็กปัญญาเลิศ หรือเด็กอัจฉริยะ เด็กที่มีความ

สามารถเฉพาะทาง เด็กที่บกพร่องทางการได้ยิน เด็กที่บกพร่องทางการมองเห็น เด็กที่บกพร่องทางด้านร่างกาย เด็กที่บกพร่องทางด้านภาษา เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม และเด็กที่พิการซ้ำซ้อน โดยเด็กทั้งหมดนี้ต่างก็ต้องการการจัดการศึกษาพิเศษและมีรูปแบบเฉพาะที่เหมาะสมกับบุคคลต่างจากคนปกติทั่วไป

รจเรจ พยอมแย้ม (2553, น.27) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม ซึ่งกระทบกระเทือนต่อพัฒนาการของเด็กจึงจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือและการจัดสภาพแวดล้อมต่างๆ ให้เหมาะสมเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้โดยจัดการศึกษาและการวัดประเมินผลที่แตกต่างไปจากเด็กปกติทั่วไป

ศศิพินต์ สุขบุญพันธ์ (2551, น.43) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องไม่ว่าจะเป็นทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และ จิตใจ จนขาดความสามารถในการเรียนรู้ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษ โดยเด็กทั้งหมดนี้ต่างก็ต้องการการจัดการศึกษาที่พิเศษและมีรูปแบบเฉพาะที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคลซึ่งจะต่างจากเด็กปกติทั่วไป

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2551, น.43) ได้นิยามความหมายไว้ว่า เด็กที่มีลักษณะพิเศษ หมายถึง เด็กที่มีความเปราะบางด้านพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกายและสติปัญญาและพฤติกรรมจากเกณฑ์ที่ปกติอย่างมากและอย่างชัดเจน ทั้งทางบวกและทางลบ

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษ คือ เด็กที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลช่วยเหลือเป็นพิเศษเพิ่มเติมจากวิธีการตามปกติ ทั้งในด้านการเรียนรู้ การใช้ชีวิตประจำวัน และการเข้าสังคม เพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพของเขาเอง โดยมีการออกแบบการดูแลช่วยเหลือเด็กตามลักษณะความจำเป็นและความต้องการของเด็กแต่ละคน

2.1.4 หลักปรัชญาในการจัดการศึกษาพิเศษ

พัทธนันท์ วงษ์วิษุวัตม์ (2550, น.4) ได้เสนอปรัชญาและแนวคิดทางการศึกษาพิเศษไว้ว่า ปรัชญาและแนวคิดทางการศึกษาพิเศษ ควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของการเท่าเทียมกันแห่งโอกาสทางการศึกษา ทำให้เกิดการตอบสนองความต้องการระหว่างบุคคล และการมุ่งเน้นให้มนุษย์ทุกคนได้อยู่ร่วมกันอย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งจะทำให้การจัดการศึกษาพิเศษมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

ศรียา นิยมธรรม (2548, น.28) กล่าวว่า การจัดการศึกษาพิเศษโดยทั่วไปตั้งอยู่บนรากฐานของความเชื่อถือและหลักปรัชญา ดังต่อไปนี้

1) ทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันในการที่จะได้รับการบริการทางการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นคนพิการหรือคนปกติควรถือเป็นหน้าที่ที่จะจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กพิเศษ

2) เด็กพิเศษควรได้รับการศึกษาควบคู่ไปกับการบำบัดการฟื้นฟูสมรรถภาพทุกด้าน โดยเร็วที่สุดในทันทีที่ทราบว่า เด็กมีความต้องการพิเศษ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตรียมเด็กให้พร้อมที่จะเรียนต่อไป

3) การจัดการศึกษาพิเศษควรคำนึงถึงการอยู่ร่วมสังคมกับคนปกติให้มีประสิทธิภาพ ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ หรือหากสภาพความบกพร่องอยู่ในขั้นรุนแรงจนไม่อาจเรียนร่วมกับคนปกติได้ ควรให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้สัมผัสกับสังคมปกติ

4) การจัดการศึกษาพิเศษต้องปรับให้เหมาะสมกับสภาพความเสียหายเปรียบของเด็กพิเศษแต่ละประเภท โดยใช้แนวทางการศึกษาของเด็กปกติ

5) การศึกษาและการฟื้นฟูการบำบัดทุกด้านควรจัดเป็นโปรแกรมให้เป็นรายบุคคล รวมถึงการจัดกิจกรรมการสอนสำหรับเด็กที่บกพร่องหรือมีความต้องการคล้ายคลึงกัน และอยู่ในระดับความสามารถใกล้เคียงกัน

6) การจัดโปรแกรมสอนเด็กพิเศษควรเน้นที่ความสามารถของเด็ก และให้เด็กได้ประสบความสำเร็จมากกว่าที่จะคำนึงถึงการพิการหรือความบกพร่องเพื่อให้เด็กมีความมั่นใจแม้ตนจะมีความบกพร่องแต่ก็ยังสามารถบางอย่างเท่ากับหรือดีกว่าคนปกติอันจะช่วยให้เด็กสามารถปรับตัวได้ดีขึ้น

7) การศึกษาพิเศษควรมุ่งให้เด็กมีความเข้าใจยอมรับตนเอง มีความเชื่อมั่น มีสัจจะแห่งตน และมุ่งให้ช่วยตนเองได้ ตลอดจนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

8) การศึกษาพิเศษควรจัดทำอย่างต่อเนื่อง เริ่มตั้งแต่แรกเกิดเรื่อยไปขาดตอนไม่ได้ และควรเน้นถึงเรื่องอาชีพด้วย

ศรียา นิยมธรรม (2548, น.6-7) ได้เสนอแนวความคิดและหลักการจัดการศึกษาพิเศษไว้ ดังนี้

1) ทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันในการที่จะได้รับบริการทางการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นคนพิการหรือคนปกติ เมื่อรัฐจัดการศึกษาให้แก่เด็กปกติแล้วก็ควรจัดการศึกษาให้แก่เด็กพิเศษด้วย หากเด็กพิเศษไม่สามารถเรียนในโปรแกรมการศึกษาที่รัฐจัดให้เด็กปกติได้ ก็เป็นหน้าที่ของรัฐที่จะจัดการศึกษาให้สนองต่อความต้องการของเด็กพิเศษ

2) เด็กพิเศษควรได้รับการศึกษาควบคู่ไปกับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพทุกด้าน โดยเร็วที่สุดในทันทีที่ทราบว่าเด็กมีความต้องการพิเศษ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตรียมเด็กให้พร้อมที่จะเรียนต่อไป และมีพัฒนาการทุกด้านถึงขีดสูงสุด

3) การจัดการศึกษาควรคำนึงถึงการอยู่ร่วมกันในสังคมกับคนปกติได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนการสอนเด็กเหล่านี้จึงควรจัดให้มีการเรียนร่วมกับเด็กปกติให้มากที่สุดเท่าที่จะ

ทำได้ เว้นแต่เด็กพิเศษผู้ที่มีสภาพความพิการ หรือความบกพร่องในขั้นรุนแรง จนไม่อาจเรียนร่วมได้
อย่างไรก็ตามควรจัดให้เด็กพิเศษได้สัมผัสกับสังคมปกติ

4) การจัดการศึกษาพิเศษต้องปรับให้เหมาะสมกับสภาพความเสียเปรียบของเด็ก
พิเศษแต่ละประเภท โดยใช้แนวการศึกษาของเด็กปกติ

5) การศึกษาพิเศษ และการฟื้นฟูบำบัดทุกด้าน ควรจัดโปรแกรมให้เป็นรายบุคคล
ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบางอย่าง อาจจัดเป็นกลุ่มเล็กสำหรับเด็กที่มีความบกพร่อง หรือมี
ความต้องการคล้ายคลึงกัน และอยู่ในระดับความสามารถที่ใกล้เคียงกัน

6) การจัดโปรแกรมการสอนเด็กพิเศษควรเน้นที่ความสามารถของเด็ก และให้เด็กมี
โอกาสได้ประสบความสำเร็จมากกว่าจะคำนึงถึงความพิการ หรือมีความบกพร่อง เพื่อให้เด็กมีความ
มั่นใจว่าแม้ตนจะมีความบกพร่องแต่ก็ยังสามารถบางอย่างเท่ากับหรือดีกว่าคนปกติ ซึ่งจะช่วยให้
เด็กสามารถปรับตัวได้ดีขึ้น

7) การศึกษาพิเศษ ควรมุ่งให้เด็กมีความเข้าใจยอมรับตนเอง มีความเชื่อมั่น มีสัจจะ
แห่งตนและมุ่งให้ช่วยตนเองได้ ตลอดจนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

8) การศึกษาพิเศษควรจัดทำอย่างต่อเนื่อง เริ่มตั้งแต่เกิดเรื่อยไปขาดตอนไม่ได้ และ
ควรเน้นถึงเรื่องอาชีพด้วย

จากปรัชญาและแนวคิดทางการศึกษาพิเศษข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาพิเศษ
ควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของสิทธิและความเท่าเทียมกันทางการศึกษาของเด็กทุกคน ไม่ว่าจะเป็นเด็กปกติ
หรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการตอบสนองตามความสามารถ ความต้องการ
จำเป็น ความถนัด และความสนใจที่แตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อมุ่งเน้นให้มนุษย์ทุกคนได้อยู่ร่วมกันใน
สังคมอย่างปกติและมีความสุข อันจะส่งผลที่ดีและมีประสิทธิภาพต่อการพัฒนาการศึกษาของประเทศ
ไทย ทั้งการศึกษาปกติและการศึกษาพิเศษ

2.1.5 ประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

การจำแนกประเภทความพิการของกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดประเภทความ
พิการไว้ 9 ประเภท (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, น.3) ดังนี้

1) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็นหมายถึงบุคคลที่สูญเสียการเห็นตั้งแต่ระดับ
เล็กน้อยจนถึงระดับตาบอดสนิทแบ่งได้ 2 ประเภท คือ

(1.1) คนตาบอด หมายถึง คนที่สูญเสียการมองเห็นมากจนต้องใช้อักษรเบรลล์
หรือใช้วิธีการฟังเทป หรือแผ่นเสียงการเรียนการสอน หรือการตรวจวัดความชัดของสายตาข้างดีเมื่อ
แก้ไขแล้วอยู่ในระดับ 6/ 60 หรือ 20/ 200 ลงมาจนบอดสนิท

(1.2) คนเห็นเลือนราง หมายถึง คนสูญเสียการเห็นแต่ยังสามารถอ่านอักษรตัวพิมพ์ที่ขยายใหญ่ได้ หรือต้องใช้แว่นขยายอ่าน หากตรวจวัดสายตาความชัดของสายตาข้างดีเมื่อแก้ไขแล้วอยู่ในระดับระหว่าง 6/18 หรือ 20/70 ถึง 20/60 หรือ 20/200 หรือมีลานสายตาแคบกว่า 30 องศา

2) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง คนที่สูญเสียการได้ยินตั้งแต่ระดับหูตึงน้อยถึงระดับหูหนวก แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

(2.1) คนหูหนวก หมายถึง ผู้ที่สูญเสียการได้ยินมากจนไม่สามารถรับข้อมูลผ่านทาง การได้ยินไม่ว่าจะใส่หรือไม่ใส่เครื่องช่วยฟังก็ตามโดยมาตรฐานสากลคนหูหนวก คือ ผู้ที่ไม่ได้ยิน ตั้งแต่ที่ 90 เดซิเบลขึ้นไป

(2.2) คนหูตึง หมายถึง ผู้ที่มีการได้ยินเหลืออยู่เพียงพอที่จะรับข้อมูลผ่านทาง การได้ยินไม่ว่าจะใส่หรือไม่ใส่เครื่องช่วยฟังหรือไม่ก็ตามโดยทั่วไปจะใช้เครื่องช่วยฟังเมื่อมีระดับการได้ยินอยู่ระหว่าง 60-90 เดซิเบล

3) บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หมายถึง คนที่พัฒนาการช้ากว่าคนปกติทั่วไป เมื่อวัดระดับสติปัญญาโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานแล้วมีสติปัญญาต่ำกว่าบุคคลปกติทั่วไป และความสามารถในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมต่ำกว่าเกณฑ์ปกติอย่างน้อย 2 ทักษะ หรือมากกว่า เช่น ทักษะการสื่อความหมาย ทักษะทางสังคม การดูแลตนเอง การเรียนวิชาการเพื่อชีวิตประจำวันซึ่ง ลักษณะความบกพร่องทางสติปัญญาจะแสดงอาการก่อนอายุ 8 ปี แบ่งความบกพร่องของสติปัญญาได้ เป็น 4 ระดับ ดังนี้

(3.1) บกพร่องระดับเล็กน้อยระดับเขาวนปัญญาประมาณ 50- 0

(3.2) บกพร่องระดับปานกลางระดับเขาวนปัญญาประมาณ 35-49

(3.3) บกพร่องระดับรุนแรงระดับเขาวนปัญญาประมาณ 20-34

(3.4) บกพร่องระดับรุนแรงมากระดับเขาวนปัญญาประมาณต่ำกว่า 20

4) บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ หมายถึง คนที่มีอวัยวะไม่สมส่วนอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งหรือหลายส่วนขาดหายไป กระดูกและกล้ามเนื้อพิการ เจ็บป่วยเรื้อรัง มีความพิการทางระบบประสาท มีความลำบากในการเคลื่อนไหวซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการ ศึกษาในสภาพปกติ ทั้งนี้ไม่รวมคนที่มีความบกพร่องทางประสาทสัมผัส ได้แก่ ตาบอด หูหนวก แบ่งเป็นประเภท ดังนี้

(4.1) โรคของระบบประสาท เช่น โรคอัมพาตเนื่องจากสมองพิการ หรือซีรีบรัล พัลซี (Cerebral palsy) โรคลมชักมัลติเพิลสเคลอโรซิส (Multiple sclerosis)

(4.2) โรคทางระบบกล้ามเนื้อและกระดูก เช่น ข้ออักเสบเท้าปุ๊กโรคกระดูกอ่อน โรคอัมพาตกล้ามเนื้อลีบ หรือมีัสคิวลาร์ดีสโทรฟี (Muscular dystrophy) กระดูกสันหลังคด

(4.3) การไม่สมประกอบมาตั้งแต่กำเนิด เช่น โรคคีรีชะโตสไปนาบิฟิดา (Spina bifida) แขนขาด้วนแต่กำเนิด เตี้ยแคระ

(4.4) สภาพความพิการและความบกพร่องทางสภาพอื่นๆ ได้แก่ สภาพการพิการ อันเนื่องมาจากอุบัติเหตุ เช่น ไฟไหม้ แขนขาด และโรคติดต่อ เช่น โรคนโปลิโอ โรคเยื่อหุ้มสมองอักเสบ จากเชื้อไวรัส และอันตรายจากการคลอด ความบกพร่องทางสุขภาพ เช่น หอบหืด โรคหัวใจ วัณโรค ปอดปอดอักเสบ

5) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง คนที่มีความบกพร่องอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างในกระบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาที่เกี่ยวกับความเข้าใจ หรือการใช้ภาษาซึ่งจะมีผลทำให้มีปัญหาในการฟังการพูดการคิดการอ่านการเขียนการสะกด หรือการคำนวณ รวมทั้งสภาพความบกพร่องในการรับรู้สมองได้รับบาดเจ็บการปฏิบัติงานของสมองสูญเสียไป โดยจำแนกประเภทเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้ ดังนี้

(5.1) ความบกพร่องทางการฟังและการพูดเด็กบางคนอาจมีปัญหามากในระดับที่รุนแรงแตกต่างกันไปตามสภาพความบกพร่องทางการฟังและการพูด ลักษณะสภาพความบกพร่องทางการฟังและการพูดนี้ เรียกว่า อาเฟเซีย (Aphasia) อาจแสดงพฤติกรรมต่างกัน เช่น พัฒนาการทางการพูดล่าช้า จำแนกเสียงพูดไม่ได้ ไม่เข้าใจสัญลักษณ์ทางภาษาพูดไม่เป็นประโยค เป็นต้น

(5.2) ความบกพร่องทางการอ่านเกิดจากความผิดปกติทางจิตวิทยาที่เกิดจากการรับส่งข้อมูลทางสมอง ซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ศัพท์ทางวิชาการ เรียกว่า ดิสเล็กเซีย (Dyslexia) พฤติกรรมที่มักปรากฏ คือ อ่านช้ามีความลำบากในการอ่านคำ ต้องสะกดคำจึงอ่านได้ จำตัวอักษรไม่ได้อ่านซ้ำอ่านเพิ่มคำผันเสียงวรรณยุกต์ไม่ได้ จำคำศัพท์ไม่ได้ เล่าเรื่องที่อ่านไม่ได้ จับใจความสำคัญหรือเรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านไม่ได้ เป็นต้น

(5.3) ความบกพร่องทางการเขียน หมายถึง เด็กที่ไม่สามารถเขียนหนังสือได้มักมีความบกพร่องในการเรียงลำดับในการเขียน เด็กอาจแสดงพฤติกรรม ดังนี้ ลากเส้นวนไปวนมาไม่รู้จะม้วนหัวเข้าหรือม้วนหัวออก เขียนหนังสือไม่เป็นตัวเขียน ไม่เป็นคำเขียน เรียงลำดับอักษรผิดเขียนพยัญชนะ สรรกกลับกัน เขียนไม่ตรงบรรทัด เป็นต้น ซึ่งการเขียนถือเป็นทักษะสูงสุดในกระบวนการทางภาษาเป็นการแสดงออกที่ต้องมีทักษะการฟังการพูดการอ่านมารวมกันจึงจะทำให้การเขียนประสบความสำเร็จ

(5.4) ความบกพร่องทางการคิดคำนวณและเหตุผลเชิงคณิตศาสตร์ หมายถึง เด็กที่มีพฤติกรรมการเรียนที่ไม่เข้าใจเรื่องสัญลักษณ์และความหมายทางคณิตศาสตร์ ไม่เข้าใจค่าของตัวเลข ไม่เข้าใจความหมายของจำนวน เด็กเหล่านี้เรียกตามศัพท์ทางวิชาการว่า ดิสแคลคูลีย (Dyscalculia)

(5.5) ความบกพร่องทางกระบวนการคิดกล่าว คือ เด็กมีกระบวนการมองและคิดตลอดจนลำดับความเข้าใจที่แตกต่างกัน มีความยากลำบากในการคิดกระบวนการให้เหตุผลหรือการกำหนดแนวความคิดรวบยอด เด็กอาจมีลักษณะต่างๆ เช่น ไม่เห็นความสัมพันธ์ระหว่างส่วนใหญ่และส่วนย่อยมีความจำระยะสั้น ไม่มีความอดทนในการทำกิจกรรมต่างๆ ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง เป็นต้น

6) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา หมายถึง คนที่มีความบกพร่องในเรื่องการออกเสียงพูดที่ไม่ใช่สาเหตุของการสูญเสียการได้ยิน เช่น เสียงผิดปกติ อัตราความเร็วและจังหวะการพูดผิดปกติ หรือคนที่มีความบกพร่องในเรื่องของความเข้าใจ หรือการใช้ภาษาพูดการเขียน และหรือระบบสัญลักษณ์อื่นที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งอาจเกี่ยวกับรูปแบบของภาษาเนื้อหาของภาษา และหน้าที่ของภาษา

7) บุคคลที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรมหรืออารมณ์ หมายถึง คนที่แสดงพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากเด็กปกติทั่วไป และพฤติกรรมเบี่ยงเบนนี้ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของเด็กและผู้อื่น เป็นผลมาจากความขัดแย้งของเด็กกับสภาพแวดล้อม หรือความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในตัวเด็ก ซึ่งทำให้ไม่สามารถเรียนรู้ ขาดสัมพันธภาพกับเพื่อนหรือผู้เกี่ยวข้อง มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเมื่อเปรียบเทียบกับเด็กในวัยเดียวกัน มีความเก็บกดทางอารมณ์โดยแสดงออกทางร่างกาย ซึ่งบางคนมีความบกพร่องที่เป็นปัญหาอย่างมาก และปัญหาพฤติกรรมนั้นเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ไม่เป็นที่ยอมรับทางสังคม

8) บุคคลออทิสติก หมายถึง คนที่มีความบกพร่องทางพัฒนาการด้านสังคม ภาษา และการสื่อความหมายพฤติกรรมอารมณ์และจินตนาการ ซึ่งมีสาเหตุเนื่องมาจากการทำงานของสมองบางส่วนที่ผิดปกติไปลักษณะของบุคคลออทิสติก มีดังนี้

(8.1) มีความบกพร่องทางปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เช่น ไม่มองสบตาบุคคลอื่น ไม่มีการแสดงออกทางสีหน้ากิริยาท่าทาง เล่นกับเพื่อนไม่เป็น ไม่สนใจที่จะทำงานร่วมกับใคร ไม่เข้าใจพฤติกรรมของคนอื่น

(8.2) มีความบกพร่องทางด้านการสื่อสาร ทั้งด้านการใช้ภาษาพูดความเข้าใจภาษาการแสดงกริยาสื่อความหมาย ซึ่งมีความบกพร่องหลายระดับ ตั้งแต่ไม่สามารถพูดจาสื่อความหมายได้เลย หรือพูดได้แต่ไม่สามารถสนทนาโต้ตอบกับผู้อื่นได้อย่างเข้าใจ บางคนพูดแบบเสียงสะท้อนหรือเลียนแบบทวนพูด บางคนจะพูดซ้ำแต่ในเรื่องที่ตนสนใจ มีการใช้สรรพนามสลับที่ระดับเสียงพูดอาจมีความผิดปกติ

(8.3) มีความบกพร่องทางด้านพฤติกรรมและอารมณ์ บางคนมีพฤติกรรมซ้ำๆ ผิดปกติ การแสดงออกทางอารมณ์ไม่เหมาะสมกับวัย บางคนมีอาการก้าวร้าวรุนแรงเมื่อเปลี่ยนสภาพแวดล้อม

(8.4) มีความบกพร่องด้านการรับรู้ทางประสาทสัมผัส การใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า คือ การรับรู้ทางการเห็นการตอบสนองต่อการฟังการสัมผัสการรับกลิ่นและรสที่มีความแตกต่าง เช่น บางคนชอบมองแสง บางคนรับเสียงบางเสียงไม่ได้ เป็นต้น

(8.5) มีความบกพร่องด้านการใช้วัยยะต่างๆ อย่างประสานสัมพันธ์กันการใช้ส่วนต่างๆ ของร่างกาย รวมทั้งการประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อเล็ก มีความบกพร่องทางการเคลื่อนไหวผิดปกติ การใช้กล้ามเนื้อเล็กในการหยิบจับไม่ประสานสัมพันธ์กัน

(8.6) มีความบกพร่องด้านการจินตนาการ ไม่สามารถแยกเรื่องจริงเรื่องสมมุติหรือประยุกต์วิธีการจากเหตุการณ์หนึ่งไปสู่อีกเหตุการณ์หนึ่งได้ เข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรมได้ยาก ไม่สามารถจัดระบบความคิดทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียน

(8.7) มีความบกพร่องด้านสมาธิ มีความสนใจที่สั้นวอกแวกง่าย

9) บุคคลพิการซ้ำซ้อน หมายถึง คนที่มีสภาพความบกพร่องหรือความพิการมากกว่าหนึ่งประเภทในบุคคลเดียวกัน เช่น คนปัญญาอ่อนที่สูญเสียการได้ยิน เป็นต้น จากข้อความที่กล่าวมา เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีลักษณะแตกต่างกันและมีผลต่อความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ดังนั้น ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการโรงเรียนจะต้องจัดให้เหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะของความพิการ เพื่อให้ความบกพร่องนั้นๆ ไม่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการศึกษา อันจะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้เต็มตามศักยภาพ

จากประเภทของคนที่มีความต้องการพิเศษที่กล่าวมา พอสรุปได้ดังนี้ บุคคลที่มีความต้องการพิเศษทั้ง 9 ประเภท สามารถจัดการศึกษาในระบบการศึกษา และนอกระบบ หรือการศึกษาตามอัธยาศัยได้ โดยต้องคำนึงถึงความแตกต่างตามประเภทของความพิการและให้สอดคล้องกับความจำเป็นของแต่ละบุคคลเพื่อจะได้พัฒนาได้เต็มตามศักยภาพสูงสุด

2.2 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในรูปแบบการจัดการเรียนร่วม เพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนร่วมกับเด็กปกติทั่วไปในโรงเรียนประถมศึกษา โดยเรียนในบางวิชา (Integration) หรือบางเวลาตามความพร้อมของเด็กและการเรียนเต็มเวลา (Mainstreaming) โรงเรียนและครูไม่มีการเตรียมการจัดการเรียนการสอนเป็นพิเศษให้กับเด็กพิการ ต่อมานักวิชาการได้มีความเห็นว่า

ควรจัดการเรียนร่วมให้เด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติทั่วไปในทุกวิชา โดยโรงเรียนต้องมีการเตรียมแผนการเรียนสำหรับเด็กเป็นรายบุคคล

2.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, น.7) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ดังนี้

1) ความยุติธรรมในสังคม กล่าวคือ เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาและสิทธินี้เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็กทุกคน

2) การเรียนรู้เด็กทุกคนสามารถที่จะได้รับการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเด็กคนนั้นจะเป็นเด็กปกติหรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา

3) การจัดการศึกษาเป็นลักษณะของการจัดการศึกษาเพื่อคนทุกคน เพราะฉะนั้นการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมจึงเป็นการขจัดจัดการแบ่งแยกสังคมอย่างหนึ่งของการเรียนร่วม เป็นการสอนคนให้ดำรงชีวิตร่วมกันในสังคม ดังนั้น การศึกษาจึงควรเป็นลักษณะของการศึกษาเพื่อคนทุกคน (Education for all)

ศรียา นิยมธรรม (2546) และ ผดุง อารยะวิญญู (2542) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยให้เหตุผลดังต่อไปนี้

1) ทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันในการที่จะได้รับบริการทางการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นคนพิการหรือคนปกติ เมื่อรัฐจัดการศึกษาให้แก่เด็กปกติแล้วก็ควรจัดการศึกษาให้แก่เด็กพิเศษด้วย หากเด็กพิเศษไม่สามารถเรียนในโปรแกรมการศึกษาที่รัฐจัดให้เด็กปกติได้ ก็เป็นหน้าที่ของรัฐที่จะจัดการศึกษาให้สนองต่อความต้องการของเด็กพิเศษ

2) เด็กพิเศษควรได้รับการศึกษาควบคู่ไปกับการบำบัดการฟื้นฟูสมรรถภาพทุกด้าน โดยเร็วที่สุดในทันทีที่ทราบว่า เด็กมีความต้องการพิเศษ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตรียมเด็กให้พร้อมที่จะเรียนต่อไป และมีพัฒนาการทุกด้านถึงขีดสูงสุด

3) การจัดการศึกษาพิเศษควรคำนึงถึงการอยู่ร่วมสังคมกับคนปกติได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนการสอนเด็กเหล่านี้จึงควรให้เรียนร่วมกับเด็กปกติให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เว้นแต่เด็กพิเศษผู้นั้นมีสภาพความพิการหรือความบกพร่องในขั้นรุนแรงจนไม่อาจเรียนร่วมได้ อย่างไรก็ตามควรให้เด็กพิเศษได้สัมผัสกับสังคมปกติ

4) การจัดการศึกษาพิเศษต้องปรับให้เหมาะสมกับสภาพความเสียเปรียบของเด็กพิเศษแต่ละประเภท โดยใช้แนวการศึกษาของเด็กปกติ

5) การศึกษาพิเศษ และการฟื้นฟูบำบัดทุกด้านควรจัดเป็นโปรแกรมให้เป็นรายบุคคล ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบางอย่าง อาจจัดเป็นกลุ่มเล็กสำหรับเด็กที่มีความบกพร่อง หรือมีความต้องการคล้ายคลึงกัน และอยู่ในระดับความสามารถที่ใกล้เคียงกัน

6) การจัดโปรแกรมการสอนเด็กพิเศษ ควรเน้นที่ความสามารถของเด็ก และให้เด็กมีโอกาสได้ประสบความสำเร็จมากกว่าที่จะคำนึงความพิการ หรือความบกพร่อง เพื่อให้เด็กมีความมั่นใจว่า แม้นตนเองมีความบกพร่องแต่ก็ยังสามารถบางอย่างเท่ากับหรือดีกว่าคนปกติ ซึ่งจะช่วยให้เด็กสามารถปรับตัวได้ดีขึ้น

7) การศึกษาพิเศษควรมุ่งให้เด็กมีความเข้าใจยอมรับตนเอง มีความเชื่อมั่น มีสัจจะแห่งตน และมุ่งให้ช่วยตนเองได้ ตลอดจนมีความรับผิดชอบต่อตนเอง และสังคม

8) การศึกษาพิเศษ ควรจัดทำอย่างต่อเนื่อง เริ่มตั้งแต่เกิดเรื่อยไปขาดตอนไม่ได้ และควรเน้นถึงเรื่องอาชีพด้วย

จากแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมควรจะต้องจัดให้มีความสอดคล้องกับทิศทางการจัดการศึกษาของประเทศ ที่เน้นการจัดการศึกษาเชิงบูรณาการองค์ความรู้ให้กับผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่เน้นการพัฒนาศักยภาพความต่างระหว่างบุคคล

2.2.2 ความหมายของการจัดการเรียนร่วม

ปัจจุบันนี้การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีแนวทางที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น กล่าวคือ แทนที่จะจัดการศึกษาให้เป็นแบบเฉพาะทาง หรือการศึกษาเฉพาะความพิการ แต่ละประเภทของบุคคลได้มีการเปลี่ยนมาเป็นการจัดในลักษณะของการจัดศึกษาแบบเรียนร่วม (Inclusive education) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, น.7)

สมชาย ลี้มประจันต์ (2554, น.4) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การจัดการเรียนร่วม หมายถึง การจัดการเรียนร่วมเป็นการจัดการเรียนรู้โดยนำนักเรียนพิการหรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมที่มีความสามารถใกล้เคียงกับเด็กปกติทั่วไป เรียนในห้องเดียวกันในทุกวิชาหรือบางวิชาขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในประเภทของความพิการของนักเรียน

พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ และ สุวพิชชา ประสิทธิธัญญกิจ (2553, น.63) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การจัดการเรียนร่วม หมายถึง การจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าไปในระบบร่วมกันกับการศึกษาทั่วไป โดยมีการร่วมกิจกรรมและใช้ช่วงเวลาใดช่วงเวลาหนึ่งในแต่ละวันระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติทั่วไป โดยเป็นความร่วมมือและรับผิดชอบร่วมกันระหว่างครูทั่วไป และครูการศึกษาพิเศษในโรงเรียน เพื่อดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนและบริการต่างๆ ให้กับนักเรียนที่อยู่ในความดูแล

วิลาวัลย์ วงศ์คุณาโรจน์ (2550, น.15) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การจัดการเรียนร่วม หมายถึง การจัดการเรียนเพื่อให้เด็กพิเศษได้เกิดทักษะและประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตในสังคม และเพื่อที่จะให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับโอกาสในการเรียนรู้ร่วมกันกับเด็กปกติทั่วไปในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง โดยได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากบุคลากรในโรงเรียน

จากความหมายของการจัดการเรียนร่วม ที่นักการศึกษาได้ให้ความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดการเรียนร่วม คือ การจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้ได้มีโอกาสเข้าเรียนในระบบการศึกษาาร่วมกันกับนักเรียนปกติทั่วไป เพื่อให้ได้รับการศึกษา การบริการสื่อเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก และได้รับความช่วยเหลือตามความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยให้นักเรียนทุกคนได้มีปฏิสัมพันธ์และทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันกับเด็กปกติทั่วไปในสภาพแวดล้อมที่มีข้อจำกัดน้อยที่สุดอย่างทั่วถึง ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้ได้เรียนรู้และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างปกติสุข โดยคำนึงถึงความสามารถเฉพาะบุคคลเพื่อส่งเสริมพัฒนาการตามศักยภาพและความสามารถของเด็กทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้เจริญถึงจุดสูงสุด ซึ่งสามารถจัดได้ตามความต้องการพิเศษและตามความสามารถของเด็กแต่ละคน โดยอาจจัดในหลายรูปแบบ และมีลักษณะการจัดที่แตกต่างกัน โดยจะเป็นความร่วมมือและรับผิดชอบร่วมกันระหว่างครูทั่วไป และครูการศึกษาพิเศษในโรงเรียน เพื่อดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน และบริการต่างๆ ให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในความดูแล

2.2.3 การดำเนินการจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างซีท สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2548, น.133) ได้กำหนดนโยบายและการดำเนินงานด้านการศึกษาพิเศษของประเทศไทย มีรากฐานมาจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ.2545 ที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงสร้างซีท (SEAT) มีดังนี้

นโยบายจากมาตรา 15

- 1) ให้จัดการศึกษาแก่คนพิการอย่างหลากหลายรูปแบบ
- 2) ให้ดำเนินโครงการ 1 อำเภอ 1 โรงเรียน เรียนร่วมมาตรฐานรวม 390 โรงเรียน

โดยใช้ SEAT Framework ในการบริหารจัดการ

มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- 1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

2) ฝึกทักษะกระบวนการคิดการจัดการการเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้คิดเป็นทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

4) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานความรู้ต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุล รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ

มาตรา 28 หลักสูตรการศึกษาระดับต่างๆ รวมทั้งหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคล ตามมาตรา 10 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ต้องมีลักษณะหลากหลาย ทั้งนี้ให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมกับวัยและศักยภาพ

นโยบายจากมาตรา 24 และมาตรา 28

1) ให้มีหลักสูตรเฉพาะสำหรับคนพิการระดับมาก

2) ให้เพิ่มเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่ต้องสอนให้แก่คนพิการเป็นเฉพาะรายบุคคล เพื่อตอบสนองความต้องการแต่ละบุคคล

3) ให้ปรับเนื้อหาสาระทั่วไปให้สอดคล้องกับคนพิการแต่ละประเภท

4) ให้ใช้ SEAT Framework ในการบริหารจัดการเรียนร่วม ประกอบด้วย ด้านนักเรียน (S-Students) ด้านการจัดการเรียนการสอน (A-Activities) ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment) ด้านเครื่องมือ (T-Tools)

การดำเนินการเรียนร่วมโดยใช้ SEAT Framework

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2548, น.23-26) ได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมโดยใช้ SEAT Framework ของสถานศึกษา ดังนี้

1) ประชุมบุคลากรเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ เจตคติและความสามารถในการปฏิบัติงาน

2) ตั้งคณะกรรมการมีองค์ประกอบ 8-10 คน คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ปกครองเด็กทั่วไป ผู้ปกครองเด็กพิเศษ ตัวแทนครู ตัวแทนศูนย์การศึกษาพิเศษ ตัวแทนเขต ตัวแทนชุมชนที่อยู่ในคณะกรรมการสถานศึกษา

3) ประชุมคณะกรรมการจัดทำวิสัยทัศน์ กำหนดกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติงานประจำปี

4) พัฒนาบุคลากรตามความต้องการจำเป็นของสถานศึกษา โดยอาจทำร่วมกับเขตพื้นที่หรือศูนย์การศึกษาพิเศษ

5) ประสานบุคลากรและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาเด็กเรียน รวมทั้งเด็กเดิมที่อยู่ในโรงเรียนและเด็กเข้าเรียนใหม่

6) การดำเนินการจัดการศึกษาตาม SEAT Framework

การดำเนินการจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) เป็นการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมที่นำหลักโครงสร้างซีทไปทดลองใช้ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมซึ่งโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ตามที่ เบญจมา ชลธารันนธ์ (2546, น.3) ได้เสนอแนวคิดการจัดการจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) ว่าประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 4 ประการ ดังนี้

1) นักเรียน (S-Student) หมายถึง นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปเพื่อการเรียนร่วม ดังนี้ นักเรียนทั่วไปจำเป็นต้องได้รับข้อมูลเกี่ยวกับความพิการของเพื่อนก่อนที่เพื่อนจะเข้ามาเรียนร่วม ครูประจำชั้นอาจต้องใช้เวลาในวันเปิดเรียนวันแรกบอกให้นักเรียนทั้งชั้นได้รับรู้และจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลองช่วยให้นักเรียนทั้งชั้นเข้าใจข้อจำกัดของเพื่อนพิการ นักเรียนพิการจำเป็นต้องได้รับบริการจากศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษาประจำจังหวัดก่อนเข้าเรียนร่วม เพื่อเรียนทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในชั้นเรียนร่วม ทั้งนี้ต้องให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนพิการเป็นเฉพาะบุคคล

2) ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment) โรงเรียนจำเป็นต้องบริหารจัดการสภาพแวดล้อม ดังนี้

(2.1) สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ควรจัดให้นักเรียนพิการเรียนในสภาพแวดล้อมที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุด และจัดให้นักเรียนพิการใช้สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ได้อย่างสะดวกและปลอดภัยและเข้าถึงได้ (Barrier-free and Accessible)

(2.1.1) การจัดสภาพแวดล้อมภายนอกอาคาร เช่น บริเวณภายนอกอาคาร ประเภทของตัวอาคาร ทางเชื่อมอาคาร ทางเข้าทางเดินทางข้ามลานจอดรถ เก้าอี้กลางถนน ต้นไม้ ร่องน้ำ เป็นต้น

(2.1.2) การจัดสภาพแวดล้อมภายในอาคาร ได้แก่ ประตูสวิตช์ไฟ ทางลาด ระบบเตือนภัย บันไดลิฟต์ ทางเดินภายในตัวอาคารพื้น แสงสว่างห้องน้ำ โทรศัพท์

(2.1.3) การจัดสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในอาคารต้องจัดให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ.2534 เรื่องกำหนดลักษณะอาคารสถานที่ยานพาหนะหรือบริการ

สาธารณะอื่นที่ต้องมีอุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกโดยตรงแก่คนพิการ โดยคำนึงความสะดวกและปลอดภัยเป็นสำคัญ

(2.2) บุคคลสำคัญที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อม (Significant Others) ได้แก่ พ่อ แม่ ผู้ปกครองครู และบุคลากรอื่นในโรงเรียน โดยผู้บริหารสถานศึกษาแกนนำจัดการเรียนร่วมจะเป็นผู้นำในการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(2.2.1) จัดประชุมทุกกลุ่มคนที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเพื่อแจ้งให้ทราบว่าโรงเรียนมีโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม และจะต้องมีการดำเนินงานอย่างไรบ้าง

(2.2.2) เป็นผู้นำสร้างบรรยากาศของการยอมรับนักเรียนพิการเรียนร่วมในโรงเรียนให้ครู และบุคลากรทุกคน แม่ค้า รวมทั้งนักร้อง ยาม และคนขับรถ รั้วรู้และร่วมมือกันดูแลช่วยเหลือเด็กพิการอย่างถูกวิธี

(2.2.3) จัดให้มีคณะกรรมการจัดการเรียนร่วมประจำโรงเรียนซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหาร นักวิชาชีพ ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง และบุคคลภายนอกจากชุมชนร่วมกันกำหนดนโยบายแนวทางดำเนินงานการจัดสรรงบประมาณ การกำหนดบทบาทและหน้าที่ของบุคลากรทุกคน และผู้ที่เกี่ยวข้องในโรงเรียน

(2.2.4) ประชาสัมพันธ์โครงการให้บุคลากรทุกคนและชุมชนทราบเพื่อเกิดความร่วมมือกันในการทำงานเป็นคณะและชุมชนมีส่วนร่วม

3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A- Activities)

กิจกรรมการเรียนการสอน คือ กิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนปกติกับนักเรียนพิเศษได้รับการพัฒนา ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ซึ่งประกอบด้วยการจัดการหลักสูตร

(3.1) แผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IEP)

(3.2) แผนการสอนรายบุคคล (IIP)

(3.3) การประเมินทางการศึกษา

(3.4) เทคนิคการสอน

(3.5) การรายงานความก้าวหน้าของผู้เรียน

(3.6) กิจกรรมเรียนรู้ในห้องเรียน

(3.7) การประกันคุณภาพ

(3.8) การรับเด็กพิเศษหรือที่มีความบกพร่องเข้าเรียน

(3.9) การจัดตารางเวลาสอนเสริม

4) ด้านเครื่องมือ (T- Tools)

เครื่องมือ มีความหมายกว้างขวาง หมายถึง สิ่งที่นำมาเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการเรียนร่วม สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องเกิดการเรียนรู้และดำรงชีวิตอิสระได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด เป็นการช่วยสนับสนุนให้นักเรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ เครื่องมือดังกล่าวหมายถึงสิ่งต่อไปนี้

(4.1) นโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป็นการกำหนดทิศทางในการปฏิบัติงานและระบบการให้บริการที่ชัดเจน

(4.2) งบประมาณโรงเรียนจำเป็นต้องจัดสรรงบประมาณให้เป็นการเฉพาะเพื่อการจัดการเรียนร่วมให้กับเด็กพิการหรือที่มีความบกพร่อง

(4.3) ระบบการบริหารจัดการผู้บริหารสถานศึกษาต้องนำเสนอเรื่องการจัดการเรียนร่วม จัดตั้งคณะกรรมการวางแผนโดยนำเสนอให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการเรียนร่วมประจำโรงเรียนให้มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายในการจัดการเรียนร่วม กำหนดแนวทางการดำเนินงาน จัดสรรงบประมาณ กำหนดบทบาทและหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในโรงเรียน กำหนดรูปแบบในการจัดการเรียนร่วม และร่วมมือกับหน่วยงานและบุคลากรภายนอกที่เกี่ยวข้องระบบการบริหารจัดการ

(4.4) กฎกระทรวง ได้แก่ กฎกระทรวงมีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้คนพิการมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา

(4.5) เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก (Assistive Technology, AI)

(4.6) สิ่งอำนวยความสะดวก (Accessibility)

(4.7) สื่อ หมายถึง สื่อทางการศึกษา ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

(4.8) บริการ หมายถึง บริการต่างๆ ที่ช่วยสนับสนุนการศึกษาของคนพิการแต่ละประเภท

(4.9) ตำรา อาจจัดทำในรูปแบบอื่นที่นอกเหนือไปจากตัวพิมพ์

(4.10) ความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา หมายถึง มาตรการอื่นที่นอกเหนือจากสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการที่ช่วยเหลือและสนับสนุนการเรียนรู้ของคนพิการ

(4.11) ครูการศึกษาพิเศษ หมายถึง ครูที่ได้รับการศึกษาสาขาการศึกษาพิเศษในระดับปริญญาตรีขึ้นไป หรือผู้ที่ได้รับการอบรมตามหลักสูตรที่กฎกระทรวงศึกษาธิการกำหนด

2.2.4 ประโยชน์ของการจัดการเรียนร่วม

การจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีประโยชน์อย่างมาก ทั้งต่อตัวเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติเป็นอย่างยิ่ง เพราะการศึกษาจะ

เป็นการช่วยเหลือในการเติมเต็มการพัฒนาศักยภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่แตกต่างไปจากเด็กปกติทั่วไปให้มีสมรรถภาพที่เข้มแข็งเพื่อชดเชยสิ่งที่บกพร่องในตัวเอง (สมชาย ลิ้มประจันต์, 2554)

กระทรวงศึกษาธิการ (2550) ได้กำหนดถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนร่วมไว้ ดังนี้

1) ด้านการเรียนเด็กได้มีโอกาสเรียนตามระดับชั้นในโรงเรียนปกติโดยไม่มีข้อยกเว้น และไม่ต้องเดินทางไปเรียนในโรงเรียนการศึกษาพิเศษที่อยู่ห่างไกลมากจนเป็นภาระของผู้ปกครอง

2) การมีชีวิตอยู่กับครอบครัวกับบิดามารดาและญาติพี่น้องเด็ก มีโอกาสประพฤติปฏิบัติหน้าที่ในฐานะสมาชิกของครอบครัวโดยไม่เกิดความรู้สึกที่ถูกแยกออกไปด้วยเหตุแห่งความพิการ และเป็นการช่วยให้ครอบครัวเกิดสำนึกและตระหนักในการรับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยไม่พยายามผลักภาระให้ผู้อื่น

3) การเปลี่ยนเจตคติการที่เด็กปกติทั่วไปมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จะช่วยให้เด็กปกติทั่วไปและเด็กที่มีความต้องการพิเศษมองโลกได้กว้างขึ้น และเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ดีขึ้น ทั้งยังช่วยลดความรู้สึกยึดมั่นในบุคลิกภาพหรือภาพพจน์ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งสังคมนิยมคิดกันว่าเด็กฝึกการเรียนรู้ที่จะเข้าใจความต้องการของเพื่อนและรู้วิธีที่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันและอยู่ร่วมกัน เนื่องจากทุกสังคมจะมีทั้งคนปกติทั่วไปและคนที่มีความต้องการพิเศษ

4) ด้านสังคมและชุมชนเด็กจะสามารถปรับตัวและควบคุมอารมณ์ให้เข้ากับสังคมปกติได้ การอยู่ร่วมกันก็จะช่วยให้สังคมได้เรียนรู้วิธีปฏิบัติที่เหมาะสมต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษด้วย

5) ประหยัดงบประมาณของรัฐบาลเมื่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเข้าเรียนร่วมในโรงเรียนปกติได้ รัฐก็ไม่จำเป็นต้องลงทุนสร้างโรงเรียนพิเศษ หรือศูนย์เฉพาะสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเพียงแต่เพิ่มบุคลากรเฉพาะทางที่จำเป็นขึ้นในโรงเรียนปกติเท่านั้น

ศิริจันทร์ ภักดีโต (2550, น.10-11) ได้กล่าวถึงประโยชน์จากการจัดการเรียนร่วมไว้ว่ามีประโยชน์ต่อหลายๆ ฝ่าย ดังนี้

1) ประโยชน์ต่อตัวเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีโอกาสได้เรียนรู้สภาพการณ์ที่เป็นจริง มีโอกาสเข้าเรียนในโรงเรียนใกล้บ้าน มีโอกาสมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กปกติทั่วไป มีเพื่อนและมีสังคม มิใช่ถูกแยกออกไปอยู่ในสังคมอีกแบบหนึ่ง

2) ประโยชน์ต่อตัวครู ครูผู้สอนปกติทั่วไป และครูสอนวิชาการศึกษาพิเศษ มีโอกาสทำงานร่วมกันเป็นทีม ทำทนายความสามารถของครูที่ไม่เคยสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษมาก่อน มีโอกาสเรียนรู้ ยอมรับและเข้าใจเด็กพิการที่มีความต้องการเป็นรายบุคคล เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่จะทำให้เด็กปกติทั่วไปในชั้นยอมรับและเข้าใจ ได้มีโอกาสในการติดต่อประสานงานกับองค์กร หน่วยงาน

ในชุมชน และครอบครัวมากขึ้น ทำให้ได้รู้จักเด็กและครอบครัวมากยิ่งขึ้น ภาคภูมิใจที่ได้ทำหน้าที่ครูอย่างสมบูรณ์ เรียนรู้จากชุมชน นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ได้สูงสุด

3) ประโยชน์ต่อตัวเด็กปกติทั่วไป คือ เข้าใจสภาพความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเฉพาะในเรื่องความบกพร่องของตัวเด็ก มีโอกาสพัฒนาคุณธรรมด้านความเมตตา กรุณา การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงานเป็นทีม และความไม่เอาใจเอาเปรียบ มีโอกาสสัมผัสกับสภาพที่แท้จริงของสังคมโลกมากยิ่งขึ้น

4) ประโยชน์ต่อโรงเรียน ได้ทำบทบาทหน้าที่ในการพัฒนาเด็กนักเรียนครบทุกด้านตามที่โรงเรียนได้ทำการกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาอย่างแท้จริง

5) ประโยชน์ต่อครอบครัว หน่วยงาน และองค์กร ได้ขยายขอบข่ายในการดำเนินงาน มีผลให้การดำเนินงานตามภาระหน้าที่ที่มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

6) ประโยชน์ต่อรัฐบาล ประหยัดงบประมาณในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเพื่อที่จะสามารถนำงบประมาณในส่วนนั้นไปใช้ประโยชน์ในสิ่งอื่นที่จำเป็นและเร่งด่วน

จากประโยชน์ของการจัดการเรียนร่วมที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ประโยชน์ของการเรียนร่วม คือ ประชาชนคนไทยทุกคนมีสิทธิเสมอภาคกันในการรับการศึกษาที่รัฐต้องจัดให้โดยทั่วถึงและไม่เก็บค่าใช้จ่ายโดยไม่เลือกปฏิบัติในการรับบุคคลเข้ารับการศึกษา ถึงแม้ว่าจะมีความแตกต่างกันทั้งสภาพร่างกาย สังคม อารมณ์หรือสุขภาพ ทั้งนี้โดยรัฐต้องจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและความช่วยเหลือให้เสมอภาคและทั่วถึง

2.2.5 ทฤษฎีพื้นฐานการเรียนร่วม

การจัดการเรียนร่วมจำเป็นต้องจัดตามความเหมาะสม ความต้องการ และความสามารถของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จึงสามารถทำให้เด็กเหล่านั้นได้รับประโยชน์เต็มที่จากการเรียนร่วม ผดุง อารยะวิญญู (2557, น.7) ได้สรุปทฤษฎีพื้นฐานการเรียนร่วม ดังนี้

1) ในสังคมมนุษย์มีทั้งคนปกติและผู้ที่มีความบกพร่องต่างๆ เมื่อสังคมไม่สามารถแยกคนที่มีความบกพร่องออกจากสังคมปกติได้ ดังนั้น จึงไม่ควรแยกการศึกษาเฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง ควรให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติทั่วไป

2) เด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความต้องการและความสามารถต่างจากเด็กปกติทั่วไป ดังนั้น ควรจัดรูปแบบและวิธีการศึกษาให้แตกต่างไปจากเด็กปกติทั่วไป เพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่และตามศักยภาพของตนเอง

3) เด็กแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกันไป ไม่ว่าจะเป็นเด็กปกติทั่วไปหรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การศึกษาจะช่วยให้ความสามารถของเด็กแต่ละคนปรากฏเด่นชัดขึ้น

4) เด็กแต่ละคนมีพื้นฐานที่แตกต่างกันทางการเลี้ยงดูจากครอบครัว เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา สติปัญญา และทักษะการศึกษาจะช่วยให้เด็กแต่ละคนได้เรียนรู้เพื่อการปรับตัวเข้าหากัน และให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก

5) เด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกันทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม การจัดการศึกษาจึงต้องจัดเพื่อพัฒนาทุกด้านให้สูงสุดตามความเหมาะสมและความสามารถของแต่ละบุคคล

ชวนชม บุญศิริ (2550, น.50) ได้สรุปทฤษฎีพื้นฐานของการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1) การจัดการศึกษาต้องจัดให้เด็กปกติทั่วไปและเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพราะสังคมมีคนทุกประเภท ดังนั้น ควรจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับคนทุกประเภทในสังคม

2) เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีความต้องการและความสามารถซึ่งต่างจากเด็กปกติทั่วไป ดังนั้น ควรจัดรูปแบบและวิธีการศึกษาให้แตกต่างไปจากเด็กปกติทั่วไปเพื่อให้เด็กได้เติมเต็มศักยภาพในการเรียนรู้อย่างมีความสุข

3) เด็กแต่ละคนมีความสามารถที่ต่างกันไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ความสามารถของเด็กแต่ละคนค้นพบความสามารถของตัวเองและการเรียนรู้ว่าตัวเองสามารถทำอะไรได้บ้าง

4) เด็กแต่ละคนมีพื้นฐานที่แตกต่างกัน เนื่องจากการเลี้ยงดูของครอบครัว เศรษฐกิจ สติปัญญา และสังคม การเรียนรู้จะช่วยให้แต่ละคนได้รู้และเข้าใจเพื่อการปรับตัวเข้าหากันและให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกได้

5) เด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภทและเด็กปกติทั่วไปมีความแตกต่างกันหลายๆ ด้าน ดังนั้น การที่หลายคนจะต้องอยู่ด้วยกันต้องใช้ความรู้และความเข้าใจกับเด็กทุกกลุ่มเพื่อให้สามารถอยู่ด้วยกันได้ตามปกติ

จากทฤษฎีพื้นฐานการเรียนรู้ร่วมดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดการศึกษาเพื่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เป็นการยอมรับแล้วว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นส่วนหนึ่งของสังคมการให้เด็กได้เรียนร่วมกับเด็กปกติ ย่อมก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกันอันเป็นพื้นฐานสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขในอนาคตเมื่อเด็กเหล่านี้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ ดังนั้น จึงต้องเตรียมให้เด็กมีความพร้อมที่จะดำรงชีพอยู่ในสังคมตามศักยภาพของแต่ละคนประกอบกับการฝึกฝน ฟื้นฟู บำบัด และการเรียนรู้จากระบบการศึกษาที่จัดขึ้นอย่างเหมาะสม ควรจัดโดยคำนึงถึงศักยภาพในการรับรู้ ยึดหลักความแตกต่างของวิธีการเรียนรู้ และต้องจัดให้มีความเหมาะสมกับความต้องการจำเป็นพิเศษที่จะได้รับการพัฒนาเป็นรายบุคคล โดยยึดหลักการเรียนรู้ตามศักยภาพและความแตกต่างของแต่ละบุคคลเป็นแนวทางในการวางแผนการจัดการศึกษา

2.2.6 ปรัชญาของการศึกษาแบบเรียนร่วม

นักวิชาการด้านการศึกษาพิเศษเชื่อว่า มนุษย์ทุกคนย่อมมีสิทธิ์เท่าเทียมกันในโอกาสทางการศึกษา ดังนั้น การให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เข้ามาเรียนร่วมกับเด็กปกติทั่วไปจะช่วยให้เด็กได้มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน และทำให้พวกเขาสามารถอยู่ร่วมกันได้ในสังคม ซึ่งการจัดกระบวนการศึกษาจึงต้องจัดบริการทางการศึกษาให้แก่มนุษย์ทุกคน โดยไม่แบ่งแยกความบกพร่องหรือฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม จึงควรจัดโครงการและปรับปรุงการปฏิบัติให้เหมาะสมกับความต้องการและความจำเป็นของแต่ละบุคคล

ศิริยุภา พูลสุวรรณ (2552, น.23) กล่าวถึงปรัชญาพื้นฐานของการเรียนร่วม ยึดหลักสำคัญ 4 ประการ คือ

- 1) หลักความเสมอภาคในการได้รับโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพ
- 2) หลักการยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยการจัดการศึกษา โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3) หลักการให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษ เพื่อให้เด็กที่มีความบกพร่องพึ่งตนเองได้ หลักการให้ชุมชนมีส่วนร่วมช่วยเหลือให้การอยู่ร่วมกันระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องกับเด็กปกติ

4) ปรัชญาพื้นฐานการเรียนร่วมสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ที่มุ่งจัดการศึกษาเพื่อประชาชนไทยทุกคนได้มีความเสมอภาคและมีสิทธิ์เท่าเทียมกันทางการศึกษา ให้คนที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภทมีสิทธิ์และโอกาสได้รับการศึกษา โดยรัฐต้องจัดการศึกษาให้ตั้งแต่แรกเกิดหรือตั้งแต่พบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550) กล่าวถึงปรัชญาพื้นฐานของการเรียนร่วม ยึดหลักสำคัญ 3 ประการ คือ

- 1) สิทธิมนุษยชน เพราะการศึกษานั้นจะต้องจัดให้ทุกคนได้รับโอกาสเสมอภาคกัน ดังนั้น การจัดให้บริการทางการศึกษาจะสามารถได้รับประโยชน์สูงสุดก็ควรจัดให้เหมาะสมและเต็มเต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล

2) ควรจัดการเรียนตั้งแต่พบความพิการหรือผิดปกติของเด็กโดยทันที เพื่อเป็นการพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้มีความสามารถช่วยเหลือตนเองได้ หรืออาจจะกลับมาปกติได้แล้วสามารถทำประโยชน์ให้กับส่วนรวมได้

3) การบำบัดและป้องกัน การจัดบริการการศึกษาพิเศษให้มีบทบาทในการบำบัดรักษาและป้องกันเพื่อขจัดความไม่สามารถในการเรียนรู้ให้ลดลงจากเด็ก การจัดการศึกษาเพื่อสนองความสามารถของเด็ก และจัดหาวิธีที่สามารถป้องกันภาพความพิการไม่ให้ขยายมากขึ้น

จากปรัชญาของการศึกษาแบบเรียนร่วมดังกล่าวข้างต้นจึงสรุปได้ว่า การจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษนั้น เป็นการจัดบนพื้นฐานด้วยหลักการ แนวคิด ปรัชญา ที่ว่าทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันในการที่จะได้รับบริการทางการศึกษา การได้รับโอกาสในการพัฒนาทักษะด้านต่างๆ ที่จำเป็นตามสภาพความบกพร่องของแต่ละคน ซึ่งต้องเป็นไปตามศักยภาพและความสามารถเป็นรายบุคคล ทั้งนี้ควรให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีโอกาสในการเรียนรู้ร่วมกับเด็กปกติทั่วไปให้มากที่สุด เพื่อการเตรียมตัวในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขในสังคมต่อไป

2.2.7 รูปแบบในการจัดการเรียนร่วม

ผดุง อารยะวิญญู (2557, น.25) กล่าวถึง รูปแบบการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติว่ามีหลายลักษณะและรูปแบบที่นิยมปฏิบัติกันในหลายประเทศและประสบผลสำเร็จ มีดังต่อไปนี้

1) เรียนร่วมในชั้นปกติเป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติและเรียนเหมือนกับเด็กปกติทุกประการ

2) เรียนร่วมในชั้นปกติและมีครูพิเศษให้คำปรึกษาแนะนำ

3) เรียนร่วมในชั้นปกติและรับบริการจากครูเวียนสอน

4) เรียนร่วมในชั้นปกติและรับบริการจากครูเสริมวิชาการ

5) ชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติและเรียนร่วมบางเวลา

6) ชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติ

พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ และ สุวพิชชา ประสิทธิ์ธัญกิจ (2553, น.63-64) ได้กล่าวถึงการจัดรูปแบบในการเรียนร่วมอาจจัดได้ในลักษณะ ดังต่อไปนี้

1) เรียนร่วมในชั้นปกติ เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติทั่วไป และเรียนเหมือนกันทุกประการ เด็กที่จะเข้าเรียนในลักษณะนี้ควรเป็นเด็กที่มีความบกพร่องน้อยที่สุด มีความฉลาดและมีความพร้อมในด้านการเรียน ตลอดจนมีวุฒิภาวะทางด้านอารมณ์และสังคม

2) เรียนร่วมในชั้นปกติและมีครูพิเศษให้คำแนะนำปรึกษา การเรียนร่วมแบบนี้คล้ายคลึงกับวิธีแรก กล่าวคือ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับนักเรียนปกติทั่วไปเต็มเวลา แต่มีครูการศึกษาพิเศษคอยช่วยเหลือครูประจำชั้นและครูประจำวิชา ครูการศึกษาพิเศษนี้อาจเรียกว่าครูที่ปรึกษา ครูประเภทนี้ไม่ทำการสอนโดยตรง แต่ให้คำแนะนำปรึกษาแก่ครูที่สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

3) เรียนร่วมในชั้นปกติและรับบริการจากครูเวียนสอน เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติทั่วไป ซึ่งจะมีครูทางการศึกษาพิเศษเดินทางไปตามโรงเรียนต่างๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ เนื่องจากมีจำนวนเด็กในแต่ละโรงเรียนไม่มากนัก

(อาจประมาณ 2-3 คนต่อโรงเรียน) ครูจึงเดินทางจากโรงเรียนหนึ่งไปยังโรงเรียนหนึ่ง เมื่อครบสัปดาห์ ก็วนกลับมาสอนเด็กกลุ่มเดิมในโรงเรียนเดิมอีก จึงเรียกครูประเภทนี้ว่าครูเดินสอนหรือครูเวียนสอน

4) เรียนร่วมในชั้นปกติและรับบริการจากครูเสริมวิชาการ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษจะเข้ามาเรียนกับครูเสริมวิชาการวันละ 1-2 ชั่วโมง หรือมากกว่านี้ขึ้นอยู่กับความต้องการพิเศษของเด็ก ซึ่งจะต้องมีตารางเรียนที่กำหนดไว้แน่นอน ครูเสริมวิชาการอาจมีคนเดียวหรือหลายคนก็ได้ ขึ้นอยู่กับความต้องการพิเศษเป็นรายบุคคล หรือสอนเป็นกลุ่มเล็กๆ และสอนในเนื้อหาที่เด็กไม่ได้รับการสอนในชั้นปกติหรือเนื้อหาที่เด็กมีปัญหา นอกจากสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษแล้ว ครูเสริมวิชาการยังมีหน้าที่ในการให้คำแนะนำปรึกษาแก่ครูอื่นๆ ในการปฏิบัติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เข้าเรียนร่วมด้วย

5) ชั้นเรียนพิเศษในโรงเรียนปกติและเรียนร่วมในบางเวลา เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษไว้ในชั้นเดียวกันเป็นกลุ่มเล็กๆ มีครูประจำชั้นสอนแทบทุกวิชา ยกเว้น บางวิชาที่เด็กที่มีความต้องการพิเศษต้องไปเรียนร่วมกับเด็กปกติทั่วไป เช่น พลศึกษา ศิลปะ หรือกิจกรรมนอกหลักสูตรอื่นๆ

6) ชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติ เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องประเภทเดียวกันและเป็นกลุ่มขนาดเล็ก เด็กเหล่านี้เรียนในชั้นพิเศษตลอดเวลา ครูประจำชั้นสอนทุกวิชาการเรียนร่วมลักษณะนี้เด็กมีสภาพความบกพร่องค่อนข้างมาก

เนื่องจาก การจัดการศึกษาพิเศษเป็นการจัดการศึกษาให้กับผู้เรียนที่มีลักษณะเฉพาะที่ควรดูแลช่วยเหลือมากกว่าปกติ เพื่อให้เด็กเหล่านี้ได้มีโอกาสเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพร่างกาย อารมณ์ สังคม ดังนั้น ในการจัดการศึกษาให้กับเด็กเหล่านี้จึงต้องดำเนินการเป็นพิเศษ โดยมีหลักการที่สำคัญ คือ การเตรียมความพร้อมการจัดการเรียนการสอนและจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับเด็กพิการในแต่ละระดับและแต่ละประเภท และบำบัดฟื้นฟูให้ความช่วยเหลือเพื่อให้เด็กพิการได้รับประโยชน์สูงสุดจากการศึกษา จนสามารถพัฒนาเต็มที่ตามศักยภาพของแต่ละบุคคลในการจัดการศึกษาพิเศษ มีการแบ่งรูปแบบในการจัดตามระดับความจำกัดของสภาพแวดล้อม ตั้งแต่สภาพแวดล้อมที่มีข้อจำกัดน้อยที่สุด (Least restrictive environment) ต้องได้รับการบำบัดฟื้นฟูและการศึกษาที่จัดให้เป็นพิเศษ โดยจัดแบ่งเป็น 2 รูปแบบ ดังนี้

1) รูปแบบการเรียนในชั้นปกติเต็มเวลา (Full day regular class) เป็นรูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องหรือผิดปกติน้อยมาก เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเข้าเรียนในชั้นเรียนปกติเช่นเดียวกับเด็กปกติได้ตลอดเวลาที่อยู่ในโรงเรียน รูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่มีข้อจำกัดน้อยที่สุด

2) รูปแบบการเรียนร่วม (Mainstreaming) เป็นรูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ การจัดการศึกษาพิเศษในรูปแบบนี้มุ่งให้เด็กได้รับการศึกษาในสถานะที่มีข้อจำกัดเท่าที่แต่ละคนจะรับได้ โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่

(2.1) รูปแบบการเรียนในชั้นเรียนปกติเต็มเวลาและมีวิทยากรพิเศษบางครั้ง (Full day regular class with instruction by specialist) เด็กจะเรียนในชั้นเรียนปกติโดยได้รับการสอนจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางในบางเวลา

(2.2) รูปแบบการเรียนในชั้นปกติเต็มเวลาและมีบริการแนะแนว (Full day regular class with consultation) เด็กจะเรียนร่วมกับเด็กปกติและได้รับบริการแนะแนวเพื่อช่วยเหลือเป็นพิเศษ

(2.3) รูปแบบการเรียนในชั้นเรียนปกติบางเวลาและเรียนห้องเรียนเสริมบางเวลา (Part day regular class and part-day resource room)

(2.4) รูปแบบการเรียนในชั้นเรียนปกติบางเวลาและเรียนห้องเรียนพิเศษบางเวลา (Part day regular class and part-day special class)

(2.5) รูปแบบการเรียนในห้องเรียนพิเศษเต็มเวลาแต่มีการบูรณาการกิจกรรมทางสังคม (Full day special class with social integration) เด็กจะเรียนในห้องเรียนพิเศษเฉพาะกลุ่มและเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมของเด็กปกติ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550, น.19-20) ได้กล่าวว่า วิธีการจัดการเรียนร่วมให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไป โดยนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษจะต้องได้รับการเตรียมความพร้อมมาก่อน และบริการสนับสนุนตามความต้องการจำเป็นพิเศษเฉพาะบุคคลเมื่อเข้าเรียนร่วม โดยทั่วไปรูปแบบการจัดการเรียนร่วมแบ่งออกเป็น 5 รูปแบบ คือ

รูปแบบที่ 1 ชั้นเรียนปกติเต็มวัน นักเรียนเรียนในชั้นปกติเต็มเวลาโดยอยู่ในความรับผิดชอบของครูประจำชั้น และนักเรียนไม่ได้รับการทางการศึกษาพิเศษโดยตรง

รูปแบบที่ 2 ชั้นเรียนปกติเต็มวันและบริการปรึกษาหารือ นักเรียนเข้าเรียนในชั้นเรียนปกติเต็มเวลาโดยอยู่ในความรับผิดชอบของครูประจำชั้น แต่มีผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นบุคคลที่มีประสบการณ์ทั้งในเรื่องการศึกษาปกติและการศึกษาพิเศษร่วมให้คำปรึกษาหารือ เช่น นักจิตวิทยา ครูการศึกษาพิเศษ ซึ่งเป็นครูเดินสอน หรือครูการศึกษาพิเศษที่ทำหน้าที่เป็นครูสอนเสริมในโรงเรียน

รูปแบบที่ 3 ชั้นเรียนปกติเต็มวันและบริการครูเดินสอนนักเรียนเข้าเรียนในชั้นเรียนปกติเต็มเวลา โดยอยู่ในความรับผิดชอบของครูประจำชั้นและการช่วยเหลือสนับสนุนโดยตรงจากครูเดินสอนตามตารางที่กำหนด หรือเมื่อมีความต้องการจำเป็นพิเศษ ครูเดินสอนอาจเป็นนักกายภาพบำบัด

ครูแก้ไขการพูด หรือครูการศึกษาพิเศษที่เดินทางไปให้บริการตามโรงเรียนต่างๆ แก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทั้งในและนอกห้องเรียน รวมทั้งยังให้บริการช่วยเหลือแก่ครูทั่วไปโดยตรงด้วย เช่น ช่วยครูทั่วไปในกรณีที่นักเรียนบางคนต้องการการสอนเสริมหรือปรับพฤติกรรม รวมทั้งให้คำแนะนำปรึกษาแก่ครูทั่วไปเกี่ยวกับปัญหาของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

รูปแบบที่ 4 ชั้นเรียนปกติเต็มวันและการบริการสอนเสริมนักเรียนเรียนในชั้นปกติเต็มเวลา โดยอยู่ในความรับผิดชอบของครูประจำชั้น แต่ได้รับการสอนเพิ่มเติมหรือสอนเสริมจากครูการศึกษาพิเศษในห้องสอนเสริมตามกำหนดตารางการเรียน โดยให้นักเรียนมาเรียนสอนเสริมกับครูบางเวลาและบางวิชา ครูสอนเสริมอาจสอนเนื้อหาหรือทักษะที่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่จะต้องเรียนรู้หรือพัฒนาให้เกิดขึ้น เช่น ทักษะทำความเข้าใจกับสภาพแวดล้อมและการเคลื่อนไหว (Orientation & Mobility : O & M) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นหรือภาษามือ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยอาจสอนเป็นเฉพาะบุคคลหรือเป็นกลุ่มเล็กๆ ก็ได้ ในปัจจุบันครูสอนเสริมจะใช้เวลาสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษร่วมกับครูในชั้นเรียนมากกว่าที่จะนำนักเรียนเหล่านี้ออกมาสอนในห้องสอนเสริม นอกจากนี้ครูสอนเสริมจะเป็นผู้ให้คำแนะนำ ปรึกษา และสาธิตการสอนแก่ครูทั่วไปด้วย

รูปแบบที่ 5 ชั้นเรียนพิเศษและชั้นเรียนปกติ นักเรียนในชั้นเรียนพิเศษและเข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติมากน้อยตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับระดับความสามารถของนักเรียน โดยอาจเรียนร่วมในบางวิชา เช่น พลศึกษา ศิลปศึกษา ดนตรี-นาฏศิลป์ การงานพื้นฐานอาชีพ จริยศึกษา ครูการศึกษาพิเศษ และครูทั่วไปทำงานร่วมกัน รับผิดชอบร่วมกัน รูปแบบนี้จัดได้ทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

จากรูปแบบในการจัดการเรียนร่วมดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การเรียนร่วมเป็นกระบวนการที่จัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เข้ารับการเรียนรู้ร่วมกับเด็กปกติตามสภาพและความสามารถของเด็กแต่ละคนและได้รับความช่วยเหลือตามสภาพความต้องการของเด็กพิเศษ เพื่อให้เกิดการพัฒนารวมตามศักยภาพของแต่ละคนได้อย่างเต็มที่ การจัดการเรียนร่วมมีหลายรูปแบบ แต่ละรูปแบบมีลักษณะเฉพาะ และมีความเหมาะสมกับสภาพความบกพร่องของเด็กที่เข้าเรียนร่วมที่แตกต่างกันไป ซึ่งแต่ละรูปแบบเป็นทางเลือกที่สถานศึกษาสามารถเลือกเพื่อจัดเป็นรูปแบบการเรียนร่วมได้ตามความต้องการจำเป็นที่เหมาะสม สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและตามสภาพและบริบทของโรงเรียน ซึ่งถือได้ว่าเป็นความพยายามในการจัดการศึกษาเพื่อเอื้อต่อสภาพตามความจำเป็นพิเศษของผู้เรียนให้ได้รับบริการทางการศึกษา เพื่อให้ตรงกับสภาพความจำเป็นพิเศษและตามศักยภาพให้มากที่สุด

2.2.8 องค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการเรียนร่วมให้ประสบผลสำเร็จ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550, น.16) กล่าวว่า ivo จะต้องเริ่มต้นที่โรงเรียนโดยการสำรวจและจัดทำข้อมูลปัญหาและความต้องการของบุคลากร วิเคราะห์เพื่อรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล สร้างความเข้มแข็งให้กับโรงเรียนในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน โดยหน่วยงานทุกระดับและเครือข่ายจะร่วมกันนิเทศ ติดตาม ร่วมคิดร่วมทำ เพื่อช่วยเหลือทุกโรงเรียนให้เกิดผลสำเร็จ และทำการพัฒนาจนกลมกลืน เป็นงานปกติของโรงเรียนอย่างยั่งยืน

1) แสวงหาเครือข่ายที่จะร่วมมือดำเนินการ ประสานความร่วมมือ การมีเครือข่ายร่วมกันทำงานโดยประสานงานกันอย่างแท้จริง การมีสหวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับคนที่มีความต้องการพิเศษ มาขึ้นทะเบียนไว้และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันจนให้บริการได้ทุกอย่าง

2) มีการจัดตั้งคณะกรรมการทำงานในระดับพื้นที่ ทำหน้าที่ประสานงาน การกำหนด วิสัยทัศน์ แผนงานโครงการ กิจกรรมให้ชัดเจนรวมทั้งมีความพร้อมทุกด้านที่จะช่วยเหลือ สนับสนุนการทำงาน ตามความต้องการในการจัดการเรียนร่วมของสถานศึกษา

3) การสนับสนุนองค์ความรู้ สื่อ อุปกรณ์ เครื่องมือที่เกี่ยวข้องที่ตรงกับความต้องการ จำเป็นพิเศษเฉพาะโรงเรียนและเฉพาะนักเรียนแต่ละคน

4) การสนับสนุนให้ผู้ที่มีความต้องการพิเศษได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามกฎหมายกระทรวง ให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาเป็นเฉพาะบุคคล

5) การพัฒนาบุคลากรตามความต้องการจำเป็นและต่อเนื่อง เพื่อให้ความรู้ ความสามารถและทักษะในการจัดการศึกษาพิเศษ

6) การดำเนินงานพัฒนาทุกองค์ประกอบตามโครงสร้าง SEAT

7) บริหารงานโดยมีกลยุทธ์และตัวชี้วัดความสำเร็จในการปฏิบัติงาน

8) เตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

9) วางแผนและกำหนดหลักสูตรให้เหมาะสม (IEP / IIP)

10) กำหนดยุทธศาสตร์การเรียนการสอน

11) ติดตามประเมินผลโดยใช้ข้อมูลจุดเด่น จุดด้อย และปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง โดยมีข้อมูลทั้งก่อนดำเนินการ ระหว่างดำเนินการ และหลังดำเนินการให้ครอบคลุม

12) ใช้กระบวนการวิจัยในการพัฒนางาน โดยมีการวิเคราะห์สภาพปัญหา กำหนดจุดพัฒนา ตรวจสอบ และรายงานผลการพัฒนา

13) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานในทุกระดับ บันทึกพฤติกรรมผู้เรียน บันทึกผลการทำงานอย่างต่อเนื่อง โดยมีข้อมูลก่อนดำเนินการ ระหว่างดำเนินการ และเมื่อครบ 1 ปีการศึกษา

14) สามารถเป็นแกนนำ มีตัวอย่าง หรือของจริงในการทำงานในบริบทของแต่ละโรงเรียน เพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้า เผยแพร่ และประกอบการทำงานให้ได้ประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

15) นำเสนอผลงานในการประชุมทางวิชาการ (Symposium)

Cartwright and ward (1995) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่ส่งผลให้การจัดการเรียนร่วมประสบผลสำเร็จ ดังนี้

- 1) มีความตั้งใจจริงที่จะจัดการเรียนร่วม
- 2) เตรียมเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้เข้าเรียนร่วมทางวิชาการและสังคม
- 3) เตรียมเด็กปกติให้มีความพร้อมสำหรับการจัดการเรียนร่วม
- 4) ติดต่อประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญในการดำเนินการ
- 5) แก้ไขเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนร่วม
- 6) ประเมินความก้าวหน้าของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เข้าเรียนร่วม
- 7) ดำเนินการส่งต่อตามพัฒนาการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษต่อเนื่อง

Reynolds and Birch (1997) กล่าวว่า องค์ประกอบที่ทำให้การเรียนร่วมระหว่างนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษกับนักเรียนปกติทั่วไปจะประสบผลสำเร็จได้นั้น ต้องมีองค์ประกอบ 10 ประการ คือ

- 1) ครูจะต้องทำงานประสานและร่วมมือกันอย่างดีระหว่างครูการศึกษาพิเศษกับครูปกติ
- 2) หากครูที่สอนเด็กปกติมีปัญหาในการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทางโรงเรียนควรหาทางแก้ปัญหา
- 3) ครูผู้สอนต้องมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนร่วม
 - (3.1) มีความเชื่อว่าเด็กทุกคนมีสิทธิได้รับการศึกษา
 - (3.2) ควรมีความตั้งใจในการสอน
 - (3.3) ควรมีการวางแผนการศึกษาต่ออย่างรอบคอบ
 - (3.4) ควรจัดการเรียนการสอนให้มีการยืดหยุ่นได้ รวมทั้งขนาดของชั้นเรียนควรยืดหยุ่นตามจำนวนและความต้องการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
 - (3.5) ควรระลึกว่าพัฒนาการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในด้านอารมณ์ สังคม มีความสำคัญเช่นเดียวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 4) จัดอบรมครูปกติให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความต้องการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
- 5) การเรียนร่วมต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียน
- 6) มีการประเมินการเรียนและความก้าวหน้าในการเรียนของเด็กอย่างสม่ำเสมอ

- 7) ใช้แหล่งทรัพยากรจากชุมชนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
- 8) ผู้ปกครองต้องมีส่วนร่วมและรับรู้เกี่ยวกับการเรียนร่วมของเด็ก
- 9) โรงเรียนควรมีความพร้อมก่อนลงมือจัดการเรียนร่วม
- 10) การคัดเลือกเด็กออกเรียนร่วมต้องพิจารณาความพร้อมของเด็กเป็นสำคัญอันดับแรก

จากองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการเรียนร่วมที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า องค์ประกอบการจัดการเรียนร่วมจะประสบความสำเร็จได้ต้องมีความร่วมมือและความพยายามของทุกคนที่เกี่ยวข้องของทุกฝ่ายในสังคม เช่น ครู ผู้บริหาร บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา รวมไปถึง ผู้ปกครอง ชุมชน และนักเรียนปกติทั่วไป และควรมีเครือข่ายเพื่อร่วมกันทำงาน มีการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานทั้งก่อนดำเนินการ ระหว่างดำเนินการ และหลังดำเนินการ และใช้กระบวนการวิจัยในการพัฒนางาน เมื่อทุกคนร่วมมือกันช่วยกันสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือเหมาะสมตามสภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคน เชื่อว่าเด็กเหล่านี้จะมีพัฒนาการที่ดีขึ้นกว่าเดิมอย่างแน่นอน โดยใช้ระบบการศึกษาเป็นแรงผลักดันให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อการพัฒนาศักยภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้

2.2.9 ปัญหาการจัดการเรียนร่วม

ลักขณา กุลเจ๊ก (2553, น.20) กล่าวว่า ปัญหาการจัดการเรียนร่วมเกิดจากการกำหนดนโยบายจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ชัดเจน ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติหรือดำเนินการเป็นแนวทางเดียวกัน การร่วมมือ การประสานงาน การขาดข้อมูลสารสนเทศ การขาดเจตคติที่ดี การขาดงบประมาณ เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาในการจัดการเรียนร่วม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550, น.82-83) ได้สรุปผลการประเมินใน 6 เดือนแรก โดยการนิเทศเชิงลึกเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นเฉพาะรายบุคคล จากโรงเรียนแกนนำการจัดการเรียนร่วม 189 โรงเรียน เมื่อนำข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้ของโรงเรียนทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา พบว่า การดำเนินงานในระยะแรกมีปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานด้านกระบวนการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท และจากการสังเคราะห์งานด้านการจัดการเรียนร่วมสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อนำไปสู่นโยบายการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ สำหรับเด็กและเยาวชนที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

- 1) กระบวนการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะรายบุคคล ยังไม่มีคุณภาพเพียงพอ
- 2) นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับโอกาสทางการศึกษาในโรงเรียนทั่วไปอย่างแท้จริง
- 3) การให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้รับสิทธิเข้าถึงการศึกษาตามกฎหมายยังไม่สามารถดำเนินการได้ครบถ้วนและทั่วถึง ทั้งนี้เนื่องจากข้อจำกัดของงบประมาณ

4) การเตรียมครูและบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านการศึกษาพิเศษ
ยังดำเนินการได้ไม่เพียงพอกับความต้องการในการพัฒนานักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

5) การจัดบรรยากาศและกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ
พบว่า การปรับเปลี่ยนหลักสูตรการเรียนการสอน และการพัฒนาตามศักยภาพของนักเรียนที่มีความ
ต้องการพิเศษเป็นรายบุคคลยังมีน้อย

6) การสำรวจ การจัดทำและใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศน้อย และยังไม่ได้มาจากวิธีการ
และแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ทำให้เกิดปัญหาในการรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ตลอดจนการ
คัดแยก คัดกรอง การจัดนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียน นอกจากนี้ระบบการส่งต่อไม่สามารถ
ปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม ขาดการส่งต่ออย่างเป็นระบบระหว่างรอยต่อของระดับการศึกษา

7) การดำเนินงานของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ผ่านกลไกการบริหารจัดการ
ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นหลัก ดังนั้น การรับนโยบายการจัดการเรียนร่วมเพื่อสู่การปฏิบัติ
จึงขึ้นอยู่กับความรู้ ความเข้าใจ เจตคติ และความสามารถในการปฏิบัติงานและความร่วมมือของ
ผู้เกี่ยวข้องทุกระดับ

8) การสร้างความตระหนักรู้ให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะคนในหน่วยปฏิบัติ ซึ่งยังไม่
ยอมรับ และยังไม่พร้อมรับการปรับเปลี่ยน และเป็นอุปสรรคสำคัญ จึงต้องมีการเตรียมการอย่างมาก

9) ข้อจำกัดด้านงบประมาณ ยังพบว่าไม่เพียงพอที่จะสนับสนุนการดำเนินงาน

10) การประสานงานระหว่างเขตพื้นที่การศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา
ศูนย์การศึกษาพิเศษจังหวัด สถานศึกษา ผู้ปกครอง องค์กรในชุมชน และเครือข่ายที่เกี่ยวข้องยังมีน้อย

สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542, น.38-84) ได้ทำการวิจัยการติดตาม
ผลการดำเนินงานตามนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งสามารถอธิบาย
รายด้านได้ ดังนี้

1) ด้านบุคลากร พบว่า มีปัญหาด้านกระบวนการพัฒนาครูเพื่อการสอนเด็กที่มีความ
ต้องการพิเศษ พบว่า ส่วนใหญ่การพัฒนาครูเพื่อให้ครูมีศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา
พิเศษ โดยการให้ครูได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรม โดยการประชุม สัมมนา อบรม ศึกษาดูงานในเรื่องที่
เกี่ยวข้องกับการศึกษาพิเศษในด้านต่างๆ ได้แก่ รูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษ การจัดการเรียนการสอน
สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

2) การผลิตสื่อสำหรับบริหารหลักสูตร ครูส่วนใหญ่ในทุกสังกัดไม่เคยได้เข้าร่วม
กิจกรรมในหัวข้อเหล่านี้ มีครูจำนวนน้อยมากในทุกสังกัดที่มีโอกาสได้เข้าร่วมหัวข้อดังกล่าวประมาณ
1-2 ครั้ง และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายสังกัดจะพบว่า ครูที่จัดการศึกษาพิเศษรูปแบบเฉพาะ
ความบกพร่อง จะมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวมากกว่าครูในสังกัดอื่นๆ การเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อ

การเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษของครูในด้านต่างๆ มีภาระค่าใช้จ่าย ครูระดับประถมศึกษา ต้องออกค่าใช้จ่ายเองเป็นส่วนใหญ่

3) ความต้องการ ความรู้ การเรียนรู้ของครูเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เนื้อหาสาระหลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การจัดทำแฟ้มประวัติและผลงาน การคัดแยกเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อนำมาพัฒนาการเรียนการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ครูในโรงเรียนเรียนร่วมทุกสังกัดต้องการความรู้หรือการเรียนรู้เกี่ยวกับหลักจิตวิทยาการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในบางที่พบว่า มีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเพิ่มมากขึ้น

4) ด้านสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า โรงเรียนเรียนร่วมยังไม่ได้มีการเตรียมสถานที่รองรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภท โดยเฉพาะเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและต้องใช้อุปกรณ์ เนื่องจากยังไม่มีทางลาดและห้องส้วมที่เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ทางลาดชันบางครั้งชันเกินไปทำให้เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง โรงเรียนแก้ปัญหาโดยเอาแผ่นยางนวมมาติดผนัง เพื่อให้ นักเรียนเป็นที่หยุดรถซึ่งอาจเกิดอันตรายได้ และด้านหลักสูตรที่ใช้ในโรงเรียน ในทุกสังกัดใช้หลักสูตรปกติ

5) ด้านการบริหารงบประมาณ ปัญหาที่พบในด้านงบประมาณ คือ ด้านครุภัณฑ์ที่ถูกกำหนดลักษณะเฉพาะมาจากหน่วยงานส่วนกลาง ทำให้ไม่สอดคล้องกับลักษณะการใช้งานหรือตามสภาพความบกพร่อง เช่น มีสภาพความบกพร่องทางร่างกาย และมีราคาแพงกว่าต่างประเทศมาก ด้านระเบียบการเงินไม่เอื้อต่อการดำเนินงาน หรือการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ เช่น กรณีปัญหาเด็กมาเรียนไม่ต่อเนื่อง ซึ่งเกิดจากเมื่อเด็กกลับบ้านไปบางคนไม่กลับมาเรียนอีก ทางโรงเรียนเห็นว่าควรมีกระบวนการติดตามหรือให้การแนะแนวเพื่อช่วยเหลือ โดยการประสานจัดหาสถานที่เรียนใกล้บ้านให้หรือเป็นคาร์ดให้เด็กกลับมาเรียนต่อ ซึ่งในกรณีนี้โรงเรียนมีงบประมาณค่าหัวของนักเรียนคนนั้นอยู่แล้วแต่ไม่สามารถนำมาใช้ได้

6) ด้านการจัดการ ปัญหาด้านการจัดการศึกษาพิเศษในรูปแบบการเรียนร่วมบางโรงเรียนอาจจะไม่สำเร็จ เพราะมีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษบางคนเข้าไปเรียนแล้วต้องกลับมาเรียนในโรงเรียนเฉพาะความพิการตามเดิม เนื่องจากนักเรียนทั่วไปไม่ยอมรับและไม่มีความสุขในการเรียน เกิดจากการที่ผู้บริหารขาดความรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษไม่ให้ความสนใจที่จะพัฒนาโครงการเรียนร่วม ส่งผลให้การดำเนินงานไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ เพราะไม่มีกระบวนการที่สร้างความเข้าใจกับนักเรียนทั่วไป ผู้ปกครอง และครูอย่างเป็นระบบ

จากปัญหาการจัดการเรียนร่วมดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ปัญหาในการจัดการเรียนร่วมเกิดจากความพร้อมของครู คุณค่าทางการศึกษาสำหรับเด็ก การบริหารจัดการในโรงเรียนและการควบคุมชั้นเรียน ไม่มีการเตรียมความพร้อมในโรงเรียน ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง ทำให้เกิดความเข้าใจไม่

ตรงกันในการจัดการเรียนร่วม ไม่มีนโยบายสนับสนุนการศึกษาแบบเรียนร่วม ซึ่งโรงเรียนต้องการการสนับสนุนในทุกด้าน เพราะเด็กเรียนร่วม คือ เด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ต้องได้รับการดูแลพิเศษ ทั้งทางด้านการศึกษา ด้านสวัสดิการ และด้านสุขภาพ เมื่อต้องย้ายเข้ามาอยู่ในโรงเรียนปกติทำให้ภาระงานในโรงเรียนมากขึ้น ครูต้องรับผิดชอบสูงกว่าปกติ ในการนี้รัฐต้องสนับสนุนด้านการเงิน การที่โรงเรียนไม่มีความพร้อมที่ชัดเจนจึงเป็นปัญหาในการจัดการเรียนการสอน หากมีการกำหนดนโยบายชัดเจนจะเป็นตัวผลักดันให้มีการปรับหลักสูตรจะทำให้มีการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมมีคุณภาพมากขึ้น

2.3 บริบททั่วไปของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2

สภาพทั่วไป

ที่ตั้งและอาณาเขต

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ตั้งอยู่เลขที่ 313 หมู่ 11 ตำบลบ้านป่า อำเภอกำแพงไพล จังหวัดสระบุรี รหัสไปรษณีย์ 18110 เส้นรุ้งที่ 14 องศา 31 ลิปดา 43.59439 ฟิลิปดา เหนือกับเส้นแวงที่ 100 องศา 54 ลิปดา 35.58478 ฟิลิปดา ตะวันออกอยู่ห่างจากศาลากลางจังหวัดสระบุรี ประมาณ 15 กิโลเมตร ตั้งอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครไปทางทิศเหนือตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 ถนนมิตรภาพ ระยะทาง 115 กิโลเมตร ประกอบด้วย 5 อำเภอ คือ อำเภอกำแพงไพล อำเภอหนองแค อำเภอวิหารแดง อำเภอมวกเหล็ก และอำเภอวังม่วง มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอนครนายกจังหวัดลพบุรี

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอปากช่อง อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา และอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอภาชี อำเภอวังน้อย อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และอำเภอเมืองสระบุรี อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี

การแบ่งเขตการปกครอง

แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 5 อำเภอ 47 ตำบล 463 หมู่บ้าน 12 เทศบาล 43 องค์การบริหารส่วนตำบล รายละเอียดตามตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 จำนวนหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ เทศบาล อบต. จำนวนประชากร จำแนกรายอำเภอ

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ประชากร	ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาล เมือง	เทศบาล ตำบล	อบต.	ระยะทาง จากจังหวัด ถึงอำเภอ (กม.)
แก่งคอย	801.162	100,180	14	117	2	-	11	14
หนองแค	262.867	93,440	18	181	-	4	17	21
วิหารแดง	204.501	38,765	6	54	-	2	8	2838
มวกเหล็ก	681.439	55,642	6	80	-	1	6	65
วังม่วง	338.000	19,914	3	31	-	3	1	
รวม	2287.969	307,941	47	47	2	10	43	

ลักษณะภูมิประเทศ

1) พื้นที่เป็นเขาหยาบหรือที่ราบสูงและภูเขา ได้แก่ บริเวณทางเหนือของอำเภอ แก่งคอย อำเภอมวกเหล็กและอำเภอวังม่วง ส่วนมากเป็นพื้นที่ภูเขาที่มีเนินเขาลูกโดด (Monadnock) สลับกับที่ราบสูง

2) พื้นที่ราบลุ่ม ได้แก่บริเวณพื้นที่ส่วนใหญ่ทางด้านทิศตะวันตกของจังหวัด เป็นพื้นที่ราบลุ่มซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของที่ราบลุ่มเจ้าพระยามีอาณาเขตอยู่ในพื้นที่อำเภอหนองแค อำเภอวิหารแดง

วิสัยทัศน์

“พัฒนาคุณภาพมนุษย์ สู่ระดับสากลอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

1) จัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2) พัฒนาศักยภาพผู้เรียนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะวาทกรรม ทักษะชีวิต ทักษะวิชาชีพ คุณลักษณะในศตวรรษที่ 21

3) ส่งเสริมการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นมืออาชีพ

4) สร้างโอกาส ความเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำ ให้ผู้เรียนทุกคนได้รับบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

5) ส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเป้าหมายโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

6) พัฒนาระบบบริหารจัดการแบบบูรณาการ และส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

นโยบาย

นโยบายที่ 1 จัดการศึกษาเพื่อความมั่นคง

นโยบายที่ 2 พัฒนาคุณภาพผู้เรียน

นโยบายที่ 3 พัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา

นโยบายที่ 4 สร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการการศึกษาที่มีคุณภาพ มีมาตรฐานและลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

เป้าประสงค์

นโยบายที่ 5 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

1) ผู้เรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ คิดริเริ่ม และสร้างสรรค์นวัตกรรม มีความรู้และมีทักษะ และคุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 มีสุขภาวะที่เหมาะสมตามวัย มีความสามารถในการพึ่งพาตนเอง และปรับตัวต่อการเป็นพลเมืองและพลโลกที่ดี

2) ผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ กลุ่มชาติพันธุ์ กลุ่มผู้ด้อยโอกาส กลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลทุรกันดารได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงเท่าเทียมและมีคุณภาพ พร้อมก้าวสู่สากลตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

3) ครูเป็นผู้เรียนรู้มีจิตวิญญาณความเป็นครู มีความแม่นยำทางวิชาการ และมีทักษะการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายตอบสนองต่อผู้เรียนเป็นรายบุคคล เป็นผู้สร้างสรรค์นวัตกรรมและทักษะในการใช้เทคโนโลยี

4) ผู้บริหารสถานศึกษามีความเป็นเลิศส่วนบุคคล คิดเชิงกลยุทธ์และนวัตกรรม มีภาวะผู้นำทางวิชาการ มีสำนึกความรับผิดชอบ (Accountability) และการบริหารแบบร่วมมือ

5) สถานศึกษามีความเป็นอิสระในการบริหารงาน และจัดการเรียนรู้ร่วมมือกับชุมชน ภาคเอกชน และผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาระดับพื้นที่ จัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนเพื่อการเรียนรู้ในทุกมิติ เป็นโรงเรียนนวัตกรรม

6) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีการบริหารงานเชิงบูรณาการ สำนักงานแห่งนวัตกรรมยุคใหม่ใช้ข้อมูลสารสนเทศและการวิจัย และพัฒนาในการขับเคลื่อนคุณภาพ กำกับ ติดตาม ประเมิน และรายงานผลอย่างเป็นระบบ

ปณิธาน

“สระบุรี 2 ต้องเป็นหนึ่งในทั้งคุณภาพและคุณธรรม ความเชื่อ องค์กรมีชีวิต ที่ทุกคนมีคุณภาพ และคุณธรรม สะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพที่ดีและมีความสุข โดยการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนาและร่วม แก้ปัญหา

วัฒนธรรมองค์กร SRI 2

S = Service mind การบริการอย่างมีมิตร รวดเร็ว ใส่ใจ

R = Responsible & Result Based Management รับผิดชอบต่อผลสัมฤทธิ์ ที่คุณภาพ

ผู้เรียน

I = Integration การบูรณาการด้านการบริหารจัดการและการศึกษา

2 = Double to the best ผลงานเป็นแบบอย่างทั้งคุณภาพและคุณธรรม

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยในประเทศ

ชมบุญ แยมนาม (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษารูปแบบการจัดการเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วมระดับประถมศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 1) เพื่อศึกษาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วมระดับประถมศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล 2) เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วมระดับประถมศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการศึกษาพบว่า 1) การศึกษารูปแบบการจัดการเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วมระดับประถมศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยมีภาพรวมและพิจารณารายด้านอยู่ในระดับมาก และ 2) รูปแบบการจัดการเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วมระดับประถมศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ด้านนักเรียน โรงเรียนควรมีการปฐมนิเทศนักเรียนเพื่อสร้างความเข้าใจและพัฒนาศักยภาพของนักเรียนในด้านร่างกายอารมณ์สังคมและสติปัญญาเพื่อให้นักเรียนอยู่ในสังคมได้ ด้านสิ่งแวดล้อมควรปรับสภาพอุปกรณ์ต่างๆ ให้เหมาะสมกับนักเรียนพิการ และควรจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมต่างๆ ของนักเรียนเป็นสำคัญ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ควรจัดทำแผนการศึกษาวัดผลประเมินผลเฉพาะบุคคล และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IEP) ให้ตรงกับศักยภาพของนักเรียนและผู้บริหารมีการนิเทศกำกับติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ด้านเครื่องมือ โรงเรียนควรมีการกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมอย่างชัดเจน จัดหาหนังสือและเครื่องมือในการอำนวยความสะดวกเพื่อพัฒนานักเรียนเป็นเลิศตามศักยภาพและความแตกต่างระหว่างบุคคล

จาดุรงค์ เจริญนำ (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพการบริหารจัดการการเรียนรู้ร่วม โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนรู้ร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนรู้ร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ผลการศึกษาพบว่า 1) สภาพการบริหารจัดการเรียนรู้ร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) อยู่ในระดับปานกลาง 2) การเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนรู้ร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) มีผลดังต่อไปนี้ ลักษณะของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม การอบรม/สัมมนา และขนาดของสถานศึกษามีความแตกต่างกับสภาพการบริหารจัดการเรียนรู้ร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม พบว่า ไม่แตกต่างกับสภาพการบริหารจัดการเรียนรู้ร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) 3) แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วมนั้นมีทั้งหมด 5 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงาน

ธีระพงษ์ พรหมกุล (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพการบริหารจัดการการเรียนรู้ร่วม โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นฐานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนรู้ร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นฐานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนรู้ร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นฐานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามตำแหน่งประสบการณ์ และขนาดโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า 1) สภาพการบริหารจัดการเรียนรู้ร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นฐานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) เปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนรู้ร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นฐานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 3) เปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนรู้ร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นฐานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) การเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนรู้ร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นฐานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

สมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติยกเว้น ด้านการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รดา ธรรมพูนพิสัย (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยมีการวิจัย เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เพื่อเปรียบเทียบสภาพปัญหาการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่า 1) สภาพปัญหาการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ในภาพรวมอยู่ในระดับ 2) ผลการเปรียบเทียบสภาพปัญหาการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมระหว่างผู้บริหารโรงเรียน และครูที่มีตำแหน่งระดับการศึกษา ความรู้พื้นฐานทางการศึกษาพิเศษ และขนาดโรงเรียนที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมไม่แตกต่างกัน ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีประสบการณ์การทำงานด้านการศึกษาพิเศษน้อยกว่า 1 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา การจัดการเรียนร่วมด้านสภาพแวดล้อม แตกต่างจากผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานด้านการศึกษาพิเศษ 1-5 ปี และ 10 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนประสบการณ์อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน 3) แนวทางการแก้ปัญหาการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม พบว่า (3.1) ด้านนักเรียน ควรส่งเสริมนักเรียนทั่วไปให้มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ผู้บริหารควรให้ความสำคัญ สร้างความตระหนัก สร้างเจตคติที่ดี ให้ขวัญและกำลังใจแก่บุคลากรในโรงเรียนในการปฏิบัติงานด้านการเรียนร่วม (3.2) ด้านสภาพแวดล้อม จัดสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน รวมทั้งห้องปฏิบัติการให้เป็นแหล่งเรียนรู้ และครูต้องมอบคุณวุฒิในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ (3.3) ด้านการเรียนการสอน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มได้ทำกิจกรรมร่วมกันให้มากที่สุด โดยใช้กิจกรรม วิธีการ เทคนิค และสื่อการสอนที่หลากหลาย การประเมินผลการเรียน หรือการร่วมกิจกรรมควรใช้วิธีการและเกณฑ์ที่ต่างกับนักเรียนปกติทั่วไป โดยให้สอดคล้องกับสภาพความบกพร่องของนักเรียน ผู้บริหารควรมีความรู้ความเข้าใจด้านการศึกษาพิเศษ ควรกำกับให้มีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ใช้การนิเทศกำกับติดตามเพื่อให้มีการรายงานความก้าวหน้าต่อผู้บริหารโรงเรียนและผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง การส่งต่อเพื่อการเลื่อนชั้นควรทำสมุดรายงานผลการเรียนเป็นพิเศษโดยระบุจุดเด่น จุดด้อยที่เด็กควรได้รับการพัฒนาอย่างชัดเจน (3.4) ด้านเครื่องมือ ให้มีการจัดทำนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ แผนงาน โครงการ โดยให้ครอบคลุมถึงกลุ่มนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และควรจัดให้มีเครือข่ายการเรียนร่วมที่เข้มแข็ง

สุรศักดิ์ เรืองงาม(2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อเปรียบเทียบการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน รูปแบบการจัดการเรียนร่วม ประสิทธิภาพการฝึกอบรม และระยะเวลาการจัดตั้งโรงเรียนเรียนร่วม เพื่อศึกษาปัญหาในการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า 1) การบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก และรายด้านอยู่ในระดับมากและมากที่สุด โดยด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนและบุคลากรอยู่ในระดับมากที่สุด 2) การเปรียบเทียบการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสิทธิภาพรับการฝึกอบรมพบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการประสานความร่วมมือกับชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ. 05 3) การเปรียบเทียบการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการเตรียมความพร้อมบุคลากร และด้านการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ. 05 4) การเปรียบเทียบการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรูปแบบการจัดการเรียนร่วม พบว่า ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีรูปแบบการจัดการเรียนร่วมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 5) การเปรียบเทียบการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระยะเวลาการจัดการเรียนร่วม พบว่า ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีระยะเวลาการจัดการเรียนร่วมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 6) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำ พบว่า ปัญหาด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนและบุคลากร คือ โรงเรียนมักจะปฏิเสธนักเรียนโดยให้เหตุผลว่า นักเรียนเต็มแล้วไม่สามารถรับได้และโรงเรียนไม่มีอัตราครูการศึกษาพิเศษเพียงพอต่อจำนวนนักเรียนที่มากขึ้น และปัญหาด้านการจัดสภาพแวดล้อม คือ ห้องเรียนมีความคับแคบแต่นักเรียนมีจำนวนค่อนข้างมาก ส่วนปัญหาการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำด้านอื่นๆ คือ ครูการศึกษาพิเศษยังไม่ได้รับเงินเพิ่มพิเศษสำหรับครูการศึกษาพิเศษ (พ.ศ.ศ.)

พิมพ์ชนก สุวรรณโชติ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพปัญหาในการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) ด้านผู้เรียนและสภาพแวดล้อมของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) ด้านผู้เรียนและสภาพแวดล้อมของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ และเพื่อเปรียบเทียบสภาพปัญหาในการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) ด้านผู้เรียนและสภาพแวดล้อมของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ ผลการศึกษาพบว่า มีสภาพปัญหาจากการบริหารงานด้านสภาพแวดล้อมในภาพรวมมีระดับสภาพปัญหาในการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย โดยทั้งโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่มีปัญหาในการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยเมื่อพิจารณารายด้านย่อยพบว่าสภาพแวดล้อมทางกายภาพในภาพรวม มีระดับปัญหาในการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย เมื่อจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหาการดำเนินงาน อยู่ในระดับปานกลาง โรงเรียนขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย บุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของเด็กในภาพรวม มีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่า โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) ในด้านผู้เรียนและด้านสภาพแวดล้อมพบว่า ในภาพรวมค่าเฉลี่ยของปัญหา การบริหารจัดการเรียนร่วมแต่ละขนาด มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยโรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหาในการจัดการเรียนร่วมตามโครงสร้างซีท (SEAT Framework) มากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่

รจเรข พยอมแย้ม (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติ โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อทราบการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เพื่อทราบแนวทางในการพัฒนาการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ผลการศึกษาพบว่า 1) สภาพการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี โดยมีภาพรวมและพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 2) แนวทางในการพัฒนาการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติ พบว่า ด้านนักเรียน (Student) ได้แก่ 1) การจัดกิจกรรมเข้าค่ายระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติทั่วไป 2) มีการจัดการเตรียมความพร้อมนักเรียนปกติทั่วไปเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจยอมรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยผู้บริหารครูผู้สอนผู้ปกครองและชุมชนต้องร่วมมือกันเป็นทีม 3) การจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างเจตคติให้

เกิดกับโรงเรียนครอบครัวผู้นำชุมชนและสังคม ด้านสภาพแวดล้อม (Environments) ได้แก่ 1) ควรมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อเตรียมสถานที่ให้มีความเหมาะสมกับสภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่างๆ 2) การจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้นให้กับผู้บริหารและครูผู้สอนเพื่อให้เกิดความรู้ความเชี่ยวชาญในการช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (Activities) ได้แก่ 1) ควรมีการนิเทศติดตามผลอย่างเป็นระบบและนำผลการประเมินไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนร่วมอย่างต่อเนื่อง 2) ควรจัดครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้มีภาระงานอื่นน้อยลง และจัดครูที่มีความรู้ความสามารถความเข้าใจความเชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ โดยเฉพาะสำหรับการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 3) ปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย รวมทั้งส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ด้านเครื่องมือ (Tools) ได้แก่ 1) ติดต่อประสานงานและขอรับการสนับสนุนจากองค์กรที่เกี่ยวข้องในการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 2) จัดสรรงบประมาณ บุคลากร นักวิชาชีพ และสื่อเป็นการเฉพาะ เพื่อใช้ในการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษหลากหลายประเภท 3) การกำหนดทิศทางนโยบายจุดมุ่งหมายในการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาระบบการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกบริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม

ศชาสิริ วัชรานุรักษ์ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วม โดยใช้โครงสร้างซีท เป็นฐานในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมจังหวัดสงขลา โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วม และเพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นฐานในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมที่จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษ และการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องแต่ละประเภท และศึกษาปัญหาข้อเสนอนะในการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีทเป็นฐานในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ผลการศึกษาพบว่า 1) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วม โดยใช้โครงสร้างซีทเป็นฐานในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีทเป็นฐานในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3) ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนเสนอปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอนะ โดยเห็นว่าควรส่งเสริมให้นักเรียนปกติมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนพิเศษเรียนร่วม ควรจัดสิ่งแวดลอมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และให้สอดคล้องกับความต้องการ ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายตามศักยภาพของผู้เรียน

เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้โดยเน้นทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต อีกทั้งควรมีเครื่องมือ สื่อสำหรับใช้กับนักเรียนพิเศษอย่างจำเพาะเจาะจง

วิวัฒน์ไชย ศรีวิวัฒน์ (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมภายใต้โครงสร้างซีท ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาสภาพการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมภายใต้โครงสร้างซีท ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า 1) สภาพการบริหารโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านเครื่องมือ และด้านกิจกรรมการเรียนสอน 2) ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนจำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ และขนาดโรงเรียน พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ยกเว้น ด้านเครื่องมือที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ครูในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมภายใต้โครงสร้างซีทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

สมศักดิ์ ไชยโชติ (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการจัดการเรียนร่วมตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนร่วมตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนร่วมตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย สถานภาพ และขนาดของโรงเรียนตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพและปัญหาการจัดการเรียนร่วมตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม 4 ด้าน ประกอบด้วย มาตรฐานด้านคุณภาพนักเรียน มาตรฐานด้านกระบวนการเรียนการสอน มาตรฐานด้านการบริหารจัดการ และมาตรฐานด้านปัจจัย กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร 59 คน และครูผู้สอน 235 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่และโรงเรียนขนาดกลาง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 สูงกว่าครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก

2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Mack (2006) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของครูในรัฐมิชิแกน สหรัฐอเมริกา ที่มีต่อการจัดการเรียนร่วม ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการจัดการเรียนร่วม และจะจัดได้ดี หากจัดเป็นระบบรวมทั้งได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร และมีการฝึกอบรม สำหรับความรู้ในเรื่อง การเรียนร่วมพบว่า มีครูร้อยละ 33 ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยครู ส่วนใหญ่ยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ความหมายทางการศึกษาพิเศษ เช่น IEP และครูยังไม่ได้รับการ ฝึกอบรมอย่างเพียงพอในเรื่องการจัดการศึกษาให้กับเด็ก โดยครูระดับประถมศึกษาได้รับการฝึกอบรม มากกว่าครูระดับมัธยมศึกษา

Satahan (2001) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลของการประเมินโปรแกรมการสอนสำหรับ นักเรียนออทิสติกโดยใช้วิธีการประเมินทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้หาความสัมพันธ์ระหว่าง ความเข้าใจในการใช้แผนการสอนกับการใช้ทฤษฎีของครูผู้สอนจุดมุ่งหมายของการศึกษาเพื่อนำข้อมูลที่ได้ มากำหนดโครงสร้างที่สมบูรณ์ของแผนการสอนโดยรวบรวมจากครู จำนวน 12 คน พยายามกำหนด โครงสร้างแผนการสอนอย่างมีเหตุผล แสดงให้เห็นว่าครูมีความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับการประเมิน โปรแกรมการสอนสำหรับนักเรียนออทิสติก ทั้งทางรูปธรรมนามธรรมและแผนเฉพาะบุคคลและการ อบรมที่เป็นอิสระ ซึ่งผู้วิจัยแนะนำว่าควรมีการสร้างแผนนำร่องเพื่อประเมินผลโปรแกรมต่อไป

Williams (1998) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความรับรู้ของครูในชั้นเรียนปกติในเรื่องการ เตรียมตัวเพื่อทำงานในชั้นเรียนร่วมในฐานะเป็นรายวิชาที่เตรียมก่อนการเข้าปฏิบัติงาน ผลการศึกษา พบว่า ครูที่จะปฏิบัติงานในชั้นเรียนร่วมของเด็กพิการกับเด็กปกติทั่วไปจะต้องมีความเข้าใจความ ต้องการของเด็กเป็นอย่างดี

Evans (1998) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการเรียนร่วม ระหว่างเด็กพิเศษกับเด็กปกติในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองเด็กมีความ เห็นว่าโครงการเรียนร่วมเป็นโครงการที่อำนวยความสะดวกทางการศึกษาแก่เด็กผู้ปกครอง ส่วนใหญ่ มีทัศนคติในทางบวกต่อการเรียนร่วม

Bender William (1996) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทศนคติของผู้ปกครองเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษที่มีต่อการเรียนร่วมในชั้นเรียนในรัฐวิสคอนซิน สหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่พอใจในโครงการเรียนร่วมที่จัดให้ ซึ่งเป็นโครงการเรียนร่วมระหว่างเด็กพิการกับเด็ก ปกติทั่วไป แต่ยังมีผู้ปกครองส่วนหนึ่งซึ่งจำนวนน้อยไม่พอใจกับการเรียนร่วมแบบเต็มเวลา (Fill integration) และต้องการให้บุตรธิดาของตนเองเรียนในชั้นพิเศษสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยเฉพาะผู้วิจัยพบอีกว่า ทศนคติต่อการเรียนร่วมมีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อวิธีการอบรมเลี้ยงดูบุตร ของผู้ปกครอง

Mullinix (1994) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทศนคติของครูใหญ่ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและต่อการเรียนร่วม พบว่า ครูใหญ่ที่มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบมีส่วนร่วมมีทศนคติในทางบวกต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและต่อการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ แต่ครูใหญ่ที่มีความเป็นผู้นำแบบผูกขาดระบบอำนาจ มีทศนคติในทางบวกต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและต่อการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติทั่วไป

Echols (1992) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนร่วมของเด็กปัญญาอ่อนในการศึกษาปกติ จากโรงเรียนในรัฐเท็กซัส ผลการศึกษาพบว่า ครูที่มีวุฒิต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนไม่ต่างกัน ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่ามีความคิดเห็นในทางบวกต่อการเรียนร่วมมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนเด็กปัญญาอ่อนมาก่อนมีความคิดเห็นต่อการเรียนร่วมไม่แตกต่างจากครูที่ไม่มีประสบการณ์

Riedel (1991) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การรับรู้ของนักการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษของโรงเรียนในรัฐเวอร์จิเนีย ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารมีการรับรู้ในทางบวกสูง ส่วนนักการศึกษาทั่วไปมีการรับรู้ของผู้บริหารโรงเรียนเป็นไปในลักษณะที่ว่า ผู้บริหารโรงเรียนเห็นวาระระดับการสนับสนุนทางการบริหารทรัพยากรหรือบริการที่ได้รับการวางแผนการสอนและการฝึกอบรมเกี่ยวกับการสอนเป็นองค์ประกอบที่เอื้อต่อกระบวนการเรียนร่วม

Tjokrowardogo (1989) ได้ทำการศึกษาเรื่อง คุณลักษณะความต้องการจำเป็นและปัญหาของโรงเรียนเรียนร่วมระดับประถมศึกษาในจาการ์ตาร์ และจอร์จาร์ตาร์ ในเกาะชวา และความเป็นไปได้ในการใช้การนิเทศการสอนตอบสนองความต้องการและแก้ปัญหา โดยใช้วิธีการรวบรวมจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอน อาจารย์ใหญ่ ผู้นิเทศทางการศึกษาพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา 3 แห่ง และรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาเอกสารที่ให้รายละเอียดเกี่ยวกับโครงการเรียนร่วมของทั้ง 3 โรงเรียน พบว่า คุณลักษณะของโรงเรียนเรียนร่วมประกอบด้วย มีครูให้คำแนะนำปรึกษาทางการศึกษาพิเศษ มีการสนับสนุนเฉพาะเกี่ยวกับเครื่องมือและสื่อการสอนพิเศษ และมีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมอยู่ ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาและความต้องการจำเป็น มีดังนี้ 1) หลักสูตร 2) แหล่งทรัพยากรเกี่ยวกับการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนและครู 3) สื่อและอุปกรณ์การสอนที่เหมาะสม 4) งบประมาณ 5) ความรู้และทักษะของครูผู้สอนในโครงการเรียนร่วม 6) การติดต่อสื่อสารกับผู้บริหารในระดับสูงที่รับผิดชอบการดำเนินงานการเรียนร่วม ควรจัดโดยผ่านการปฏิบัติหน้าที่ของผู้นิเทศทางการศึกษาในโครงการเรียนร่วมผ่านการเยี่ยมโรงเรียนและชั้นเรียน ผ่านการประชุมประจำของบุคลากรในโรงเรียนผ่านบรรยากาศการทำงานร่วมกันในโรงเรียน จากการศึกษาวิจัยต่างประเทศสรุปได้ว่า ด้านผู้บริหารมีการรับรู้ในทางบวกและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องยอมรับโครงการเรียนร่วมว่าเป็นโครงการที่อำนวยความสะดวกทางการศึกษาแก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษด้านครูผู้สอนระดับประถม มีความรู้และได้รับ

การฝึกอบรมมากกว่าครูผู้สอนระดับมัธยมคุณลักษณะของโรงเรียนเรียนร่วมที่ดีควรประกอบด้วย ครูที่มีทักษะในการจัดการเรียนการสอนหรือมีครูการศึกษาพิเศษ มีสื่ออุปกรณ์เครื่องมือสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน มีหลักสูตร งบประมาณ แหล่งเรียนรู้ที่เพียงพอ และครูผู้นิเทศโครงการควรมีการรายงานผลการปฏิบัติงานต่อผู้บริหารอย่างสม่ำเสมอ

Mize (1984) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้บริหารโรงเรียนในการบริหารโครงการสำหรับเด็กพิการในรัฐเซาท์แคโรไลนา โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะบ่งชี้ทักษะที่ผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องมีในการที่จะบริหารโครงการสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม ที่ทางรัฐต้องจัดขึ้นตามข้อกำหนดทางกฎหมายพบว่า กลุ่มทักษะที่มีการระบุถึงมากที่สุด คือ กลุ่มทักษะการประชุมจัดทำเกี่ยวกับโปรแกรมการศึกษาเฉพาะบุคคลและการจัดเข้าเรียนหรือรับบริการและกลุ่มทักษะที่มีการระบุ น้อยที่สุด คือ กลุ่มทักษะในหัวข้อความสัมพันธ์ในโรงเรียนและชุมชน

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่า การจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพิเศษ รวมทั้งด้านผู้บริหาร ครูผู้สอน มีเจตคติในทางบวกต่อการจัดการเรียนร่วม และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องยอมรับว่าโครงการเรียนร่วมเป็นโครงการที่สามารถเอื้อประโยชน์ทางการศึกษาแก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และมีความพยายามในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องของการศึกษาพิเศษของบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง การจัดการเรียนร่วมยังมีสภาพปัญหาในด้านต่างๆ เช่นด้านความพร้อมของอาคารสถานที่ เครื่องมือ และอุปกรณ์ด้านการวางแผนการประสานงาน ปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคุณลักษณะของครูผู้สอนการศึกษาพิเศษ การนิเทศและการประเมินโครงการการจัดทำแผนพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนร่วม การวิจัยปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการในแต่ละด้าน ซึ่งยังขาดแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนร่วมอีกหลายด้าน ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ดังที่ได้นำเสนอไว้ข้างต้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางดำเนินการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2

ตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2

ตอนที่ 1 ศึกษาการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2

การศึกษาการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 มีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1) ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการตอบแบบสอบถามการวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 จาก 136 โรงเรียน มีผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 จำนวน 136 คน

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลแนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ซึ่งมีประเด็นในข้อคำถามที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ใช้แบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ โดยสร้างให้ครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านเครื่องมือ ใช้แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย ตำแหน่ง ระดับการศึกษา ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม ประสบการณ์การทำงานด้านการจัดการเรียนร่วม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา เป็นแบบมาตราวัดประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2559, น.98) โดยกำหนดค่าน้ำหนักการตอบแบบสอบถาม ดังนี้

- 5 หมายถึง มีการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับน้อยที่สุด

3) การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี หลักการเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ จากเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งเอกสารหนังสือ ตำรา งานวิจัย ทั้งในประเทศและต่างประเทศ และแหล่งความรู้ต่างๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

ขั้นที่ 2 นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถามและเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ตามกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยศึกษาแนวคิดและทฤษฎีและสังเคราะห์องค์ประกอบเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้ทั้งหมด 4 ด้าน คือ ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเครื่องมือ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถาม ดังนี้ ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านเครื่องมือ

ขั้นที่ 3 นำร่างแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความถูกต้องและแก้ไขปรับปรุง

ขั้นที่ 4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา จำนวน 2 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ แล้วนำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา โดยกำหนดระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้องกับเนื้อหา
 - 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้องกับเนื้อหา
 - 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหา
- โดยใช้สูตร ค่า IOC ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับแบบทดสอบ

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

เกณฑ์การพิจารณาเลือกข้อคำถาม พิจารณาจากข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ถ้าข้อคำถามใดมีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า .50 ต้องนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ก่อนที่จะนำไปทดลองใช้ (Try Out)

ขั้นที่ 5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของภาษาและนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) พบว่าได้ค่าดัชนีความเชื่อมั่นเท่ากับ .84

ขั้นที่ 6 ได้เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ นำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

4) การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

(1) ผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากงานบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากผู้บริหารในสถานศึกษาประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 รวม 136 โรงเรียน จำนวน 136 คน

(2) ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์และประสานกับเจ้าหน้าที่ธุรการโรงเรียนโดยแนบซองเปล่า เพื่อความสะดวกในการส่งกลับมายังผู้วิจัย

(3) เก็บรวบรวมข้อมูลและติดตามแบบสอบถามที่ยังไม่ได้รับคืน และแจกแบบสอบถามอีกครั้งในกรณีที่แบบสอบถามสูญหายหรือไม่สมบูรณ์

4) รับแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์กลับคืน นำข้อมูลจากแบบสอบถามไปวิเคราะห์ผลทางสถิติต่อไป

5) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมา แล้วนำข้อมูลทั้งหมดมาดำเนินการ ดังนี้

(1) นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดตรวจสอบรายการ (Check List) นำมาแจกแจงความถี่ (Frequency) เป็นรายชื่อใช้วิเคราะห์คำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

(2) วิเคราะห์ข้อมูลการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 โดยใช้ค่าเฉลี่ยประชากร (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานประชากร (σ)

ตอนที่ 2 ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2

การศึกษาแนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 วิธีดำเนินการ ดังนี้

1) ประชากร

ผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ได้แก่ ผู้บริหารที่ผ่านการอบรมคัดกรองเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม และได้เลขทะเบียนคัดกรองเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเรียนร่วม มีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี และวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 7 คน

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วย

(1) สถานภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

(2) แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรีเขต 2 ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านเครื่องมือ

3) การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย โดยนำผลการวิเคราะห์จัดลำดับหัวข้อความต้องการจำเป็นที่มีค่ามากที่สุดมาเป็นแบบสัมภาษณ์ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจแก้ไขเนื้อหาและข้อเสนอแนะ และสำนวนภาษาที่ใช้ ตลอดจนความถูกต้องเหมาะสมตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย แล้วนำแบบสัมภาษณ์ไปใช้เก็บข้อมูล เรื่องแนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 กับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ที่ผ่านการอบรมคัดกรองเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม และได้ลงทะเบียนคัดกรองเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเรียนร่วม มีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี และวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 7 คน

4) การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ตามลำดับ ดังนี้

(1) ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ที่เป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูล เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์

(2) ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้บริหารผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ที่ผ่านการอบรมคัดกรองเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม และได้ลงทะเบียนคัดกรองเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเรียนร่วม มีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี และวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 7 คน ได้ครบทั้ง 7 คนตามที่ต้องการ

(3) ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ จากนั้นจึงนำแบบสัมภาษณ์ที่มีความถูกต้องครบถ้วนมาจัดเรียงข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนต่อไป

5) การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ที่ได้จากแบบสัมภาษณ์นำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) และสังเคราะห์ข้อมูลเป็นความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัย เรื่อง แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ผู้วิจัยได้ส่งเครื่องมือซึ่งเป็นแบบสอบถามไปยังผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 136 ฉบับ แบบสอบถามที่ได้รับคืนและเป็นแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ที่สุด จำนวน 136 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามที่ส่งไปเก็บข้อมูล และจากแบบสัมภาษณ์ที่ได้รับคืนและเป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีความสมบูรณ์ที่สุด จำนวน 7 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสัมภาษณ์ที่ไปเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ขั้นตอน และได้กำหนดรายละเอียดของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าร้อยละ ดังตารางที่ 4.1

ตอนที่ 2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 โดยใช้ค่าเฉลี่ยประชากร (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานประชากร (σ) ดังตารางที่ 4.2 - 4.6

ตอนที่ 3 การนำเสนอผลการสรุปข้อมูลจากการสัมภาษณ์ จากข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ดังตารางที่ 4.7 - 4.10

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

N = 136

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. ตำแหน่ง		
1.1 ผู้บริหาร	34	25.00
1.2 ครูวิชาการ	70	51.50
1.3 ครูรับผิดชอบโครงการจัดการเรียนร่วม	31	23.50
รวม	136	100.00
2. ระดับการศึกษา		
2.1 ปริญญาตรี	50	36.80
2.2 ปริญญาโท	86	63.20
2.3 ปริญญาเอก	0.0	0.00
รวม	136	100.00
3. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม		
3.1 จบการศึกษาพิเศษจากสถาบันการศึกษา	15	11.00
3.2 ผ่านการอบรมการคัดกรองนักเรียนที่มีความจำเป็นพิเศษของหน่วยงาน	55	40.40
3.3 เคยได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม	54	39.70
3.4 ไม่เคยมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม	12	8.90
รวม	136	100.00
4. ประสบการณ์การทำงานด้านการจัดการเรียนร่วม		
4.1 น้อยกว่า 4 ปี	33	24.30
4.2 6 - 10 ปี	72	52.90
4.3 มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป	31	22.80
รวม	136	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครูวิชาการ จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 51.50 ระดับการศึกษาปริญญาโท จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 63.20 ได้ผ่านการอบรมการคัดกรองนักเรียนที่มีความจำเป็นพิเศษของหน่วยงาน จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 40.40 และมีประสบการณ์ในการทำงานด้านการจัดการเรียนร่วม 5-10 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 52.90

ตอนที่ 2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อแนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 โดยใช้ค่าเฉลี่ยประชากร (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานประชากร (σ) วิเคราะห์เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน ดังตารางที่ 4.2 - 4.6

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 โดยภาพรวม

N = 136				
แนวทางการจัดการเรียนร่วม	μ	σ	แปลผล	ลำดับที่
1. ด้านนักเรียน	4.08	0.73	มาก	2
2. ด้านสภาพแวดล้อม	3.73	0.76	มาก	4
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.12	0.89	มาก	1
4. ด้านเครื่องมือ	3.98	0.80	มาก	3
รวมทุกด้าน	3.97	0.79	มาก	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า การจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=3.97$, $\sigma=0.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การจัดการเรียนร่วมที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\mu=4.12$, $\sigma=0.89$) รองลงมาคือ ด้านนักเรียน ($\mu=4.08$, $\sigma=0.72$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านสภาพแวดล้อม ($\mu=3.73$, $\sigma=0.76$)

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ด้านนักเรียน

N = 136

แนวทางการจัดการเรียนร่วม	μ	σ	แปลผล	ลำดับที่
1. โรงเรียนมีการจัดปฐมนิเทศให้นักเรียนปกติและนักเรียนพิเศษเรียนร่วม เพื่อสร้างเจตคติที่ดีและความเข้าใจร่วมกัน	3.86	0.71	มาก	8
2. โรงเรียนมีการจัดให้นักเรียนพิเศษเข้าเรียนตามห้องเรียนแต่ละชั้นอย่างเหมาะสมตามระดับความสามารถ	4.13	0.67	มาก	3
3. โรงเรียนมีการจัดการดูแลช่วยเหลือนักเรียนพิเศษเรียนร่วมอย่างเป็นระบบ	4.05	0.76	มาก	5
4. โรงเรียนมีการกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมและการช่วยเหลือกันระหว่างเด็กนักเรียนปกติและเด็กนักเรียนพิเศษ	4.05	0.67	มาก	4
5. โรงเรียนจัดให้มีระบบการให้รางวัลนักเรียนทั่วไปที่ช่วยเหลือนักเรียนพิเศษเรียนร่วม	3.72	0.79	มาก	10
6. โรงเรียนมีระบบการรับและการจัดเข้าชั้นเรียน รวมถึงการส่งต่อ	4.13	0.85	มาก	3
7. ผู้บริหารครูประชุมร่วมวางแผนกันกับผู้ปกครองเพื่อเตรียมความพร้อมนักเรียนปกติ และนักเรียนพิเศษเรียนร่วม	3.77	0.78	มาก	9

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ด้านนักเรียน (ต่อ)

N = 136

แนวทางการจัดการเรียนร่วม	μ	σ	แปลผล	ลำดับที่
8. โรงเรียนมีการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารในการจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถของนักเรียนพิเศษเรียนร่วมที่คำนึงถึงสภาพความต้องการพิเศษของแต่ละบุคคล	4.04	0.67	มาก	6
9. นักเรียนทั่วไปได้รับการเตรียมความพร้อมเพื่อนักเรียนพิเศษเรียนร่วม	4.00	0.68	มาก	7
10. นักเรียนพิเศษเรียนร่วมได้มีโอกาสเรียนร่วมกับนักเรียนปกติทั่วไปตามศักยภาพ	4.33	0.75	มาก	1
รวม	4.08	0.73	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า การจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรีเขต 2 ด้านนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.08$, $\sigma=0.73$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือนักเรียนพิเศษเรียนร่วมได้มีโอกาสเรียนร่วมกับนักเรียนปกติทั่วไปตามศักยภาพ ($\mu=4.33$, $\sigma=0.75$) รองลงมาคือ โรงเรียนมีการจัดให้นักเรียนพิเศษเข้าเรียนตามห้องเรียนแต่ละชั้นอย่างเหมาะสมตามระดับความสามารถ ($\mu=4.13$, $\sigma=0.67$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ โรงเรียนจัดให้มีระบบการให้รางวัลนักเรียนทั่วไปที่ช่วยเหลือนักเรียนพิเศษเรียนร่วม ($\mu=3.72$, $\sigma=0.79$)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ด้านสภาพแวดล้อม

N = 136

แนวทางการจัดการเรียนร่วม	μ	σ	แปลผล	ลำดับที่
1. โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์โครงการให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบโดยทั่วกัน	3.66	0.66	มาก	7
2. โรงเรียนมีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อมอบหมายหน้าที่ให้บุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.96	0.77	มาก	1
3. โรงเรียนมีบริเวณสำหรับทำสวนหย่อมสนามเด็กเล่นและอื่นๆเพื่อให้นักเรียนพิเศษเรียนร่วมใช้พักผ่อนนักเรียนพิเศษเรียนร่วม	3.63	0.80	มาก	8
4. โรงเรียนมีการปรับสภาพห้องเรียนให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนพิเศษเรียนร่วม	3.86	0.73	มาก	4
5. โรงเรียนจัดให้มีสื่อเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกและอื่นๆเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.89	0.66	มาก	2
6. โรงเรียนมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล	3.75	0.70	มาก	6
7. โรงเรียนมีห้องน้ำห้องส้วมที่เหมาะสมต่อความบกพร่องทางร่างกายของเด็กพิเศษเรียนร่วม	3.41	0.77	มาก	9
8. โรงเรียนมีการจัดอาคารเรียนให้มีทางลาดเอียงสำหรับนักเรียนบกพร่องทางร่างกายที่ต้องใช้เก้าอี้รถเข็นและเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละบุคคล	3.37	0.90	มาก	10
9. ผู้บริหารสร้างความมั่นใจเรื่องความปลอดภัยด้านกายภาพ	3.88	0.89	มาก	3

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ด้านสภาพแวดล้อม (ต่อ)

N = 136

แนวทางการจัดการเรียนร่วม	μ	σ	แปลผล	ลำดับที่
10. ผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องร่วมรับผิดชอบเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษให้แก่ผู้ปกครองและชุมชน	3.85	0.74	มาก	5
รวม	3.73	0.76	มาก	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า การจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรีเขต 2 ด้านสภาพแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=3.73$, $\sigma=0.76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โรงเรียนมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อมอบหมายหน้าที่ให้บุคคลที่เกี่ยวข้อง ($\mu=3.96$, $\sigma=0.77$) รองลงมาคือ โรงเรียนจัดให้มีสื่อเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกและอื่นๆเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน($\mu=3.86$, $\sigma=0.73$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ โรงเรียนมีการจัดอาคารเรียนให้มีทางลาดเอียงสำหรับนักเรียนบกพร่องทางร่างกายที่ต้องใช้เก้าอี้ รถเข็นและเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละบุคคล ($\mu=3.37$, $\sigma=0.90$)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

N = 136

แนวทางการจัดการเรียนร่วม	μ	σ	แปลผล	ลำดับที่
1. ฝ่ายบริหารจัดครูเข้าสอนในชั้นเรียน เรียนร่วมตรงตามความสามารถของครูผู้สอน	3.86	0.70	มาก	10
2. ครูมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษา เฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอน เฉพาะบุคคล (IIP)	4.25	0.90	มากที่สุด	2
3. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียน พิเศษเรียนร่วมรู้จักการปรับตัวให้เหมาะสม กับสังคมปัจจุบันที่เอื้อต่อการนำไปใช้ ในชีวิตประจำวัน	4.11	0.84	มาก	7
4. ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและมีเทคนิควิธีการ จัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับนักเรียน พิเศษเรียนร่วม	4.25	0.81	มากที่สุด	1
5. ครูมีการวัดผลประเมินผลเพื่อส่งเสริมให้ ผู้เรียนได้ศึกษาต่อในชั้นสูงสุดตามศักยภาพ ของตน	4.21	0.79	มากที่สุด	3
6. ครูมีการสอนซ่อมเสริมให้แก่ นักเรียนพิเศษ เรียนร่วมหลังจากการวัดผลระหว่างเรียน ในกรณีไม่ผ่านเกณฑ์	3.93	0.80	มาก	9
7. ครูนำผลประเมินมาปรับปรุงเป็นระยะ สม่ำเสมอและต่อเนื่องจนกว่าจะจบการศึกษา ชั้นสูงสุดของโรงเรียน	4.16	0.78	มากที่สุด	6

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (ต่อ)

N = 136

แนวทางการจัดการเรียนร่วม	μ	σ	แปลผล	ลำดับที่
8. การวัดและการประเมินผลการเรียนของนักเรียนพิเศษเรียนร่วมต้องมีความสอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคล	4.19	0.75	มาก	4
9. ผู้บริหารจัดให้มีการนิเทศวัดผลและประเมินผลรายงานการจัดการเรียนร่วมอย่างเป็นระบบ	4.02	0.90	มาก	8
10. โรงเรียนประเมินผลตามสภาพจริงและรายงานผลความก้าวหน้าของนักเรียนพิเศษเรียนร่วมให้กับผู้บริหารและผู้ปกครองรับทราบเป็นระยะ	4.19	0.82	มากที่สุด	5
รวม	4.12	0.89	มาก	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า การจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรีเขต 2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.12$, $\sigma=0.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและมีเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับนักเรียนพิเศษเรียนร่วม ($\mu=4.25$, $\sigma=0.81$) รองลงมาคือ ครูมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ($\mu=4.25$, $\sigma=0.90$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ฝ่ายบริหารจัดการครูเข้าสอนในชั้นเรียนเรียนร่วมตรงตามความสามารถของครูผู้สอน ($\mu=3.86$, $\sigma=0.70$)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ด้านเครื่องมือ

N = 136

แนวทางการจัดการเรียนร่วม	μ	σ	แปลผล	ลำดับที่
1. โรงเรียนมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์เพื่อใช้ในการบริหารจัดการเรียนร่วม	3.98	0.73	มาก	7
2. โรงเรียนมีแผนงาน โครงการ กิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับจัดการเรียนร่วมที่สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ	4.02	0.75	มาก	5
3. โรงเรียนมีระบบการบริหารจัดการโดยจัดให้มีบริการต่างๆที่ช่วยสนับสนุนการศึกษาของนักเรียนพิเศษเรียนร่วม	3.97	0.78	มาก	8
4. โรงเรียนมีการบริหารจัดการโดยใช้โครงสร้างซีท เป็นข้อกำหนดในการจัดการเรียนร่วม	3.53	0.84	มาก	10
5. โรงเรียนจัดทำหลักสูตรตำราในรูปแบบอื่นๆที่เหมาะสมกับประเภทความต้องการพิเศษของแต่ละบุคคล	4.00	0.72	มาก	6
6. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน หรืองานวิจัยพื้นฐานด้านการศึกษาพิเศษ	4.06	0.85	มาก	3
7. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรม เพิ่มความรู้ด้านการทำสื่อทางการศึกษาพิเศษ	4.08	0.90	มากที่สุด	2
8. ครูจัดทำระบบข้อมูลนักเรียนพิเศษเรียนร่วม บุคลากร สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการจัดการเรียนร่วม	4.04	0.81	มาก	4
9. ครูจัดทำสื่อทางการศึกษาเป็นเครื่องมือ เพื่อช่วยให้นักเรียนพิเศษเรียนร่วม ได้เรียนรู้อย่างทั่วถึง จำเป็นพิเศษของตนเอง	3.94	0.86	มาก	9

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ด้านเครื่องมือ (ต่อ)

N = 136

แนวทางการจัดการเรียนร่วม	μ	σ	แปลผล	ลำดับที่
10. นักเรียนพิเศษเรียนร่วมได้รับสื่อสิ่งอำนวยความสะดวกและความช่วยเหลืออื่นๆทางการศึกษาสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของตนเอง	4.19	0.78	มากที่สุด	1
รวม	3.98	0.80	มาก	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า การจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรีเขต 2 ด้านเครื่องมือโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=3.98$, $\sigma=0.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักเรียนพิเศษเรียนร่วมได้รับสื่อสิ่งอำนวยความสะดวกและความช่วยเหลืออื่นๆทางการศึกษาสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของตนเอง ($\mu=4.19$, $\sigma=0.78$) รองลงมาคือ โรงเรียนส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมเพิ่มความรู้ด้านการทำสื่อทางการศึกษาพิเศษ ($\mu=4.08$, $\sigma=0.90$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ โรงเรียนมีการบริหารจัดการโดยใช้โครงสร้างซีทเป็นข้อกำหนดในการจัดการเรียนร่วม ($\mu=3.53$, $\sigma=0.84$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2

การนำเสนอผลการสรุปข้อมูลจากการสัมภาษณ์ จากข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรีเขต 2 ผู้วิจัยนำข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในแต่ละด้านมาสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์ โดยทำการสัมภาษณ์ในมุมมองของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ได้มีการระบุงค์ประกอบของแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งประกอบด้วยประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.7 ข้อมูลการสัมภาษณ์แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษใน
โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2
ด้านนักเรียน

คนที่	ประเด็น แนวทางการจัดการเรียนร่วมด้านนักเรียน
1	โรงเรียนส่งเสริม และพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคล โดยดำเนินงานตามแผนพัฒนารายบุคคล โรงเรียนได้พัฒนานักเรียนเต็มตามศักยภาพของนักเรียน โดยเน้นการแก้ไขความบกพร่อง
2	และส่งเสริมความต้องการพิเศษ ติดตามพัฒนาการเป็นระยะๆ เพื่อดูความก้าวหน้า โดยใช้ แผนการจัดการเรียนรู้เป็นรายบุคคล
3	โรงเรียนมีการเตรียมการโดยศึกษาข้อมูลว่านักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ที่เข้ามาเรียน หรือจะรับเข้ามาเรียนร่วม เขาต้องการความช่วยเหลือด้านใดบ้าง โรงเรียนสามารถตอบสนอง ความต้องการได้มากน้อยเพียงใด รวมถึงเตรียมความพร้อมเด็กให้มีทักษะที่จำเป็นต่อการ เรียนร่วม
4	โรงเรียนส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมต่างๆ ที่ได้รับความ ร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้นักเรียนอยู่ได้ใน สังคม
5	โรงเรียนส่งเสริมให้เด็กพิเศษเรียนร่วมมีความพร้อมในการพัฒนาตนเอง ทั้งทางด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยฝึกให้เด็กได้รู้จักการช่วยเหลือตนเอง โดยมีเพื่อนใน ชั้นเรียนที่เป็นเด็กปกติคอยช่วยอยู่ใกล้ๆ
6	โรงเรียนมีการพัฒนาศักยภาพของเด็กพิเศษเรียนร่วม ในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และ สติปัญญา โดยใช้กิจกรรมต่างๆที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามความสามารถรายบุคคล
7	โรงเรียนมีการเตรียมความพร้อมให้เด็กทั่วไป โดยการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กพิเศษ เรียนร่วม เพื่อที่เด็กทั่วไปจะได้มีการช่วยเหลือ และปฏิบัติต่อเด็กพิเศษเรียนร่วมได้อย่างเป็น อย่างดีในการทำกิจกรรมร่วมกัน

จากตารางที่ 4.7 สามารถสรุปแนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการ
พิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2
ด้านนักเรียน ได้ดังนี้ โรงเรียนมีการเตรียมการโดยศึกษาข้อมูลว่านักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่เข้ามา
เรียน หรือจะรับเข้ามาเรียนร่วม เขาต้องการความช่วยเหลือด้านใดบ้าง และโรงเรียนสามารถตอบสนอง
ความต้องการได้มากน้อยเพียงใด รวมถึงการส่งเสริม และพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคล โดยดำเนินงาน
ตามแผนพัฒนารายบุคคลเพื่อที่จะได้พัฒนานักเรียนเต็มตามศักยภาพของนักเรียน มีการส่งเสริม และ

พัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษในการทำกิจกรรมต่างๆ โดยการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้เด็กได้นำไปพัฒนาตนเองทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยมีเพื่อนในชั้นเรียนที่เป็นเด็กปกติคอยช่วยอยู่ใกล้ๆ

ตารางที่ 4.8 ข้อมูลการสัมภาษณ์แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษใน

โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2
ด้านสภาพแวดล้อม

คนที่	ประเด็น แนวทางการจัดการเรียนร่วมด้านสภาพแวดล้อม
1	โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อตัวบุคคล และมีความปลอดภัย ดึงดูดความสนใจ ก่อให้เกิดความหลากหลายในการเรียนรู้
2	โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียน เน้นกิจกรรมเรียนปนเล่น เล่นปนเรียน
3	โรงเรียนจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีอุปสรรคน้อยที่สุด และจัดให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษใช้สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆที่เข้าถึงได้อย่างสะดวกและปลอดภัย
4	โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรม และมีความปลอดภัยสูงสุดต่อเด็กพิเศษเรียนร่วม จัดภูมิทัศน์ทั้งภายในและภายนอกให้เหมาะสม
5	โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุด มีความสะดวกและปลอดภัย การจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนให้คุณครูทำป้ายติดตามมุมต่างๆในห้องเรียน
6	โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หรือทำกิจกรรมต่างๆที่เหมาะสมต่อเด็กพิเศษเรียนร่วม โดยคำนึงถึงความสะดวกและปลอดภัยมากที่สุด
7	โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมต่างๆ และมีมุมภายนอกห้องเรียนไว้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมเอาไว้นั่งพักผ่อนหย่อนใจ หรือทำสิ่งที่ก่อให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของเด็ก

จากตารางที่ 4.8 สามารถสรุปแนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ด้านสภาพแวดล้อม ได้ดังนี้ โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อตัวบุคคล ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กพิเศษเรียนร่วม ทั้งสภาพแวดล้อมภายใน และมีมุมภายนอกห้องเรียนไว้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมเอาไว้นั่งพักผ่อนหย่อนใจ หรือทำสิ่งที่ก่อให้เกิด

การพัฒนาศักยภาพของเด็กให้มีความปลอดภัยมากที่สุด และมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่เข้าถึงได้อย่างสะดวก และมีขีดจำกัดน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.9 ข้อมูลการสัมภาษณ์แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

คนที่	ประเด็น แนวทางการจัดการเรียนร่วมด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
1	โรงเรียนดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้รายบุคคล เพื่อให้นักเรียนบรรลุตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ โดยเน้นด้านที่นักเรียนบกพร่อง
2	โรงเรียนใช้แผนการจัดการเรียนรู้รายบุคคล จัดกิจกรรมตามความสนใจของผู้เรียน เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ และความแตกต่างระหว่างบุคคล เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ
3	โรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เริ่มตั้งแต่มีการปรับหลักสูตร เพื่อที่เด็กพิเศษเรียนร่วมจะได้นำความรู้ในเรื่องที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
4	โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้รายบุคคล โดยเน้นตามความสนใจ และความสามารถของผู้เรียน และต้องคำนึงถึงความบกพร่องทางด้านร่างกายของแต่ละบุคคลเป็นหลัก
5	โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้รายบุคคล และมีการประเมิน ติดตามพัฒนาการของเด็กพิเศษเรียนร่วมเป็นระยะๆ มีการจัดการเรียนเสริม และการฝึกทักษะเพิ่มเติมให้เหมาะสม และต่อเนื่องตามศักยภาพของแต่ละบุคคล
6	โรงเรียนส่งเสริมให้ครูทำวิจัยนั้นเรียน และไปอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม เพื่อที่จะได้นำมาพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และให้ครูทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) เพื่อนำมาวัดประเมินผลความก้าวหน้าของเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม
7	โรงเรียนมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) เพื่อในการจัดการเรียนการสอนเฉพาะบุคคล

จากตารางที่ 4.9 สามารถสรุปแนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ได้ดังนี้ โรงเรียนดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการศึกษา

เฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) โดยจัดกิจกรรมตามความสนใจของผู้เรียน เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ และความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อที่จะได้นำความรู้จากการลงมือปฏิบัติไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เพื่อให้ นักเรียนบรรลุตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ โดยเน้นด้านที่นักเรียนบกพร่อง ส่งเสริมให้ครูทำวิจัยนั้น เรียน และไปอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมเพื่อนำมาวัดประเมินผลความก้าวหน้าของเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม

ตารางที่ 4.10 ข้อมูลการสัมภาษณ์แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษใน โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ด้านเครื่องมือ

คนที่	ประเด็น แนวทางการจัดการเรียนร่วมด้านเครื่องมือ
1	โรงเรียนดำเนินการใช้ และประเมินเครื่องมือว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ เพื่อให้ถูกต้องตาม ความต้องการรายบุคคล
2	โรงเรียนสนับสนุนสื่อ วัสดุอุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยีให้เพียงพอ เหมาะสม ส่งเสริมครูให้มี ทักษะในการใช้เครื่องมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล
3	โรงเรียนมีการสนับสนุนงบประมาณในการจัดหาสื่อ และเครื่องมือในการอำนวยความสะดวก เพื่อบริการกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม เพื่อพัฒนาศักยภาพของเด็กแต่ละคน
4	โรงเรียนมีการจัดหาสื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อที่จะได้พัฒนาตามศักยภาพตามความแตกต่างระหว่างบุคคล
5	โรงเรียนมีการจัดหาสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อ และสอดคล้องกับความต้องการต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม เพื่อที่จะได้รับการพัฒนาให้เต็มศักยภาพ และเรียนรู้ด้วยบริการต่างๆ ด้วยสื่อที่หลากหลายรูปแบบ
6	โรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณในการจัดหาสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกไม่ว่าจะเป็น สื่อและเทคโนโลยีต่างๆ รวมทั้งอุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในการสอนเสริม
7	โรงเรียนมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการจัดหาสื่อ อุปกรณ์ และเทคโนโลยี เพื่อมาใช้ในการอำนวยความสะดวกให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมให้เข้าถึง และใช้ บริการได้เป็นอย่างดี

จากตารางที่ 4.10 สามารถสรุปแนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ด้านเครื่องมือ ได้ดังนี้ โรงเรียนมีการสนับสนุนงบประมาณในการจัดหาสื่อ และเครื่องมือในการอำนวยความสะดวก เพื่อบริการกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม เพื่อพัฒนาศักยภาพของเด็กแต่ละคน ส่งเสริมครูให้มีทักษะในการใช้เครื่องมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล เพื่อให้ถูกต้องตามความต้องการรายบุคคล ทำให้ได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ และเรียนรู้ด้วยบริการต่างๆ ด้วยสื่อที่หลากหลายรูปแบบ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาแนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อสรุปของการวิจัยตามลำดับ ดังนี้ วัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2) เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหารในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 รวมทั้งสิ้น 136 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ประเด็นในข้อคำถามมีเนื้อหาเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ใช้แบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ครอบคลุมตามโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านนักเรียน (Students) ด้านสภาพแวดล้อม (Environment) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (Activities) ด้านเครื่องมือ (Tools) และแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการใช้สถิติ โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยประชากร (Population Arithmetic Mean: μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประชากร (Population Standard Deviation: σ) และวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ซึ่งจากแบบสอบถามที่ทำการเก็บข้อมูลจากผู้บริหารทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเครื่องมือ โดยมีการจำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษา ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม ประสบการณ์การทำงานด้านการจัดการเรียนร่วม สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารทั้ง 4 ด้านคือ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=3.97$, $\sigma=0.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การจัดการเรียนร่วมที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\mu=4.12$, $\sigma=0.89$) รองลงมาคือ ด้านนักเรียน ($\mu=4.08$, $\sigma=0.72$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านสภาพแวดล้อม ($\mu=3.73$, $\sigma=0.76$)

5.1.1.1 ด้านนักเรียน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักเรียนพิเศษเรียนร่วมได้มีโอกาสเรียนร่วมกับนักเรียนปกติทั่วไปตามศักยภาพ รองลงมาคือ โรงเรียนมีการจัดให้นักเรียนพิเศษเข้าเรียนตามห้องเรียนแต่ละชั้นอย่างเหมาะสมตามระดับความสามารถ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ โรงเรียนจัดให้มีระบบการให้รางวัลนักเรียนทั่วไปที่ช่วยเหลือนักเรียนพิเศษเรียนร่วม

5.1.1.2 ด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โรงเรียนมีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อมอบหมายหน้าที่ให้บุคคลที่เกี่ยวข้อง รองลงมาคือ โรงเรียนจัดให้มีสื่อเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกและอื่นๆ เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ โรงเรียนมีการจัดอาคารเรียนให้มีทางลาดเอียงสำหรับนักเรียนบกพร่องทางร่างกายที่ต้องใช้เก้าอี้ รถเข็น และเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละบุคคล

5.1.1.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับนักเรียนพิเศษเรียนร่วม รองลงมาคือ ครูมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ฝ่ายบริหารจัดการครูเข้าสอนในชั้นเรียนเรียนร่วมตรงตามความสามารถของครูผู้สอน

5.1.1.4 ด้านเครื่องมือ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักเรียนพิเศษเรียนร่วมได้รับสื่อสิ่งอำนวยความสะดวกและความช่วยเหลืออื่นๆ ทางการศึกษาสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของตนเอง รองลงมาคือ โรงเรียนส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมเพิ่มความรู้ด้านการทำสื่อทางการศึกษาพิเศษ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ โรงเรียนมีการบริหารจัดการโดยใช้โครงสร้างซีทเป็นข้อกำหนดในการจัดการเรียนร่วม

5.1.2 ผลของการศึกษาแนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 โดยทำการสัมภาษณ์ในมุมมองของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหารโรงเรียนในระดับประถมศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วยประเด็นต่างๆ ดังนี้

5.1.2.1 ด้านนักเรียน

สรุปได้ว่า แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ด้านนักเรียน คือ โรงเรียนมีการเตรียมการโดยศึกษาข้อมูลว่านักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ที่เข้ามาเรียน หรือจะรับเข้ามาเรียนร่วม เขาต้องการความช่วยเหลือด้านใดบ้าง และโรงเรียนสามารถตอบสนองความต้องการได้มากน้อยเพียงใด รวมถึงการส่งเสริม และพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคล โดยดำเนินงานตามแผนพัฒนารายบุคคลเพื่อที่จะได้พัฒนานักเรียนเต็มตามศักยภาพของนักเรียน มีการส่งเสริม และพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษในการทำกิจกรรมต่างๆ โดยการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้เด็กได้นำไปพัฒนาตนเอง ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมโดยมีเพื่อนในชั้นเรียนที่เป็นเด็กปกติคอยช่วยอยู่ใกล้ๆ

5.1.2.2 ด้านสิ่งแวดล้อม

สรุปได้ว่า แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ด้านสภาพแวดล้อม คือ โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อตัวบุคคล ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กพิเศษเรียนร่วม ทั้งสภาพแวดล้อมภายใน และมีมุมภายนอกห้องเรียนไว้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมเอาไว้วันนั่งพักผ่อนหย่อนใจ หรือทำสิ่งที่ก่อให้เกิดการพัฒนา ศักยภาพของเด็กให้มีความปลอดภัยมากที่สุด และมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่เข้าถึงได้อย่างสะดวก และมีขีดจำกัดน้อยที่สุด

5.1.2.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน คือ โรงเรียนดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) โดยจัดกิจกรรมตามความสนใจของผู้เรียน เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ และความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อที่จะได้นำความรู้จากการลงมือปฏิบัติไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เพื่อให้นักเรียนบรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ โดยเน้นด้านที่นักเรียนบกพร่อง ส่งเสริมให้ครูทำวิจัยนั้นเรียน และไปอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมเพื่อนำมาวัดประเมินผลความก้าวหน้าของเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม

5.1.2.4 ด้านเครื่องมือ

สรุปได้ว่า แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ด้านเครื่องมือ คือ โรงเรียนมีการสนับสนุนงบประมาณในการจัดหาสื่อ และเครื่องมือในการอำนวยความสะดวก เพื่อบริการกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม เพื่อพัฒนาศักยภาพของเด็กแต่ละคน ส่งเสริมครูให้มีทักษะในการใช้เครื่องมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล เพื่อให้ถูกต้องตามความต้องการรายบุคคล ทำให้ได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ และเรียนรู้ด้วยบริการต่างๆ ด้วยสื่อที่หลากหลายรูปแบบ

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 การศึกษาการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 อภิปรายผลได้ ดังนี้

5.2.1.1 ด้านนักเรียน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนพิเศษเรียนร่วมได้มีโอกาสเรียนร่วมกับนักเรียนปกติทั่วไปตามศักยภาพ มีการจัดให้นักเรียนพิเศษเข้าเรียนตามห้องเรียนแต่ละชั้นอย่างเหมาะสมตามระดับความสามารถ โรงเรียนมีระบบการรับและการจัดเข้าชั้นเรียนรวมถึงการส่งต่อ มีการกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมและการช่วยเหลือกันระหว่างเด็กนักเรียนปกติและเด็กนักเรียนพิเศษ มีการจัดการดูแลช่วยเหลือนักเรียนพิเศษเรียนร่วมอย่างเป็นระบบ และการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารในการจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถของนักเรียนพิเศษเรียนร่วมที่คำนึงถึงสภาพความต้องการพิเศษของแต่ละบุคคล นักเรียนทั่วไปได้รับการเตรียมความพร้อมให้มีความเข้าใจยอมรับและช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนพิเศษเรียนร่วม มีการจัดปฐมนิเทศให้นักเรียนปกติและนักเรียนพิเศษเรียนร่วมเพื่อสร้างเจตคติที่ดีและความเข้าใจร่วมกัน ผู้บริหารครูประชุมร่วมวางแผนกับผู้บริหารเพื่อเตรียมความพร้อมนักเรียนปกติและนักเรียนพิเศษเรียนร่วม โรงเรียนจัดให้มีระบบการให้รางวัลนักเรียนทั่วไปที่ช่วยเหลือนักเรียนพิเศษเรียนร่วม สอดคล้องกับงานวิจัยของ รดา ธรรมพูนพิสัย (2556) ที่กล่าวว่า ควรส่งเสริมนักเรียนทั่วไปให้มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษผู้บริหารควรให้ความสำคัญ สร้างความตระหนัก สร้างเจตคติที่ดี ให้ขวัญและกำลังใจแก่บุคลากรในโรงเรียนในการปฏิบัติงานด้านการเรียนร่วม โรงเรียนควรสร้างความสัมพันธ์และพบปะผู้บริหารอย่างสม่ำเสมอเพื่อความร่วมมือในการช่วยเหลือดูแลบุตรหลาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรศักดิ์ เรืองงาม (2555) ที่ทำการศึกษาศึกษาการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า โดยภาพอยู่ในระดับมากและรายด้านอยู่ในระดับมากและมากที่สุดโดยด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนและบุคลากรอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ของ

ผู้บริหารสถานศึกษา ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนร่วมด้านนักเรียน ดังนี้ โรงเรียนมีการเตรียมความพร้อมให้เด็กทั่วไป โดยการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กพิเศษเรียนร่วม เพื่อที่เด็กทั่วไปจะได้มีการช่วยเหลือ และปฏิบัติต่อเด็กพิเศษเรียนร่วมได้อย่างเป็นปกติในการทำกิจกรรมร่วมกัน

5.2.1.2 ด้านสภาพแวดล้อม พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะโรงเรียนมีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อมอบหมายหน้าที่ให้บุคคลที่เกี่ยวข้อง จัดให้มีสื่อเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกและอื่นๆ เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้บริหารสร้างความมั่นใจเรื่องความปลอดภัยด้านกายภาพ มีการปรับสภาพห้องเรียนให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนพิเศษเรียนร่วม ผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องร่วมรับผิดชอบเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษให้แก่ผู้ปกครองและชุมชน มีการประชาสัมพันธ์โครงการให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบโดยทั่วกัน โรงเรียนมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล และมีบริเวณสำหรับทำสวนหย่อม สนามเด็กเล่นและอื่นๆ เพื่อให้เด็กพิเศษเรียนร่วมใช้พักผ่อน มีห้องน้ำห้องส้วมที่เหมาะสมต่อความบกพร่องทางร่างกายของเด็กพิเศษเรียนร่วม สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์ชนก สุวรรณโชติ (2553) ที่กล่าวว่า มีสภาพปัญหาจากการบริหารงานด้านสภาพแวดล้อมในภาพรวมมีระดับสภาพปัญหาในการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย โดยทั้งโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีปัญหาในการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายด้านย่อยพบว่า สภาพแวดล้อมทางกายภาพในภาพรวมมีระดับปัญหาในการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย เมื่อจำแนกตามขนาดของสถานศึกษาพบว่า โรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหาการดำเนินงาน อยู่ในระดับปานกลาง โรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่มีปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย บุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของเด็กในภาพรวมมีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อจำแนกตามขนาดของสถานศึกษาพบว่า โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่มีปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รจเรข พยอยรัมย์ (2553) ที่ทำการศึกษากิจการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติ พบว่า โดยภาพรวมด้านสภาพแวดล้อม (Environments) ได้แก่ 1) ควรมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อเตรียมสถานที่ให้มีความเหมาะสมกับสภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่างๆ 2) การจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้นให้กับผู้บริหารและครูผู้สอนเพื่อให้เกิดความรู้ความเชี่ยวชาญในการช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ของผู้บริหารสถานศึกษา ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนร่วมด้านสภาพแวดล้อม โรงเรียนจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีอุปสรรคน้อยที่สุด และจัดให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษใช้สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่เข้าถึงได้อย่างสะดวกและปลอดภัย

5.2.1.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจจะ เป็นเพราะ ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและมีเทคนิควิธีการจัดการ เรียนรู้ให้เหมาะสมกับนักเรียนพิเศษเรียนร่วม ครูมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) มีการวัดผลประเมินผลเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาต่อในชั้นสูงสุด ตามศักยภาพของตน การวัดและการประเมินผลการเรียนของนักเรียนพิเศษเรียนร่วมต้องมีความ สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคล โรงเรียนประเมินผลตาม สภาพจริงและรายงานผลความก้าวหน้าของนักเรียนพิเศษเรียนร่วมให้กับผู้บริหารและผู้ปกครอง รับทราบเป็นระยะ นำผลประเมินมาปรับปรุงเป็นระยะสม่ำเสมอและต่อเนื่องจนกว่าจะจบการศึกษาชั้น สูงสุดของโรงเรียน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนพิเศษเรียนร่วมรู้จักการปรับตัวให้เหมาะสม กับสังคมปัจจุบันที่เอื้อต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้บริหารจัดให้มีการนิเทศวัดผลและประเมินผล รายงานการจัดการเรียนร่วมอย่างเป็นระบบ มีการสอนซ่อมเสริมให้แก่ักเรียนพิเศษเรียนร่วมหลังจาก การวัดผลระหว่างเรียนในกรณีไม่ผ่านเกณฑ์ ฝ่ายบริหารจัดครูเข้าสอนในชั้นเรียนเรียนร่วมตรงตาม ความสามารถของครูผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รดา ธรรมพูนพิสัย (2556) ที่กล่าวว่า ด้านการ เรียนการสอน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มได้ทำกิจกรรมร่วมกันให้มากที่สุด โดยใช้กิจกรรม วิธีการ เทคนิค และสื่อการสอนที่หลากหลาย การประเมินผลการเรียน หรือการร่วม กิจกรรมควรใช้วิธีการและเกณฑ์ที่ต่างกับนักเรียนปกติทั่วไป โดยให้สอดคล้องกับสภาพความบกพร่อง ของนักเรียน ผู้บริหารควรมีความรู้ความเข้าใจด้านการศึกษาพิเศษ ควรกำกับให้มีการจัดทำแผนการจัด การศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้อย่าง จริงจัง ใช้การนิเทศกำกับติดตามเพื่อให้มีการรายงานความก้าวหน้าต่อผู้บริหารโรงเรียนและผู้ปกครอง อย่างต่อเนื่อง การส่งต่อเพื่อการเลื่อนชั้น ควรทำสมุดรายงานผลการเรียนเป็นพิเศษโดยระบุจุดเด่น จุด ต้อยที่เด็กควรได้รับการพัฒนาอย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สหาสิริ วัชรานุรักษ์ (2553) ที่ ทำการศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท เป็นฐานในโรงเรียนแกนนำจัดการ เรียนร่วมจังหวัดสงขลา พบว่า โดยภาพรวมผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วม โดยใช้โครงสร้างซีทเป็นฐานในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมใน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับคือด้านเครื่องมือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านนักเรียน และด้านสภาพแวดล้อม ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนเสนอปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะโดย เห็นว่าควรส่งเสริมให้นักเรียนปกติมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนพิเศษเรียนร่วม ควรจัด สิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และให้สอดคล้องกับความต้องการ ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ หลากหลายตามศักยภาพของผู้เรียน เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้โดยเน้นทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต อีกทั้ง ควรมีเครื่องมือ สื่อสำหรับใช้กับนักเรียนพิเศษอย่างจำเพาะเจาะจง ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์

ของผู้บริหารสถานศึกษา ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนร่วมด้านกิจกรรม การเรียนการสอน โรงเรียนส่งเสริมให้ครูทำวิจัยนั้นเรียน และไปอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม เพื่อที่จะได้นำมาพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และให้ครูทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอน เฉพาะบุคคล (IIP) เพื่อนำมาวัดประเมินผลความก้าวหน้าของเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม

5.2.1.4 ด้านเครื่องมือ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า นักเรียนพิเศษเรียนร่วมได้รับสื่อสิ่งอำนวยความสะดวกและความช่วยเหลืออื่นๆ ทางการศึกษา สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของตนเอง โรงเรียนส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรม เพิ่มความรู้ด้านการทำสื่อ และทำวิจัยในชั้นเรียนหรืองานวิจัยพื้นฐานด้านการศึกษาพิเศษ ครูจัดทำ ระบบข้อมูลนักเรียนพิเศษเรียนร่วมบุคลากร สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการจัดการเรียนร่วม มีแผนงาน โครงการ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วมที่สอดคล้องกับนโยบายของ กระทรวงศึกษาธิการ และจัดทำหลักสูตรตำราในรูปแบบอื่นๆ ที่เหมาะสมกับประเภทความต้องการ พิเศษของแต่ละบุคคล มีระบบการบริหารจัดการโดยจัดให้มีบริการต่างๆ ที่ช่วยสนับสนุนการศึกษาของ นักเรียนพิเศษเรียนร่วม จัดทำสื่อทางการศึกษาเป็นเครื่องมือเพื่อช่วยให้นักเรียนพิเศษเรียนร่วมได้เรียนรู้ อย่างทั่วถึง โรงเรียนมีการบริหารจัดการโดยใช้โครงสร้างชี้เป็นข้อกำหนดในการจัดการเรียนร่วม ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชมบุญ แยมนาม (2560) ที่กล่าวว่า รูปแบบการจัดการเรียนร่วมของผู้บริหาร โรงเรียนจัดการเรียนร่วมระดับประถมศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยมีภาพรวมและพิจารณา รายด้านอยู่ในระดับมาก พบว่า ด้านนักเรียนโรงเรียนควรมีการปฐมนิเทศนักเรียนเพื่อสร้างความเข้าใจ และพัฒนาศักยภาพของนักเรียนในด้านร่างกายอารมณ์ สังคม และสติปัญญาเพื่อให้นักเรียนอยู่ในสังคมได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รดา ธรรมพูนพิสัย (2556) ที่ทำการศึกษา สภาพปัญหาและแนวทางการ จัดการเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส พบว่า ด้านเครื่องมือ ให้มีการจัดทำนโยบายวิสัยทัศน์ พันธกิจ แผนงาน โครงการ โดยให้ ครอบคลุมถึงกลุ่มนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และควรจัดให้มีเครือข่ายการเรียนร่วมที่เข้มแข็ง ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ของผู้บริหารสถานศึกษา ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการ พัฒนาการจัดการเรียนร่วมด้านเครื่องมือ โรงเรียนมีการจัดหาสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อ และ สอดคล้องกับความต้องการต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม เพื่อที่จะได้รับการพัฒนาให้เต็ม ศักยภาพ และเรียนรู้ด้วยบริการต่างๆ ด้วยสื่อที่หลากหลายรูปแบบ

5.2.2 แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา มี 4 ด้าน ได้แก่ ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านนักเรียน

ทั้งนี้ผู้บริหารในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 มีแนวทางในการพัฒนาโดยการพัฒนาเอาทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ปกติ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ชุมชน และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยมีส่วนในการคิดค้นปัญหา แนวทาง หรือการแก้ปัญหาในการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จากนั้นนำปัญหาที่ได้ร่วมกันกำหนดขึ้นไปปฏิบัติ ติดตาม ประเมินผล และสะท้อนผลที่ได้รับ โดยมีการปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการรายบุคคล หรือกิจกรรมให้มีความสอดคล้องกับความเป็นไปได้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพร ชินชัย (2551) ที่ทำการศึกษา การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ กรณีศึกษาโรงเรียนรวมในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การพัฒนาวิธีการที่เหมาะสมสามารถแก้ปัญหาได้จริงตรงตามสภาพการณ์ที่เป็นจริง สนับสนุนให้ทุกฝ่ายมีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรวมเข้ามามีส่วนร่วม

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 พบว่า มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในด้านสภาพแวดล้อม ดังนั้น ควรพัฒนาสภาพแวดล้อมทั้งในภายในห้องเรียน อาคารเรียน ภายนอกห้องเรียน เพื่อให้เอื้อต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม และควรมีการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศที่เก็บข้อมูลย้อนหลังไว้จนกว่านักเรียนจะจบการศึกษา ผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องร่วมรับผิดชอบ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษให้แก่ผู้ปกครอง และชุมชน เมื่อพิจารณาจากการจัดการเรียนร่วมแต่ละด้านได้ผล ดังนี้

ด้านนักเรียน จากผลการวิจัยพบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ โรงเรียนจัดให้มีระบบการให้รางวัลนักเรียนปกติทั่วไปที่ช่วยเหลือนักเรียนพิเศษเรียนร่วม ดังนั้น ผู้บริหารควรมีการจัดประชุมให้ครูผู้สอน และผู้ปกครองเกี่ยวกับประเด็นการให้รางวัล เมื่อเด็กทั่วไปมีการทำความดีช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม อีกทั้งยังเป็นการช่วยให้เด็กปกติทั่วไปมีการยอมรับ และปรับตัวเพื่อสามารถเรียนร่วมกันกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้

ด้านสภาพแวดล้อม จากผลการวิจัยพบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการจัดอาคารเรียนให้มีทางลาดเอียงสำหรับนักเรียนบกพร่องทางร่างกายที่ต้องใช้เก้าอี้รถเข็นและเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละบุคคล ดังนั้น ผู้บริหารควรสำรวจจำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

เรียนร่วมที่บกพร่องทางด้านร่างกายที่ต้องใช้เก้าอี้รถเข็นให้เป็นปัจจุบันเสมอ และดำเนินการสร้างทางลาดเอียงที่ได้มาตรฐานเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนที่บกพร่องทางด้านร่างกายเพื่อเป็นการฝึกให้เด็กช่วยเหลือตัวเองได้

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จากผลการวิจัยพบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ฝ่ายบริหารจัดการครูเข้าสอนในชั้นเรียนเรียนร่วมตรงตามความสามารถของครูผู้สอน ดังนั้น ผู้บริหารควรวางแผนการจัดอัตรากำลังครูในแต่ละชั้นเรียนให้เป็นระบบ โรงเรียนที่ขาดครูในการเข้าสอนในชั้นเรียนร่วมที่ไม่ตรงตามความสามารถของครูผู้สอน ควรส่งครูไปอบรมพัฒนาหลักสูตรในกลุ่มสาระวิชาต่างๆ ที่ขาดแคลนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา และส่งเสริมให้ครูใช้สื่อ ICT มาเป็นตัวช่วยในการจัดการเรียนการสอน

ด้านเครื่องมือ จากผลการวิจัยพบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการบริหารจัดการโดยใช้โครงสร้างซีทเป็นข้อกำหนดในการจัดการเรียนร่วม ดังนั้น ผู้บริหารควรมีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติตามทบทวนความรู้ ความเข้าใจ หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และแนวทางการดำเนินการตามโครงสร้างซีทภายในโรงเรียน เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการตัดสินใจ แก้ไข ปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผน หรือกำหนดวิธีการดำเนินงานให้เกิดผลดียิ่งขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการศึกษาข้อดีและข้อจำกัดในการจัดการเรียนร่วมเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรเฉพาะสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม

5.3.2.2 ควรมีการศึกษาคำคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ในการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม

5.3.2.3 ควรมีการศึกษาแนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). คณะอนุกรรมการพัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการ. แผนพัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการ (พ.ศ.2543–2549) ของกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กฎกระทรวง ฉบับที่ 4. (2542). พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ.2534. ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 205 ราชกิจจานุเบกษา 25 พฤศจิกายน 2534.
- จาดุรงค์ เจริญนำ. (2558). สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- จุไรรัตน์ แก้วมณี. (2556). การศึกษาปัญหาจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง).
- ชมบุญ แยมนาม. (2560). การศึกษารูปแบบการจัดการเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วมระดับประถมศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- ชวนชม บุญศิริ. (2550). กระบวนการบริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีทในจังหวัดเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่).
- ธีระพงษ์ พรหมกุล. (2558). สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นฐาน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- เบญจจา ชลธานนท์ และคณะ. (2546). คู่มือการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท. กรุงเทพฯ: เพทายการพิมพ์.
- เบญจจา ชลธาร์นนท์. (2545). ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการศึกษาแบบเรียนร่วม. ในเอกสารการสอนรายวิชาการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วม. กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนาการศึกษา ศุภมาสวสานสภาสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ.

บรรณานุกรม

- ผดุง อารยะวิญญู. (2557). รูปแบบการบริหารจัดการศูนย์สนับสนุนการศึกษาพิเศษในสถานศึกษา
ที่จัดการเรียนร่วม สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารวิชาการบัณฑิต
วิทยาลัยสวนดุสิต.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ: แว่นแก้ว.
- พัทธนันท์ วงษ์วิชัยตม์. (2550). ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ. กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏกำแพงเพชร.
- พิมพ์ชนก สุวรรณโชติ. (2553). สภาพปัญหาในการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท
(SEAT Framework) ด้านผู้เรียนและสภาพแวดล้อมของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียน
ร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยนเรศวร).
- พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ และ สุวพิชชา ประสิทธิ์ธัญญกิจ. (2553). ความหมายการเรียนร่วม.
ในเอกสารตำราประกอบการสอนรายวิชา ES501 ความรู้ทั่วไปด้านการศึกษาพิเศษ.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พิมพ์พรรณ เพชรสมบัติ. (2559). หลักและกระบวนการบริหารสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: [ม.ป.พ.].
- รดา ธรรมพูนพิสัย. (2556). สภาพปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำ
จัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี. (วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา).
- รจเรจ พะยอมแย้ม. (2553). การบริหารโรงเรียนแกนนำเรียนร่วมของเด็กพิการในโรงเรียนปกติ
กรุงเทพฯ. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- ลักขณา กุลเจ๊ก. (2553). ศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท
(SEAT Framework) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียนแกนนำจัดการ
เรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยนเรศวร).
- วิลาวัลย์ วงศ์คุณาโรจน์. (2550). ศึกษาการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมระหว่าง
เด็กพิเศษกับเด็กปกติของครูประจำชั้นและผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการ
ประถมศึกษาจังหวัดตรัง. (ปริญญาโทปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยทักษิณ).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วรรณุช ประมวลการ. (2557). การจัดการเรียนร่วมตามโครงสร้างซีทของโรงเรียนยางฮอมวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง).
- วรรณณี เจตจำนงนุช, ปิยวรรณ วิเศษสุวรรณภูมิ, ชนิตา (อภิชาติบุตร) ตันติเฉลิม และ ดุสิตา ทินมาลา. (2555). **มาตรฐานวิชาชีพครูการศึกษาพิเศษ** (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: โบนัสพีเพรส.
- วิวัฒน์ไชย ศรีวิวัฒน์. (2550). สภาพการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมภายใต้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร).
- ศศิพินต์ สุขบุญพันธ์. (2551). การบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยการมีส่วนร่วมจากผู้ปกครอง ในเขตอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่. **วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**, 46(1).
- ศศิวิมล มณีวระ. (2554). **สภาพและแนวทางการบริหารจัดการตามโครงสร้างแบบซีทของโรงเรียนเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- ศิริจันทร์ ภัคดีโต. (2550). **สภาพและปัญหาการบริหารงานแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร).
- ศิริยุภา พูลสุวรรณ. (2552). **การติดตามผลการดำเนินงานตามนโยบายการจัดการศึกษา สำหรับคนพิการ** (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- ศรีเรื่อน แก้วกั้งวาน. (2551). **จิตวิทยาเด็กที่มีลักษณะพิเศษ**. กรุงเทพฯ: หมอชาวบ้าน.
- ศรียา นิยมธรรม. (2546). **การเรียนร่วมสำหรับเด็กปฐมวัย (พิมพ์ครั้งที่ 5)**. กรุงเทพฯ: เลิฟแอนด์ลิฟเฟิลส.
- _____ (2548). **การเรียนร่วมสำหรับเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพฯ: แว่นแก้ว.
- สชาสิริ วัชรานุกัษ. (2553). **การศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นฐานในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม จังหวัดสงขลา**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุภาพร ชินชัย. (2551). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
กรณีศึกษาโรงเรียนรวมในจังหวัดเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ).
- สุรศักดิ์ เรืองงาม. (2555). การศึกษาการบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัด
กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- สมชาย ลิ้มประจันทร์. (2554). กระบวนการบริหารงานของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมใน
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี. (วิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี).
- สมศักดิ์ ไชยโชติ. (2550). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนร่วมตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษ
โรงเรียนเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมเต็มเวลาในโรงเรียนปกติ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร).
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). รูปแบบในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการ
เรียนร่วมสำหรับเด็กและคนพิการ (รายงานวิจัย). กรุงเทพฯ: สกสศ.
- _____. (2550). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. กรุงเทพฯ: cursสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ:
- Bender, William N. (1996), *Teaching Students with Mild Disabilities*. Needham
Heights M. A.: Allyn & Bacon, 178.
- Cartwright and ward. (1995). *A study of the state and problems of co-educational
management in kindergarten in primary schools under the Office of the
National Primary Education Commission, Educational Region 5,
Administration of Kindergarten Educational Management*. (Master of
Education Thesis in Educational Administration, Graduate School,
Chulalongkorn University).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Echols, I., J. (1992). **An analysis of elementary teachers' opinions toward mainstreaming moderately to severely mentally retarded children in regular education in some selected schools in Texas.** (Dissertation Abstract International. DAIA 52/08: 2883).
- Evans, G. (1998). **The politics of ritual and remembrance: Laos since 1975.** Chiangmai: Silkworm Book.
- Mack, O. K. (2006). **Administrative behavior.** New York: Free press.
- Mize Jean. (1984). **A Study of Skills Needed by South Carolina Principals to Sdnminister Programs L for Child Handicapped Students.** Carolina: University of South Carolina.
- Mullinix, J. Barbara. (1994). **The Relationship between Principle Style and Attitude forward Mainstreaming of Handicapped Children Perceived by Teachers.** (Dissertation Abstracts International. 54- 64 : 435).
- Reynolds & Birch. (1997). **Teaching exceptional children in all America's schools.** Virginia: The Council for Exceptional Children.
- Riedel, P., B. (1991). **An investigation and analysis of educator perceptions of mainstreaming mildly handicapped students in grade 5-9 in Randomly Selected Urban and Rural School Divisions in Virginia Public School.** (Dissertation Abstract International, DAI-4, 1164).
- Satahan, O. S. (2001). **Motivation and emotion.** Englewood Cliffs: Prentice-Hill.
- Tjokrowardogo, E. E. (1989). **A model for community participation in local school district decision making.** (Dissertation Abstract International, 42(4), 1481).
- Williams, R. S. (1998). **Performance management: Perspectives on employee Performance.** An International Thomsom Publishing Company.

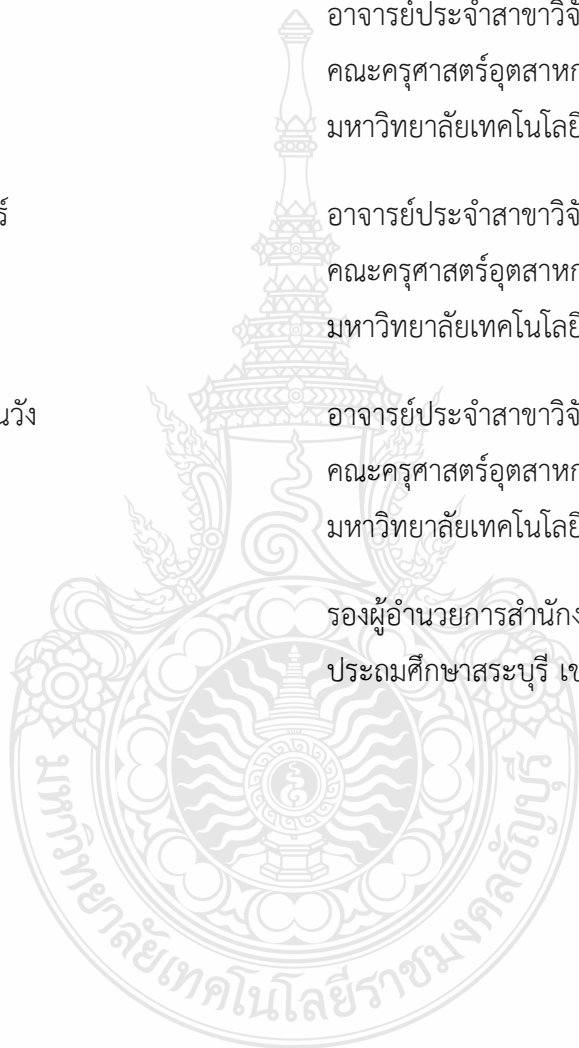

ภาคผนวก ก

- รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
- หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
- หนังสือขอความอนุเคราะห์เข้าถึงข้อมูล/สัมภาษณ์

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.วิไลวรรณ ศรีสงคราม อาจารย์ประจำสาขาการแนะแนวและจิตวิทยา
การศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. ดร.สุกัญญา บุญศรี อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
3. ดร.สุรัตน์ บุญจันทร์ อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
4. ดร.วัชรภรณ์ เชื้อนวัง อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
5. นายเล็ก ทาเพชร รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสระบุรี เขต 2

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ฝ่ายวิชาการและวิจัย งานบัณฑิตศึกษา โทร. ๐-๒๕๕๔๙-๔๗๑๓

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๒๓๖๔

วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.วิไลวรรณ ศรีสงคราม

เนื่องด้วย นางสาวจรรยา ตรุษณี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๒ โดยมี ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางสาวจรรยา ตรุษณี เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นียมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ฝ่ายวิชาการและวิจัย งานบัณฑิตศึกษา โทร. ๐-๒๕๕๙-๔๗๑๓

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๕๓๖๙

วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.สุกัญญา บุญศรี

เนื่องด้วย นางสาวจรรยา ตรุษฎี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๒ โดยมี ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางสาวจรรยา ตรุษฎี เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ฝ่ายวิชาการและวิจัย งานบัณฑิตศึกษา โทร. ๐-๒๕๕๙-๔๗๑๓

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๒๓๖๔

วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.สุรัตน์ ขวัญบุญจันทร์

เนื่องด้วย นางสาวจรรยา ตรุษฎี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๒ โดยมี ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางสาวจรรยา ตรุษฎี เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ฝ่ายวิชาการและวิจัย งานบัณฑิตศึกษา โทร. ๐-๒๕๕๙-๔๗๑๓

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๕๗๑๔

วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.วัชรภรณ์ เชื้อนวัง

เนื่องด้วย นางสาวจรรยา ตรุษฎี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๒ โดยมี ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางสาวจรรยา ตรุษฎี เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๒๐๐๕

คณะกรรมการอำนวยการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๑ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณเล็ก ทาเพชร

เนื่องด้วย นางสาวจรรยา ตรุษฎี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๒ โดยมี ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางสาวจรรยา ตรุษฎี เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐๒ ๕๔๙ ๓๒๐๕

โทรสาร ๐๒ ๕๗๗ ๓๒๐๗

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๒๐๐๔

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาปริญญาโทเข้าเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน.....

เนื่องด้วย นางสาวจริยา ตรุษฎี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๒ โดยมี ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านดำเนินการให้ นางสาวจริยา ตรุษฎี นักศึกษาปริญญาโท เข้าทำการเก็บข้อมูลเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา โดยรายละเอียดในเรื่องของวันและเวลา นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อประสานงานไปยังสถานศึกษาด้วยตนเองต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นียมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. ๐๒ ๕๔๙ ๔๗๑๓
โทรสาร ๐๒ ๕๗๗ ๓๒๐๗

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๐๖๓

คณะกรรมการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๑๙ มีนาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาปริญญาโทเข้าเก็บข้อมูลสัมภาษณ์

เรียน นางกรรณทิพย์ ทวีสุข

เนื่องด้วย นางสาวจริยา ตรุษฎี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๒ โดยมี ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์ให้ นางสาวจริยา ตรุษฎี นักศึกษาปริญญาโท เข้าทำการเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ประสานงานเพื่อแจ้งกำหนดการเข้าเก็บข้อมูลไปยังสถานศึกษาของท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นียมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐๒ ๕๔๙ ๔๗๑๓

โทรสาร ๐๒ ๕๗๗ ๕๐๔๙

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๐๕๑๗

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๑๘ มีนาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตให้ให้นักศึกษาปริญญาโท เข้าเก็บข้อมูลสัมภาษณ์

เรียน นายคมสัน แจ่มจรรยา

เนื่องด้วย นางสาวจริยา ตรีชฎี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๒ โดยมี ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

ในกรณีนี้ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขออนุญาตให้ นางสาวจริยา ตรีชฎี นักศึกษา
ปริญญาโท เข้าทำการเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ประสานงาน
เพื่อแจ้งกำหนดการเข้าเก็บข้อมูลไปยังสถานศึกษาของท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นียมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐๒ ๕๕๙ ๕๗๑๓

โทรสาร ๐๒ ๕๗๗ ๕๐๕๙

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๐๕๖๓

คณะกรรมการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๑๕ มีนาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาปริญญาโทเข้าเก็บข้อมูลสัมภาษณ์

เรียน นายสำเภา พาราพิชัย

เนื่องด้วย นางสาวจรรยา ตรีขมิ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง แนวทางการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๒ โดยมี ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์ให้ นางสาวจรรยา ตรีขมิ นักศึกษาปริญญาโท เข้าทำการเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ประสานงานเพื่อแจ้งกำหนดการเข้าเก็บข้อมูลไปยังสถานศึกษาของท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐๒ ๕๔๙ ๔๗๑๓

โทรสาร ๐๒ ๕๗๗ ๕๐๔๙

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๐๖๖๓

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๖๙ มีนาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาปริญญาโทเข้าเก็บข้อมูลสัมภาษณ์

เรียน นายพิทักษ์สัน บัวภา

เนื่องด้วย นางสาวจริยา ตรุษฎี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๒ โดยมี ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์ให้ นางสาวจริยา ตรุษฎี นักศึกษาปริญญาโท เข้าทำการเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ประสานงานเพื่อแจ้งกำหนดการเข้าเก็บข้อมูลไปยังสถานศึกษาของท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐๒ ๕๔๙ ๔๗๑๓

โทรสาร ๐๒ ๕๓๗ ๕๐๔๙

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/ ๐๕๖๓

คณะกรรมการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๖๙ มีนาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาปริญญาโทเข้าเก็บข้อมูลสัมภาษณ์

เรียน นายรัช บัวสุวรรณ

เนื่องด้วย นางสาวจริยา ตรุษฎี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๒ โดยมี ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์ให้ นางสาวจริยา ตรุษฎี นักศึกษาปริญญาโท เข้าทำการเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ประสานงานเพื่อแจ้งกำหนดการเข้าเก็บข้อมูลไปยังสถานศึกษาของท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐๒ ๕๔๙ ๕๗๑๓

โทรสาร ๐๒ ๕๓๗ ๕๐๔๙

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๕๖๖

คณะกรรมการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๖๙ มีนาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาปริญญาโทเข้าเก็บข้อมูลสัมภาษณ์

เรียน นายอานัติ พิกุลแก้ว

เนื่องด้วย นางสาวจริยา ตรีขุฎี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง แนวทางการจัดการเรียนรู้ร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๒ โดยมี ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์ให้ นางสาวจริยา ตรีขุฎี นักศึกษา
ปริญญาโท เข้าทำการเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ประสานงาน
เพื่อแจ้งกำหนดการเข้าเก็บข้อมูลไปยังสถานศึกษาของท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐๒ ๕๔๙ ๔๗๑๓

โทรสาร ๐๒ ๕๓๗ ๕๐๔๙

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๐๕๖๓

คณะกรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๑๙ มีนาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาปริญญาโท เข้าเก็บข้อมูลสัมภาษณ์

เรียน นายนฤตชัย เกิดบุญ

เนื่องด้วย นางสาวจริยา ตรุษฎี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๒ โดยมี ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์ให้ นางสาวจริยา ตรุษฎี นักศึกษาปริญญาโท เข้าทำการเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ประสานงานเพื่อแจ้งกำหนดการเข้าเก็บข้อมูลไปยังสถานศึกษาของท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐๒ ๕๔๙ ๕๗๑๓

โทรสาร ๐๒ ๕๓๗ ๕๐๔๙

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อทำการวิจัย

เรื่อง แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2

คำชี้แจง

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
ในโรงเรียนประถมศึกษา

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. ตำแหน่ง

- ผู้บริหารโรงเรียน
- ครูวิชาการโรงเรียน
- ครูรับผิดชอบโครงการจัดการเรียนร่วม

2. ระดับการศึกษา

- ปริญญาตรี
- ปริญญาโท
- ปริญญาเอก

3. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม

- จบการศึกษาพิเศษจากสถาบันการศึกษา
- ผ่านการอบรมการคัดกรองนักเรียนที่มีความจำเป็นพิเศษของหน่วยงาน
- เคยได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม
- ไม่เคยมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม

4. ประสบการณ์การทำงานด้านการจัดการเรียนร่วม

- น้อยกว่า 5 ปี
- 5-10 ปี
- มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา

- คำชี้แจง** โปรดอ่านรายละเอียดแล้วทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่มีการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนของท่าน โดยพิจารณาระดับ ดังนี้
- 5 หมายถึง มีการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับมากที่สุด
 - 4 หมายถึง มีการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับมาก
 - 3 หมายถึง มีการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับปานกลาง
 - 2 หมายถึง มีการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับน้อย
 - 1 หมายถึง มีการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับน้อยที่สุด

ข้อ ที่	แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการ พิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านนักเรียน						
1	โรงเรียนมีการจัดปฐมนิเทศให้นักเรียนปกติและนักเรียนพิเศษเรียนร่วมเพื่อสร้างเจตคติที่ดีและความเข้าใจร่วมกัน					
2	โรงเรียนมีการจัดให้นักเรียนพิเศษเข้าเรียนตามห้องเรียนแต่ละชั้นอย่างเหมาะสมตามระดับความสามารถ					
3	โรงเรียนมีการจัดการดูแลช่วยเหลือนักเรียนพิเศษเรียนร่วมอย่างเป็นระบบ					
4	โรงเรียนมีการกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมและการช่วยเหลือกันระหว่างเด็กนักเรียนปกติและเด็กนักเรียนพิเศษ					
5	โรงเรียนจัดให้มีระบบการให้รางวัลนักเรียนทั่วไปที่ช่วยเหลือนักเรียนพิเศษเรียนร่วม					
6	โรงเรียนมีระบบการรับและการจัดเข้าชั้นเรียน รวมถึงการส่งต่อ					
7	ผู้บริหารครูประชุมร่วมวางแผนกันกับผู้ปกครองเพื่อเตรียมความพร้อมนักเรียนปกติและนักเรียนพิเศษเรียนร่วม					

ข้อ ที่	แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการ พิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
8	โรงเรียนมีการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารในการจัดกิจกรรม ส่งเสริมความสามารถของนักเรียนพิเศษเรียนร่วมที่คำนึงถึง สภาพความต้องการพิเศษของแต่ละบุคคล					
9	นักเรียนทั่วไปได้รับการเตรียมความพร้อมให้มีความเข้าใจ ยอมรับและช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนพิเศษเรียนร่วม					
ด้านสภาพแวดล้อม						
11	โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์โครงการให้ผู้เกี่ยวข้อง รับทราบโดยทั่วกัน					
12	โรงเรียนมีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อมอบหมายหน้าที่ ให้บุคคลที่เกี่ยวข้อง					
13	โรงเรียนมีบริเวณสำหรับทำสวนหย่อม สนามเด็กเล่นและ อื่นๆเพื่อให้นักเรียนพิเศษเรียนร่วมใช้พักผ่อน					
14	โรงเรียนมีการปรับสภาพห้องเรียนให้เหมาะสมกับการ จัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนพิเศษเรียนร่วม					
15	โรงเรียนจัดให้มีสื่อเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกและ อื่นๆเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
16	โรงเรียนมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล					
17	โรงเรียนมีห้องน้ำห้องส้วมที่เหมาะสมต่อความบกพร่อง ทางร่างกายของเด็กพิเศษเรียนร่วม					
18	โรงเรียนมีการจัดอาคารเรียนให้มีทางลาดเอียงสำหรับ นักเรียนบกพร่องทางร่างกายที่ต้องใช้เก้าอี้รถเข็นและ เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละบุคคล					
19	ผู้บริหารสร้างความมั่นใจเรื่องความปลอดภัยด้านกายภาพ					
20	ผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องร่วมรับผิดชอบเพื่อสร้าง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษให้แก่ ผู้ปกครองและชุมชน					

ข้อ ที่	แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการ พิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน						
21	ฝ่ายบริหารจัดการครูเข้าสอนในชั้นเรียนเรียนร่วมตรงตาม ความสามารถของครูผู้สอน					
22	ครูมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และ แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)					
23	ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนพิเศษเรียนร่วม รู้จักการปรับตัวให้เหมาะสมกับสังคมปัจจุบันที่เอื้อต่อการ นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
24	ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับนักเรียน พิเศษเรียนร่วม					
25	ครูมีการวัดผลประเมินผลเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาต่อ ในชั้นสูงสุดตามศักยภาพของตน					
26	ครูมีการสอนซ่อมเสริมให้แก่ นักเรียนพิเศษเรียนร่วม หลังจากการวัดผลระหว่างเรียนในกรณีไม่ผ่านเกณฑ์					
27	ครูนำผลประเมินมาปรับปรุงเป็นระยะสม่ำเสมอและ ต่อเนื่องจนกว่าจะจบการศึกษาชั้นสูงสุดของโรงเรียน					
28	การวัดและการประเมินผลการเรียนของนักเรียนพิเศษเรียน ร่วมต้องมีความสอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียนโดย คำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคล					
29	ผู้บริหารจัดให้มีการนิเทศวัดผลและประเมินผลรายงาน การจัดการเรียนร่วมอย่างเป็นระบบ					
30	โรงเรียนประเมินผลตามสภาพจริงและรายงานผล ความก้าวหน้าของนักเรียนพิเศษเรียนร่วมให้กับผู้บริหาร และผู้ปกครองรับทราบเป็นระยะ					

ข้อ ที่	แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการ พิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านเครื่องมือ						
31	โรงเรียนมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์เพื่อใช้ในการบริหารจัดการเรียนร่วม					
32	โรงเรียนมีแผนงาน โครงการ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วมที่สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ					
33	โรงเรียนมีระบบการบริหารจัดการโดยจัดให้มีบริการต่างๆ ที่ช่วยสนับสนุนการศึกษาของนักเรียนพิเศษเรียนร่วม					
34	โรงเรียนมีการบริหารจัดการโดยใช้โครงสร้างชี้ที่เป็นข้อกำหนดในการจัดการเรียนร่วม					
35	โรงเรียนจัดทำหลักสูตรตำราในรูปแบบอื่นๆ ที่เหมาะสมกับประเภทความต้องการพิเศษของแต่ละบุคคล					
36	โรงเรียนสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนหรืองานวิจัยพื้นฐานด้านการศึกษาพิเศษ					
37	โรงเรียนส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมเพิ่มความรู้ด้านการทำสื่อทางการศึกษาพิเศษ					
38	ครูจัดทำระบบข้อมูลนักเรียนพิเศษเรียนร่วมบุคลากร สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการจัดการเรียนร่วม					
39	ครูจัดทำสื่อทางการศึกษาเป็นเครื่องมือเพื่อช่วยให้นักเรียนพิเศษเรียนร่วมได้เรียนรู้อย่างทั่วถึง					
40	นักเรียนพิเศษเรียนร่วมได้รับสื่อสิ่งอำนวยความสะดวกและความช่วยเหลืออื่นๆทางการศึกษาสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของตนเอง					

แบบสัมภาษณ์เพื่อทำการวิจัย

เรื่อง แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2

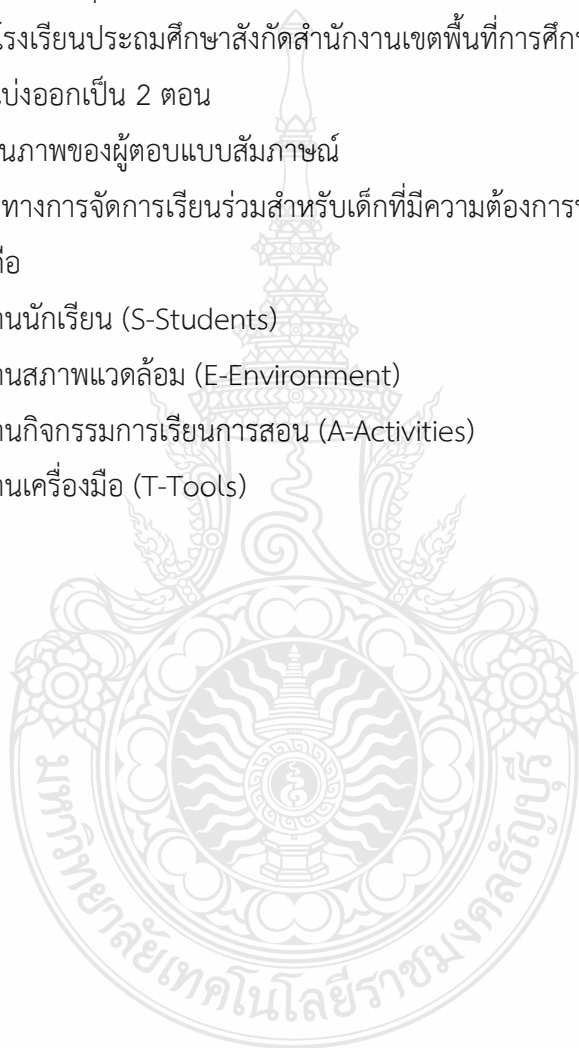
.....

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ การศึกษาแนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 แบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน
ประถมศึกษา 4 ด้าน คือ

1. ด้านนักเรียน (S-Students)
2. ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment)
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities)
4. ด้านเครื่องมือ (T-Tools)

แบบสัมภาษณ์นี้ใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยเท่านั้น ไม่มีผลต่อการบริหารงานและการปฏิบัติงานใน
โรงเรียนของท่านแต่อย่างใด

.....

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ชื่อ.....สกุล.....

ประวัติการศึกษา

.....
.....

สถานที่ทำงาน

.....
.....

ประสบการณ์ในการทำงาน

.....
.....

ตอนที่ 2 แนวทางการสัมภาษณ์

แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา 4 ด้าน
คือ

1. ด้านนักเรียน (S-Students)

ท่านมีแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานด้านนักเรียนอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

2. ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment)

ท่านมีแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานด้านสภาพแวดล้อมอย่างไร

.....

.....

.....

.....

3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities)

ท่านมีแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานด้านกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างไร

.....

.....

.....

.....

4. ด้านเครื่องมือ (T-Tools)

ท่านมีแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานด้านเครื่องมืออย่างไร

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสัมภาษณ์

ภาคผนวก ค

ผลการพิจารณาแบบประเมินค่า ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

เรื่อง แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษใน
โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2

ข้อ ที่	แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษใน โรงเรียนประถมศึกษา	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ด้านนักเรียน (S-Students)									
1	โรงเรียนมีการจัดปฐมนิเทศให้นักเรียนปกติและนักเรียนพิเศษเรียนร่วมเพื่อสร้างเจตคติที่ดีและความเข้าใจร่วมกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2	โรงเรียนมีการจัดให้นักเรียนพิเศษเข้าเรียนตามห้องเรียนแต่ละชั้นอย่างเหมาะสมตามระดับความสามารถ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3	โรงเรียนมีการจัดการดูแลช่วยเหลือนักเรียนพิเศษเรียนร่วมอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
4	โรงเรียนมีการกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมและการช่วยเหลือกันระหว่างเด็กนักเรียนปกติและเด็กนักเรียนพิเศษ	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
5	โรงเรียนจัดให้มีระบบการให้รางวัลนักเรียนทั่วไปที่ช่วยเหลือนักเรียนพิเศษเรียนร่วม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
6	โรงเรียนมีระบบการรับและการจัดเข้าชั้นเรียน รวมถึงการส่งต่อ	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้

ข้อ ที่	แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับ เด็กที่มีความต้องการพิเศษใน โรงเรียนประถมศึกษา	ผลการพิจารณาของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
7	ผู้บริหารครูประชุมร่วมวางแผนกันกับ ผู้ปกครองเพื่อเตรียมความพร้อม นักเรียนปกติและนักเรียนพิเศษ เรียนร่วม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
8	โรงเรียนมีการสนับสนุนจากฝ่าย บริหารในการจัดกิจกรรมส่งเสริม ความสามารถของนักเรียนพิเศษเรียน ร่วมที่คำนึงถึงสภาพความต้องการ พิเศษของแต่ละบุคคล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
9	นักเรียนทั่วไปได้รับการเตรียมความ พร้อมให้มีความเข้าใจยอมรับและ ช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนพิเศษเรียนร่วม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
10	นักเรียนพิเศษเรียนร่วมได้มีโอกาส เรียนร่วมกับนักเรียนปกติทั่วไปตาม ศักยภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ด้านสภาพแวดล้อม (E:Environment)									
11	โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์โครงการ ให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบโดยทั่วกัน	0	+1	0	+1	+1	3	0.6	ใช้ได้
12	โรงเรียนมีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อ มอบหมายหน้าที่ให้บุคคลที่เกี่ยวข้อง	0	+1	0	+1	+1	3	0.6	ใช้ได้
13	โรงเรียนมีบริเวณสำหรับทำสวนหย่อม สนามเด็กเล่นและอื่นๆ เพื่อให้นักเรียน พิเศษเรียนร่วมใช้พักผ่อน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ข้อ ที่	แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
14	โรงเรียนมีการปรับสภาพห้องเรียนให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนพิเศษเรียนร่วม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
15	โรงเรียนจัดให้มีสื่อเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกและอื่นๆเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	-1	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
16	โรงเรียนมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
17	โรงเรียนมีห้องน้ำห้องส้วมที่เหมาะสมต่อความบกพร่องทางร่างกายของเด็กพิเศษเรียนร่วม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
18	โรงเรียนมีการจัดอาคารเรียนให้มีทางลาดเอียงสำหรับนักเรียนบกพร่องทางร่างกายที่ต้องใช้เก้าอี้รถเข็นและเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละบุคคล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
19	ผู้บริหารสร้างความมั่นใจเรื่องความปลอดภัยด้านกายภาพ	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
ด้านสภาพแวดล้อม (E:Environment)									
20	ผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องร่วมรับผิดชอบเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษให้แก่ผู้ปกครองและชุมชน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ข้อ ที่	แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับ เด็กที่มีความต้องการพิเศษใน โรงเรียนประถมศึกษา	ผลการพิจารณาของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A:Activities)									
21	ฝ่ายบริหารจัดการครูเข้าสอนในชั้นเรียน เรียนร่วมตรงตามความสามารถของ ครูผู้สอน	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
22	ครูมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษา เฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอน เฉพาะบุคคล (IIP)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
23	ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ นักเรียนพิเศษเรียนร่วมรู้จักการ ปรับตัวให้เหมาะสมกับสังคมปัจจุบันที่ เอื้อต่อการนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
24	ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและมีเทคนิค วิธีการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับ นักเรียนพิเศษเรียนร่วม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
25	ครูมีการวัดผลประเมินผลเพื่อส่งเสริม ให้ผู้เรียนได้ศึกษาต่อในชั้นสูงสุดตาม ศักยภาพของตน	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
26	ครูมีการสอนซ่อมเสริมให้แก่นักเรียน พิเศษเรียนร่วมหลังจากการวัดผล ระหว่างเรียนในกรณีไม่ผ่านเกณฑ์	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
27	ครูนำผลประเมินมาปรับปรุงเป็นระยะ สม่ำเสมอและต่อเนื่องจนกว่าจะจบ การศึกษาชั้นสูงสุดของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ข้อ ที่	แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับ เด็กที่มีความต้องการพิเศษใน โรงเรียนประถมศึกษา	ผลการพิจารณาของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
28	การวัดและการประเมินผลการเรียน ของนักเรียนพิเศษเรียนร่วมต้องมี ความสอดคล้องกับศักยภาพของ ผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของ แต่ละบุคคล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
29	ผู้บริหารจัดให้มีการนิเทศวัดผลและ ประเมินผลรายงานการจัดการเรียน ร่วมอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
30	โรงเรียนประเมินผลตามสภาพจริงและ รายงานผลความก้าวหน้าของนักเรียน พิเศษเรียนร่วมให้กับผู้บริหารและ ผู้ปกครองรับทราบเป็นระยะ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ด้านเครื่องมือ (T:Tools)									
31	โรงเรียนมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์เพื่อใช้ในการบริหารจัดการ เรียนร่วม	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
32	โรงเรียนมีแผนงาน โครงการ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียน ร่วมที่สอดคล้องกับนโยบายของ กระทรวงศึกษาธิการ	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
33	โรงเรียนมีระบบการบริหารจัดการโดย จัดให้มีบริการต่างๆที่ช่วยสนับสนุน การศึกษาของนักเรียนพิเศษเรียนร่วม	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้

ข้อ ที่	แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับ เด็กที่มีความต้องการพิเศษใน โรงเรียนประถมศึกษา	ผลการพิจารณาของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
34	โรงเรียนมีการบริหารจัดการโดยใช้ โครงสร้างซีทเป็นข้อกำหนดในการ จัดการเรียนร่วม	0	0	+1	+1	+1	3	0.6	ใช้ได้
35	โรงเรียนจัดทำหลักสูตรตำราใน รูปแบบอื่นๆที่เหมาะสมกับประเภท ความต้องการพิเศษของแต่ละบุคคล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
36	โรงเรียนสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้น เรียนหรืองานวิจัยพื้นฐานด้าน การศึกษาพิเศษ	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
37	โรงเรียนส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรม เพิ่มความรู้ด้านการทำสื่อทางการ ศึกษาพิเศษ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
38	ครูจัดทำระบบข้อมูลนักเรียนพิเศษ เรียนร่วมบุคลากรสื่อสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกเพื่อการจัดการเรียนร่วม	+1	-1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
39	ครูจัดทำสื่อทางการศึกษาเป็น เครื่องมือเพื่อช่วยให้นักเรียนพิเศษ เรียนร่วมได้เรียนรู้อย่างทั่วถึง	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
40	นักเรียนพิเศษเรียนร่วมได้รับสื่อสิ่ง อำนวยความสะดวกและความ ช่วยเหลืออื่นๆทางการศึกษาสอดคล้อง กับความต้องการจำเป็นพิเศษของ ตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ภาคผนวก ง
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ความถี่ ร้อยละ

ตำแหน่ง					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ผู้บริหาร	36	26.5	26.5	26.5
	ครูวิชาการโรงเรียน	67	49.3	49.3	75.7
	ผู้รับผิดชอบโครงการการจัดการเรียนร่วม	33	24.3	24.3	100.0
	Total	136	100.0	100.0	

ระดับการศึกษา					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปริญญาตรี	51	37.5	37.5	37.5
	ปริญญาโท	85	62.5	62.5	100.0
	Total	136	100.0	100.0	

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	จบการศึกษาพิเศษจากสถาบันการศึกษา	14	10.3	10.3	10.3
	ผ่านการอบรมการคัดกรอง	53	39.0	39.0	49.3
	เคยได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม	55	40.4	40.4	89.7
	ไม่เคยมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม	14	10.3	10.3	100.0
	Total	136	100.0	100.0	

ประสบการณ์การทำงานด้านการจัดการเรียนร่วม					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยกว่า5ปี	33	24.3	24.3	24.3
	5-10ปี	72	52.9	52.9	77.2
	มากกว่า10ปีขึ้นไป	31	22.8	22.8	100.0
	Total	136	100.0	100.0	

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยประชากร ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประชากร แบบสอบถาม

Descriptive Statistics

แนวทางการจัดการเรียนร่วมด้านนักเรียน	N	Mean	Std. Deviation
1. โรงเรียนมีการจัดปฐมนิเทศให้นักเรียนปกติและนักเรียนพิเศษเรียนร่วมเพื่อสร้างเจตคติที่ดีและความเข้าใจร่วมกัน	136	3.86	0.71
2. โรงเรียนมีการจัดให้นักเรียนพิเศษเข้าเรียนตามห้องเรียนแต่ละชั้นอย่างเหมาะสมตามระดับความสามารถ	136	4.13	0.67
3. โรงเรียนมีการจัดการดูแลช่วยเหลือนักเรียนพิเศษเรียนร่วมอย่างเป็นระบบ	136	4.05	0.76
4. โรงเรียนมีการกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมและการช่วยเหลือกันระหว่างเด็กนักเรียนปกติและเด็กนักเรียนพิเศษ	136	4.05	0.67
5. โรงเรียนจัดให้มีระบบการให้รางวัลนักเรียนทั่วไปที่ช่วยเหลือนักเรียนพิเศษเรียนร่วม	136	3.72	0.79
6. โรงเรียนมีระบบการรับและการจัดเข้าชั้นเรียน รวมถึงการส่งต่อ	136	4.13	0.85
7. ผู้บริหารครูประชุมร่วมวางแผนกันกับผู้ปกครองเพื่อเตรียมความพร้อมนักเรียนปกติและนักเรียนพิเศษเรียนร่วม	136	3.77	0.78
8. โรงเรียนมีการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารในการจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถของนักเรียนพิเศษเรียนร่วม คำนึงถึงสภาพความต้องการพิเศษของแต่ละบุคคล	136	4.04	0.67

Descriptive Statistics

แนวทางการจัดการเรียนร่วมด้านนักเรียน	N	Mean	Std. Deviation
9. นักเรียนทั่วไปได้รับการเตรียมความพร้อมให้มีความเข้าใจยอมรับและช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนพิเศษเรียนร่วม	136	4.00	0.68
10. นักเรียนพิเศษเรียนร่วมได้มีโอกาสเรียนร่วมกับนักเรียนปกติทั่วไปตามศักยภาพ	136	4.33	0.75
แนวทางการจัดการเรียนร่วมด้านสิ่งแวดล้อม			
1. โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์โครงการให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบโดยทั่วกัน	136	3.66	0.66
2. โรงเรียนมีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อมอบหมายหน้าที่ให้บุคคลที่เกี่ยวข้อง	136	3.96	0.77
3. โรงเรียนมีบริเวณสำหรับทำสวนหย่อม สนามเด็กเล่น และอื่นๆ เพื่อให้นักเรียนพิเศษเรียนร่วมใช้พักผ่อน	136	3.63	0.80
4. โรงเรียนมีการปรับสภาพห้องเรียนให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนพิเศษเรียนร่วม	136	3.86	0.73
5. โรงเรียนจัดให้มีสื่อเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกและอื่นๆ เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	136	3.89	0.66
6. โรงเรียนมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล	136	3.75	0.70
7. โรงเรียนมีห้องน้ำห้องส้วมที่เหมาะสมต่อความบกพร่องทางร่างกายของเด็กพิเศษเรียนร่วม	136	3.41	0.77
8. โรงเรียนมีการจัดอาคารเรียนให้มีทางลาดเอียงสำหรับนักเรียนบกพร่องทางร่างกายที่ต้องใช้เก้าอี้ รถเข็น และเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละบุคคล	136	3.37	0.90
9. ผู้บริหารสร้างความมั่นใจเรื่องความปลอดภัยด้านกายภาพ	136	3.88	0.89
10. ผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องร่วมรับผิดชอบเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษให้แก่ผู้ปกครองและชุมชน	136	3.85	0.74

Descriptive Statistics

แนวทางการจัดการเรียนร่วมด้านการจัดการเรียนการสอน	N	Mean	Std. Deviation
1. ฝ่ายบริหารจัดการครูเข้าสอนในชั้นเรียนเรียนร่วมตรงตามความสามารถของครูผู้สอน	136	3.86	0.70
2. ครูมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)	136	4.25	0.90
3. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนพิเศษเรียนร่วมรู้จักการปรับตัวให้เหมาะสมกับสังคมปัจจุบันที่เอื้อต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	136	4.11	0.84
4. ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและมีเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับนักเรียนพิเศษเรียนร่วม	136	4.25	0.81
5. ครูมีการวัดผลประเมินผลเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาต่อในชั้นสูงสุดตามศักยภาพของตน	136	4.21	0.79
6. ครูมีการสอนซ่อมเสริมให้แก่ นักเรียนพิเศษเรียนร่วมหลังจากการวัดผลระหว่างเรียนในกรณีไม่ผ่านเกณฑ์	136	3.93	0.80
7. ครูนำผลประเมินมาปรับปรุงเป็นระยะสม่ำเสมอและต่อเนื่องจนกว่าจะจบการศึกษาชั้นสูงสุดของโรงเรียน	136	4.16	0.78
8. การวัดและการประเมินผลการเรียนของนักเรียนพิเศษเรียนร่วมต้องมีความสอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคล	136	4.19	0.75
9. ผู้บริหารจัดให้มีการนิเทศวัดผลและประเมินผล รายงานการจัดการเรียนร่วมอย่างเป็นระบบ	136	4.02	0.90
10. โรงเรียนประเมินผลตามสภาพจริงและรายงานผลความก้าวหน้าของนักเรียนพิเศษเรียนร่วมให้กับผู้บริหารและผู้ปกครองรับทราบเป็นระยะ	136	4.19	0.82

Descriptive Statistics

แนวทางการจัดการเรียนร่วมด้านเครื่องมือ	N	Mean	Std. Deviation
1. โรงเรียนมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ เพื่อใช้ในการบริหารจัดการเรียนร่วม	136	3.98	0.73
2. โรงเรียนมีแผนงาน โครงการ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วมที่สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ	136	4.02	0.75
3. โรงเรียนมีระบบการบริหารจัดการโดยจัดให้มีบริการต่างๆ ที่ช่วยสนับสนุนการศึกษาของนักเรียนพิเศษเรียนร่วม	136	3.97	0.78
4. โรงเรียนมีการบริหารจัดการโดยใช้โครงสร้างชี้ทเป็นข้อกำหนดในการจัดการเรียนร่วม	136	3.53	0.84
5. โรงเรียนจัดทำหลักสูตรตำราในรูปแบบอื่นๆ ที่เหมาะสมกับประเภทความต้องการพิเศษของแต่ละบุคคล	136	4.00	0.72
6. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน หรืองานวิจัยพื้นฐาน ด้านการศึกษาพิเศษ	136	4.06	0.85
7. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมเพิ่มความรู้ด้านการทำสื่อทางการศึกษาพิเศษ	136	4.08	0.90
8. ครูจัดทำระบบข้อมูลนักเรียนพิเศษเรียนร่วมบุคลากร สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการจัดการเรียนร่วม	136	4.04	0.81
9. ครูจัดทำสื่อทางการศึกษาเป็นเครื่องมือเพื่อช่วยให้นักเรียนพิเศษเรียนร่วมได้เรียนรู้อย่างทั่วถึง	136	3.94	0.86
10. นักเรียนพิเศษเรียนร่วมได้รับสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกและความช่วยเหลืออื่นๆ ทางการศึกษาสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของตนเอง	136	4.19	0.78

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - นามสกุล	นางสาวจริยา ตรีษฎี
วัน เดือน ปีเกิด	15 พฤษภาคม 2533
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	36 หมู่ 4 ตำบลโนนหวาย อำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี
การศึกษา	
พ.ศ. 2556	ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สาขาสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
พ.ศ. 2562	ปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี
ประสบการณ์การทำงาน	
พ.ศ. 2557	ตำแหน่ง ครูอัตราจ้าง โรงเรียนพุลเจริญวิทยาคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6
พ.ศ. 2559	ตำแหน่ง ครูพี่เลี้ยงเด็กพิเศษ โรงเรียนชุมชนวัดวิหารแดง อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรีเขต 2
พ.ศ. 2562 - ปัจจุบัน	พนักงานราชการ โรงเรียนบ้านบางกง อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2
โทรศัพท์	082-114-3386
อีเมล	jariya_tr@mail.rmutt.ac.th